KOMİNTERN BELGELERİ: 1

A. BEWER
A. MÜLLER
B. YAKOVLEV

3.ENTERNASYONAL'DE ÖRGÜTLENME SORUNU

DÖNÜŞÜM
YAYINLARI

III. ENTERNASYONAL'DE ÖRGÜTLENME SORUNU

Dönüşüm Yayınları:7
Çeviri Dizisi :1

Birinci Basım: Nisan 1991

Dizgi: DTR Ajans (513 17 93)
Baskı: Gülşah Matbaası

DÖNÜŞÜM YAYINLARI
Alemdar Mah. Hamam sokak 2/6
Cağaloğlu/İST.
Tlf: 528 03 41

KOMİNTERN BELGELERİ: 1

A. BEWER- A. MÜLLER- B. YAKOYLEV

III. ENTERNASYONAL'DE ÖRGÜTLENME SORUNU

Çeviren
İSMAİL YARKIN

ÖNSÖZ YERİNE

Elinizde bulunan bröşür, yazarın Parti Fonksiyonerlerinin Niteliğini Yükseltme Okulunda 1930 yılında verdiği kursun yazıya dökümüdür. Broşür elimizde olmayan çeşitli nedenlerle gecikmeyle yayınlanmaktadır. Bu kurstan bu yana biryılın üzerinde zaman geçmesine rağmen, parti inşasının o zaman ortaya konan sorunları hala yakıcı ve günceldir, evet hatta Komünist Enternasyonal'in bütün seksiyonları için şu anda son derece önemlidir.

Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi'nin 11. Plenumu, kapitalist ülkelerin bütün komünist partilerinin (bunlar arasında en güçlü ve en bolşevikleşmiş olan AKP'nin —Almanya Komünist Partisi— de) esas zayıflığının kitlelerin devrimci eylemliliğinin artmasının gerisinde kalmak olduğunu ve bu geri kalmanın nedeninin —doğru bir politik çizgi vardır— yetersiz politik ve öncelikle de örgütsel çalışma ve özellikle de işletme hücrelerini yetersiz çalışması olduğunu saptadı. AKP Bölge yönetimleri, 1931 ilkbaharındaki işletme temsilcileri seçimlerinin değerlendirmesinde, işletmelerle bağların zayıf olduğunu ve birçok durumda işletme hücrelerinin fonksiyoner organlarının kitlelerin artan devrimci eylemliliğini seferber etmediğini, ama buna rağmen AKP'nin kitle çalışması alanında çok ciddi kazanımlar elde ettiğini ve işçi sınıfının çoğunluğunun kazanılması sorununun dolaysız bir görev olarak önünde durduğunu saptadılar.

Verdau (Saksonya)'daki iki testil fabrikasında geçen şu iki olay, parti çalışmasının bu eksikliklerini kanıtlamaktadır: Birinci durumda, hücre yönetimi, işletmenin reformistlerin elinde bulunduğu inancıyla, bir kızıl liste çıkarılmasına karşı çıktı. Ama işçilerin çoğunluğu ise oylarını RGO (Kızıl Sendikalar Örgütü) için kullandı. İkinci olayda, kitlelerin ruh halinin uygun olmadığı inancıyla hücre yönetimi kızıl liste çıkarmadı; işçiler, kendi inisiyatifleriyle devrimci adaylar koydular ve bu adaylar oyların çoğunluğunu aldı.

Bu örnekler bize, bu her iki somut durumda hücrelerin başarısız kaldıklarını, partinin bölge yönetiminin işletmelerle bağının kötü olduğunu ve bundan dolayı, işletmelerde ne olduğunu bilmediğini ve bu nedenle de kitlelerin artan devrimci huzursuzluğundan yararlanamadığını açıkça göstermektedir.

Yerel parti örgütleri, daha ustaca ve daha ciddi bir

çalışmayla, bu işletmelerde kuşkusuz daha güçlü ve kitlelere dayanan devrimci sendika grupları oluşturabilirlerdi.

Bu artçılık politikası, İngiltere KP'nin pratik çalışmasında daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Aralık 1930'la Mart 1931 arasındaki dönemde, İngiliz sanayisinin ana dallarında bir dizi grev meydana geldi. Bu grevlere, 600.000'in üzerinde işçi katıldı. İngiltere Komünist Partisi bu grevleri ne örgütledi, ne de onlara önderlik etti. Devrimci eğilimli partisiz işçiler ve reformist sendikaların üyeleri, bu hareketin başına geçtiler. Bugüne kadar eşi görülmemiş şu anki iktisadi kriz ve büyüyen devrimci yükseliş koşulları altında işçi sınıfının saflarında devrimci önderlerin nasıl oluştuğunu ve komünist partilerin devrimin bu yeni kadroları ile bağ kurmadaki beceriksizliklerinin hangi üzücü sonuçları doğurduğunu bu somut örnek daha çarpıcı biçimde gözler önüne sermektedir.Bu örnek Lenin'in "Yeni Görevler ve Yeni Güçler" adlı makalesinde (bu kitabın sayfasında da yapacağımız) alıntının doğruluğunu ve önemini bize kanıtlamaktadır. Bu alıntıda Lenin şöyle diyordu: Devrimci bir yükseliş sırasında "örgüt pratikçisinin" insan eksikliğinden yakınmaya hakkı yoktur. "Böylesi bir örgütçü en iyisi emekliye ayrılmalı ve enerjileri çoğunlukla deneyim eksikliklerini giderebilecek genç güçlere yer açmalıdır" (Lenin, "Tüm Eserler", C. 8, s. 210-211, Alm.) İngiltere Komünist Partisi , grevi yöneten partisiz ve devrimci eğilimli sendika üyeleriyle temasa geçmeyi başarsaydı, bu grev hareketinde önder bir rol oynayabilirdi. İngiltere Komünist Partisi, grev hareketinin kitlelerle bağı olan bir dizi iyi örgütçüsünü kazanabilirdi ve bu yeni kadrolar, İngilter KP'nin gelecekte sermaye ile işçiler arasında ki anlaşmazlıklarda olayların gerisinde yürümelerine izin vermezlerdi. Yukarda ortaya konan gerçekler (benzerleri bütün kapitalist ülkelerin komünist partilerinin pratiğinde görülebilir), işletme hücrelerindeki çalışmanın güçlendirilmesinin parti çalışmasının odak noktasına konması gerektiğini bize bir kez daha kanıtlamaktadır.

Almanya KP ve İngiltere KP'nin pratiğinden bu örnekler, komünist partilerin gelişme olanaklarının ne olduğunu göstermektedir. KEYK 11. Oturumu, işçi sınıfının çoğunluğunun KP tarafından kazanılmasını, parti çalışmasının odak noktasına koydu. Bu görev yerine getirilmelidir, ve komünist partileri çalışmalarının ağırlık noktasını işletmelere kaydırır ve işletme hücreleri, Komünist Enternasyonal'in tüzüğü doğrultusunda partiyle kitleler arasındaki bağlantı organı olarak şekillendirilirse, bu görev yerine getirilebilir.

1 —KOMÜNİST ENTERNASYONAL ŞU ANDA ÖRGÜT SORUNUNU NASIL ORTAYA KOYUYOR?

Uluslararası durumun sonuçlarını özetleyen Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesinin genişletilmiş Başkanlık Oturumu (Şubat 1930) ve KEYK [Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi-YN]'in 11. Genel Kurul toplantısı (Mart-Nisan 1931), bütün Komünist Partilerin önüne, ajitasyon-propaganda çalışmalarında çalışmalarının yöntemlerini ve temposunu temelden değiştirmeyi, dikkatlerinin esasını *proletaryanın devrimci kitle hareketleri* —grevler, yürüşler vs.— sorununa yöneltmeyi bir yükümlülük olarak koydular. Komintern'in bu kararları bütün gelecek dönem için geçerliliklerini korumakta ve bütün komünist partilerden parti yapısının gözden geçirilmesini ve yönetici kadroların denetimini talep etmektedirler. Proletaryanın yaklaşan mücadelelerinin hazırlanmasının ve önderliğinin taleplerine uymayan parti örgütü biçimlerinin yerine yenileri, bu merkezi görevin çözümüne uygun biçimleri konulmalıdır. Aynı şekilde eski ajitasyon-propaganda yöntemlerine ayak uyduramayan yönetici fonksiyonerler, —yönetici konumlarda ajitatör ve propagandist olarak azami ölçüde kullanılmaları şartlarında— yerlerini proletaryanın devrimci kitle hareketinin giderek keskinleşen sınıf mücadelesi süreci içerisinde şimdi öne çıkan örgütleyicilerine ve önderlerine bırakmalıdırlar.

Genişletilmiş başkanlık divanı oturumunda sorun neden

böyle ele alındı? Ekonomik krizin keskinleşmesi ve derinleşmesi daha şimdiden kapitalist istikrarın sallanmaya başlamasına ve bir dizi ülkede devrimci krizin ön koşullarının olgunlaşmasına yolaçtı. Bu zemin üzerinde sınıf zıtlıklarının büyümesi, yeni bir devrimci dalganın yaklaşmasının temposu hızlanmaktadır. Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi genişletilmiş başkanlık divanı oturumu, işçi hareketinin KEYK'in 10. Oturumundan sonraki dönemde daha yüksek bir aşamaya ulaştığını saptadı. En geniş proleter kitlelerin devrimci faaliyeti güçlendi, komünist partilerin mücadele güçleri daha da büyüdü. Sınıf mücadelesinin tüm durumu, Komünist partilerin ve Komünist Enternasyonal'in önüne bir dizi yeni mücadele görevleri koydu. KEYK genişletilmiş başkanlık divanı oturumu, yeni bir devrimci yükselişin yaklaşmasının bir dizi kapitalist ülkede, örneğin Polonya'da, İtalya'da, İspanya'da, kısmen Romanya'da, İtalya'da ve Yunanistan'da, daha şimdiden (patlamaya hazır) politik krizin ve devrimci durumun unsurlarını oluşturduğunu tespit etti. Çin'de ve Hindistan'da bir devrimci durumun çıkış noktası olan derin bir politik krizle karşı karşıyayız. Almanya'da işçi sınıfının geniş kitlelerinin radikalleşmesi süreci hızlı bir tempoyla yürümektedir. Ve daha 1931 yılının başlangıcında devrimci krizin ön koşullarının olgunlaşmasının işaretlerini saptamak mümkündü. Diğer büyük bir kapitalist ülkede, Fransa'da grevcilerin sayısı 1930 yılında, 1929'un 222.000'ine karşın 431.000'e yükseldi, ve bu grevler giderek daha belirgin bir şekilde politik bir karakter aldı. Bu grevlerde karakteristik olan şey, işçilerin bunları giderek daha büyük bir kararlılıkla sürdürmeleridir. İngiltere'de devrimci hareketin gelişmesi için koşulların son derece ağır olmasına rağmen, İngiltere Komünist Partisi'nin son derece örgütsel zayıflığına rağmen, grevcilerin sayısı 1928'de 124.000 iken 1929'da 534.000'e çıktı.

Sovyetler Birliği'nde sosyalist inşanın muazzam başarıları aynı zamanda Sovyetler Birliği ile tüm kapitalist dünyanın çelişkilerini son derecede keskinleştirmekte ve kapitalist dünyanın önderlerini Sovyetler Birliği'ne karşı yeni bir saldı-

rının askeri hazırlıklarını azami derecede yükseltmeye ve hızlandırmaya zorlamaktadır. Daha KEYK 10. Genel Kurulu, yeni emperyalist savaşlar ve emperyalistlerin Sovyetler Birliği'ne karşı saldırı tehlikesinin hiç bir dönem 1914/1918 emperyalist savaşından bu yana Genel Kurul oturumu döneminde (1929 ortası) olduğu kadar büyük olmadığına işaret etti. "Sanayi Partisi" davası ve Menşeviklere karşı yürütülen dava, yeni emperyalist savaşlar ve emperyalistlerin yeni askeri saldırıları tehlikesinin KEYK 10. Oturumundan sonra daha da güncelleştiğini ve bu tehlikelere karşı mücadele sorununun bütün kapitalist ülkelerin komünist partilerinin odak noktasında durması gerektiğini gösterdi.

Dünya ekonomik krizinin ve kapitalist sistemin dış ve iç çelişkilerinin böylesine keskinleştiği koşullarda, kapitalist istikrarın parçalanmaya başladığı bu koşullarda burjuvazi için, proletaryanın hayat düzeyine, işçi ücretlerine, sosyal sigortaya vs. saldırı ve silahların gücüyle metaları için yeni pazarlar kazanma amacıyla askeri maceralar aramaktan başka çıkış yolu kalmamıştır. Egemen sınıflar işçi sınıfının ve yoksul köylü nüfusun sırtından yeni çıkış yolları aramaktadırlar. Şimdi genel durum kapitalizm için ne kadar ağır olursa olsun, Lenin'in söylediği: "Eğer proletarya kendi komünist partisinin önderliğinde burjuva düzenine bizzat son vermezse burjuvazi için, içinden çıkılamayacak durum yoktur", sözü geçirliliğini halen korumaktadır. Uluslararası işçi hareketinin zorlu tarihsel görevi şimdi, şimdiki ekonomik krizi burjuva toplumunun devrimci krizine dönüştürmektir. Bu görevi ancak ulusal seksiyonlara dayanan Komünist Enternasyonal çözebilir. Yani şimdiki uluslararası durum bütün komünist partilerinin önüne zorlu tarihsel görevler koymakta ve uluslararası işçi hareketi önünde onlara muazzam bir sorumluluk yüklemektedir. Egemen sınıflar da durumu çok iyi bilmektedirler. Bunun için de devrimci proleter örgütleri ve öncelikle de Komünist Partiyi zayıflatmak, onları dağıtmak ve ellerinden geldiğince tümüyle tasfiye etmek için her şeyi yapmaktadırlar. Son döneme kadar, partilerin illegaliteye geçmeleri için hazırlanmaları gerektiğinin

sözünü etmek zorunluyduysa, şimdi bütün komünist partilerinin önünde, yapılan hazırlıkları gözden geçirme görevi durmaktadır. Öncelikle büyük kapitalist ülkelerin komünist partileri ülkelerinde savaş durumu ilan edildiğinde ve komünistlere karşı savaş yasalarına göre davranıldığında (toplama kampları, savaş mahkemeleri, kurşuna dizmeler) ne yapmaları gerektiğine dair somut bir plana daha bugünden sahip olmalıdırlar. Parti çalışmasının öylesine biçimleri ve tempoları tasarlanmalıdır ki, bunlar partilerin, yükselen baskıya karşın önder fonksiyonerlerinin ve komünist partinin sıradan üyelerinin kitle halinde giderek sıklaşan tutuklanmalarına rağmen, legal parti basınının yasaklanmasına rağmen kitle çalışmasını güçlendirmesini ve en geniş proleter kitleleri mücadeleye çekmesini olanaklı kılsın.

Kapitalist ülkelerde bugün henüz devrimci bir durum yoktur. Bir dizi ülkede devrimci krizin ön koşullarının olgunlaşmasına rağmen daha proletaryanın genel bir saldırısı yoktur. Ama işverenlerin işçi sınıfının hayat düzeyine saldırılarına karşı gerçek bir savunmayı örgütlemek, yeni emperyalist savaşlar, SSCB'ye karşı yağma saldırısı tehlikelerine karşı gerçek bir mücadele geliştirmek için, bütün komünist partiler en kısa zaman içinde kitleleri en yakın talepleri temelinde mücadeleye çekmek için azami inisiyatifi göstermek ve bütün bu tek tek mücadeleleri birbirleriyle birleştirmek, onları politik kitle gösterilerinin ve grevlerinin daha yüksek bir aşamasına çıkarmak ve onları böylelikle proletaryanın tüm kapitalist toplum düzenine karşı genel saldırısına dönüştürmek için çaba göstermelidirler. Egemen sınıflar, proletaryanın saldırı mücadelelerinin daha da gelişmesini önlemek için bütün önlemleri alıyorlar. Buna karşın Komünist Enternasyonal ve tek tek komünist partileri egemen sınıfların bu planlarını başarısızlığa uğratmak, kesintisiz olarak kitlelerin örgütlenmesini yükseltmek, kesintisiz olarak işçi sınıfının çoğunluğunu kazanmak için mücadele etmek, azimle kendi mücadele yeteneğini yükseltmek için kararlılıkla herşeyi yapmalıdırlar. Bu bakış açısıyla bugün yapılması gereken,

Komünist partilerin çalışma yöntemini ve aygıtını sistemli bir şekilde, aşağıdan yukarıya, merkez komitesinden işletme hücresine ve kitle örgütleri içindeki fraksiyonlara kadar gözden geçirmektir.

2 — ÖRGÜT ÇALIŞMASINDAKİ ŞİMDİYE KADARKİ BAŞARILAR YETERSİZDİR!

Son dönemde bütün ülkelerin komünist partilerinin faaliyetinde kayda değer başarılar tespit edilebilir. Bütün ülkelerin komünist partileri, geçmişe göre, devrimci kitle hareketlerini hazırlamak ve onlara önderlik etmek için daha büyük yetenek gösterdiler. Geçen yıl, Almanya, Çekoslovakya, Fransa ve ABD'nin de içinde bulunduğu bir dizi ülkede komünist partiler tarafından hazırlanan ve yönlendirilen büyük grev hareketleri meydana geldi. Aynı şey, komünist partilerinin 1926 ve 1927 ve hatta 1928 yıllarındaki faaliyeti için söylenemez. Bu yıllarda komünist partileri, grev hareketleri bakımından olayların ezici bir çoğunluğunda hareketin arkasından sürüklendiler ve grev hareketlerini ilerletmek ve geliştirmek açısından tümüyle büyük bir yeteneksizlik gösterdiler. Aynı şeyler gösteriler için de geçerlidir. 1926-1928 yılları arasında baskıların 1929 ya da 1930'a göre daha az olmasından bağımsız olarak, pek az istisnanın dışında büyük devrimci kitle gösterileri hazırlayıp yürütebilecek durumda değildik. Sacco-Vanzetti Kampanyası dolayısıyla yürütülen büyük gösteriler tümüyle kendiliğindenci bir karakter taşıyorlardı ve gösterilerin kapsamı ve mücadele karakteri parti için tümüyle şaşırtıcıydı. Bu yıllarda, komünist parti tarafından örgütlenen bazı büyük gösteriler başarısızlığa uğradı. Örneğin 1928'de Çekoslovakya'da Kızıl Gün, Komünist Parti'nin Spartakiade (Komünistler tarafından düzenlenen olimpiyat oyunları—ÇN) yasağına karşı sokağa dökülme çağrısına bizzat parti üyeleri uymadı. Şimdi başka bir tablo görüyoruz. Görülmemiş işveren ve polis terörüne rağmen komünist partiler büyüyen bir başarıyla zorlu sokak gösterileri düzenlemeyi ve tek tek durumlarda tüm bir sanayi dalını kapsayan zorlu grev

eylemlerini (1929'da Fransa'da maden işçileri ve dokuma işçileri) örgütlemeyi başarıyorlar. Son yıllarda komünist partilerin seçimlerde aldıkları oyların sayısı, komünist gazetelerin ve özellikle de işletme gazetelerinin trajı her yerde durmaksızın artıyor. Bütün bunlar, komünist partilerinin geçen yıllarda kitleler üzerinde etki kazanma alanında, ve kendilerini proletaryanın gerçek mücadele partilerine dönüştürmeleri alanında ciddi başarılar elde ettiklerini iddia etmeye hak kazandırmaktadır.

Ama Komünist Enternasyonal, komünist partilerinin durumunun değerlendirilmesinde geçmişi çıkış noktası olarak alamaz. Komünist Enternasyonal, burjuvazinin egemenliğinin devrilmesini kendisine amaç edinmiş proletaryanın mücadele örgütüdür. Komünist Enternasyonal, şeylerin değerlendirilmesinde geçmişi değil, aksine proleter kitlelerin acil talepler için mücadeleye başarıyla çekilmesi ölçüsünü ve bu hareketleri politik kitle eylemleri rotasına çekme yeteneğinin derecesini ölçüt olarak alır. Eğer komünist partisi herşeye rağmen proletaryanın ve diğer emekçi kitlelerin acil talepleri için mücadelenin önderliğinde çaresiz kalıyorsa ve kitleleri Sovyetler Birliği'nin savunması için seferber etmekte yeteneksizse, komünist partisinin geçmişe göre elde ettiği başarıların önemi yoktur. Komünist Enternasyonal, bu sorunu önceki yıllarda elde edilen başarılar açısından ele almamalıdır; aksine yarınki günün önümüze koyduğu görevler açısından gözönünde bulundurmak zorundadır.

Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi Genişletilmiş Başkanlık Divanı, 1930 yılında bu bakış açısıyla kapitalist ülkelerin komünist partilerinin 10. KEYK Plenumun'dan (1928'in ikinci yarısı) bu yanaki faaliyetlerini gözden geçirdiğinde, kapitalist ülkelerdeki komünist partilerin olayların arkasından sürüklenme tehlikesi, devrimci dalganın büyüme temposunun gerisinde kalma, tarihin komünist partilere yüklediği görevlerin gerisinde kalma tehlikesi tarafından tehdit edildikleri sonucuna vardı. Birincisi, halen "sol" abartmalar ve sapmalar vardır. Örneğin Fransa KP'nin 1930 ilkbaharındaki

parti konferansı, Paris örgütünün üyeleri arasında kısmi talepler uğruna mücadele döneminin geçtiği, artık iktidar için doğrudan mücadele döneminin başladığı ve partinin buna uygun olarak sendikalarda, spor örgütlerinde vs. çalışmayı gündemden çıkarması ve temelden iktidar için doğrudan mücadeleye başlaması gerektiğini savunan yoldaşların olduğunu gösterdi. Böylesi görüşlere karşı, proletarya diktatörlüğü için gerçek mücadeleyi önlediklerinden kararlı bir mücadele yürütülmelidir. Böylesi yarı-troçkist yalpalamaların varlığına ve hatta tek tek durumlarda yeniden oluşmasına rağmen, komünist partileri tehdit eden esas tehlike sağ oportünist sapmalar ve öncelikle de kuyrukçuluk politikası, devrimci hareketin büyüme hızının peşinden sürüklenme ve gerisinde kalma, görevlerin gerisinde kalma tehlikesidir.

3 — PRATİKTE OPORTÜNİZM

Şimdiki koşullarda kuyrukçuluk politikası, hareketin ardından sürüklenme, oportünizmin pratikteki özgül biçimi artmaktadır: Sözde VI. Kongre ve KEYK 10. ve 11. Oturumlarında tespit edilen yeni devrimci çizginin kabul edilmesi ve gerçekte oportünist mücadele yöntemlerinin uygulanması. Bu tez, en elle tutulur şekilde, Fransa KP MK tarafından 1930'daki parti konferansına sunulan faaliyet raporunda formüle edilmiştir. Merkez Komitesi'nin bu faaliyet raporunda "Parti çizgisi doğrudur, ama havada asılı durmaktadır" başlıklı bir bölüm var. Bu nasıl anlaşılmalıdır? Bu şu demektir: Merkez Komitesi doğru bir politik çizgi tespit etmektedir, yönergeleri yerel örgütlere gönderilmektedir, alt parti organları bu kararları onaylamaktadır, ama bunları kabul ettikten sonra pratikte uygulamamaktadırlar. Böylesi bir özeleştiri ile Fransa Komünist Partisi Merkez Komitesi yayı germektedir. Gerçekte, FKP MK'nin çizgisi havada asılı durmamaktadır. Bunun için bir dizi önemli kanıt vardır: Örneğin, 1929 ve 1930 yıllarında Fransa'da meydana gelen ve genelde MK üyelerinin en etkin katılımı ile FKP yerel örgütlerinin hazırladıkları ve yürüttükleri grev hareketleri. Bu, çizginin havada asılı durmadığı, yalnızca

kağıt üzerinde durmadığı, aksine pratikte uygulandığı anlamına gelir. 1929 sonunda Fransız hükümeti "Humanité"(Fransa Komünist Partisi Merkez Organı) üzerindeki baskıyı artırdığında, MK "Humanité"yi desteklemeleri çağrısıyla işçi sınıfına yöneldi.H Fransız proletaryası bu çağrıyı büyük bir coşkunlukla karşıladı. Gönüllü bağışlar temelinde büyük miktarda para toplandı (ve hala da toplanmaktadır). İşletmelerde, şu anda binlerce işçiyi kapsayan "Humanité" dostları gruplar oluştu. Bu da yine, çizginin, havada asılı durmadığı anlamına gelir. Örneğin, Fransa KP'nin başarılı anti-militarist çalışmasının bir sonucu olan askerler ve acemi erler arasındaki büyük hareket gibi gerçeklere dikkat çekilebilir. Bu, bu çizgide de FKP MK'nin yönergelerinin havada asılı durmadığı anlamına gelir. Ama, politik çizginin havada asılı durduğu iddiası yanlışsa da, diğer yandan FKP'nin Fransız proletaryasının devrimci eyleminin büyümesine ayak uydurmadığı doğrudur. MK'nin aynı faaliyet raporunda şöyle bir bölüm vardır: "Kitleler partiyle yürüyor ve hatta onun önünde." Bu tezin gerekçesi olarak Fransa ve KP MK'si şunu öne sürmektedir: Partiyi destekleyen partisiz örgütlerde 1 Ocak 1930 tarihinde 800.000 dolayında proleter örgütlü idi ve sayıları kesintisiz artmaktadır, partinin ise aynı dönemde ancak 40.000 üyesi vardı. Ve rapor bir dizi en önemli parti örgütünde meydana gelen ciddi üye kayıplarını saptıyordu. Ne oluyordu aslında? İşçiler, en çeşitli kitle örgütleri aracılığıyla partiyi destekliyorlar, işçiler partinin politik çizgisini grev hareketlerinde ve gösterilerde pratikte uyguluyorlar, ama partiye girmiyorlar ve hatta tek tek durumlarda partiyi terk ediyorlar.

Gerçi böylesi kesin bir biçimde değil ama, benzeri görüntüler diğer komünist partilerde de var. İngiltere'de parti üyelerinin sayısı 1 Ocak 1930'da 2800'e kadar düştü, ama 1929'da Komünist Partisi'nin sloganları altında meydana gelen grevlerin sayısı 1928'e göre dört misli artmıştı. Thaelmann yoldaş, Yürütme Komitesi Genişletilmiş Başkanlığı'na sunduğu Almanya Komünist Partisi faaliyet raporunda, kızıl işletme temsilcilerinin, yani AKP'nin önderliği altında olan temsilcilerinin, sayısız durumda, reformist işletme temsilcilerinden

ayırt edilemeyecekleri şekilde bir çalışma yürüttüklerini bildirmiştir. Neden? Besbelli ki, bu işletme temsilciliklerinde bulunan komünistlerin sözde yeni devrimci çizgiyi kabul etmelerinden ve pratikte eski oportünist çizgiyi sürdürdüklerinden dolayı. Almanya'da 1928'de işletme temsilcileri seçim kampanyası yürütüldüğünde, MK bir dizi durumda, parti toplantılarında ve parti konferanslarında bağımsız komünist adaylar listesinin çıkarılmasını onaylayan işletme hücrelerinin en aktiflerinin, döndükten sonra işletmelerinde sosyal-demokratlarla ortak liste çıkardıklarını tespit etti. "Ne yapıyorsunuz, daha yeni bağımsız listelerin çıkarılması kararını bizzat onayladınız, nasıl oldu da siz de sosyal-demokratlarla ortak liste çıkardınız?" diye sorulduklarında, genelde ve bütün olarak yeni çizgiden yana oldukları ve bu yeni çizginin tümüyle ve kesinlikle şimdiki duruma uyduğu, ama işletmelerinde özel somut durumun var olduğu ve yeni çizginin daha hala uygulanamayacağı şeklinde cevap verdiler. Açıktır ki, partinin politik çizgisinin böyle bir yorumu kesinlikle doğru değildir. Karar almanın ötesine geçmeyen bir politik çizgi, kesinlikle bir işe yaramaz. Komünist partilerinin, işletme hücreleri ve kitle örgütlerinin pratiğinde ve çalışmasında uygulanacak bir politik çizgiye ihtiyaçları vardır. Eğer bu çizgi kitle örgütleri ve işletme hücrelerinin çalışmasında uygulanmıyorsa, bundan çıkan sonuç, onun hiç uygulanmadığıdır. Devrimci sendika çalışması alanındaki yeni çizgi, Çekoslovakya'da da kızıl sendikalar içindeki komünistlerin direnişiyle karşılaştı. Çekoslovakyalı oportünistler de keza sık sık Thaelmann yoldaşın bahsettiği ve dünya çapında Komünist Enternasyonal'in kararından yana ama bu kararın kendi işletmelerinde kullanılmasına karşı olan Alman yoldaşlar gibi yargıladılar? Aynı tablo, bütün kapitalist ülkelerin komünist partilerinde, illegal çalışma sorunlarında, ama özellikle de burjuva yasallığından kopuş için mücadelenin sorunlarına ilişkin gözlemlenebilir. Bu sorunlarla ilgili oylama oldukça bütünlüklü yürümektedir, ama gerçekte söz konusu kararlar çok zayıf yürütülmekte ve bir çok durumda hiç yürütülmemektedir.

Örneğin Çekoslovakya KP MK, 6 Mart 1930'un hazırlanmasına ilişkin somut görevler sorununda uyarıldı. 6 Mart'ta, 1 Ağustos örneğine göre, parti gazeteleri ya tümden yasaklanacaktı ya da proletaryanın onlar üzerinden partinin sloganlarını öğrenemeyecekleri şekilde deforme edilecekti. MK., bundan dolayı illegal basının çıkarılmasını hazırlamalıydı. Ne oldu ama?

6 Mart geldi. Hükümet parti gazetelerinin bir bölümünü yasakladı, diğerlerinden ise az-çok devrimci içerikli makaleleri çıkarttı. Proletarya, legal Komünist basınsız kaldı. Parti, illegal basının çıkarılması için çaba göstermedi ve böylelikle Parti ve proletarya 6 Mart öncesinde ve 6 Mart'ta tümüyle basınsız kaldı.

Parti çalışmasının bütün alanlarında çeşitli somut biçimlerde yinelenen bu olgular, pratikte oportünizme karşı enerjik mücadeleyi son derece yakıcı bir sorun haline getirmektedir.

4 — PARTİ AYGITININ BÜROKRATİK TAHRİFATI

Pratikte oportünizm dışında, parti aygıtının tek tek sorumlu fonksiyonerleri tarafından parti yönergelerinin uygulanmasına karşı bürokratik, biçimsel, bazen memurvari davranış unsurlarının varlığı da, partilerimizin çalışmalarının başarısı için bir engeldir. Bu bürokratizmin belirli nesnel nedenleri vardır. Sorun şudur: Kapitalist ülkelerin komünist partilerinin orta ve alt kadroları esas olarak sosyal-demokrat çalışma yönteminin deneyleri temelinde kendilerini yetiştirmiş ve eğitmiştir; bu da kaçınılmaz olarak üçüncü dönemin koşullarına uygun olan ideolojik dönüşümün önünde bir engeldir. Bu uyum yeteneksizliğini, henüz ciddi bir kitle çalışması (sosyal-demokrat yöntemlerle de) yapmadıkları ve yalnızca parti aygıtı içindeki çalışma ve alışkanlıklarını — raporların, kararların ve tezlerin derlenmesi, öğle yemeği tatili, tatil günlerinde ara verme ve cumartesileri kısa çalışma ile "iş zamanına" uyma, tek kelime ile: bürokratizmin tüm kötü alışkanlıkları, parti çalışması karşısında memurvari tavır—

öğrendikleri ölçüde genç parti fonksiyonerlerinin bir bölümü de üstlendi. Son dönemlerdeki grevler ve büyük proleter kitle hareketleri, en iyi kararları değersiz kılan ve parti çalışmasını en ön alanlarda ve tayin edici anlarda felce uğratan parti aygıtı içindeki böylesi bürokratizmin sayısız örneğini vermektedir. Örneğin, 1 Ağustos 1929'dan önce bir çok komünist partisinde bir dizi önder parti fonksiyoneri, sorumlu parti komitelerinin onayı ile uzun tatil seyahatlerine çıktılar. Proleter kitle hareketlerinin —grevlerin vs.— hazırlanması sırasında, parti komiteleri aygıtları bir dizi durumda tatil günlerinde çalışmalarına ara verdiler ve sınıf düşmanları doğal olarak bunu hareketin parçalanması için kullandılar.

5 — PRATİKTE OPORTÜNİZM - ANA TEHLİKE

Bir dizi kapitalist ülkenin komünist partilerinde hala daha gizli troçkistler ve açık oportünistler, dönekler, provokatörler vardır. Troçkistlerin ve Lovestone taraftarlarının yandaşlarına verdikleri resmi yönergeler bilinmektedir: Komünist partisinin saflarında kalmak, görünürde Komünist Enternasyonal'in çizgisine uymak ve parti örgütlerini içten tahrip etmek ve parçalamak, 1930'da "bizzat" Brandler'in doğrudan önderliği altında toplanan Avusturyalı sağcı döneklerin konferansı, Avusturyalı Brandlercileri gerçek görüşlerini saklamaya ve Avusturya KP saflarında kalmaya yükümlü kılan bir karar aldı. Ne var ki, böylesi döneklerin ve provokatörlerin sayısı görece olarak büyük değildir ve bütün enerjileri ve maharetleriyle bile partinin çizgisini değiştirmeyi başaramayacaklardır. Komünist Enternasyonal VI. Dünya Kongresi ve KEYK 10. ve 11. Oturum kararlarının uygulanmasında, oportünist sosyal-demokrat geleneklerin kalıntıları ve yeni parti çizgisini bürokratik, memurvari bir şekilde genelgeler ve yazışmalarla sürdüren, proleter kitleleri coşturan şeylere bağlı olmayan ve bu kitlelerle bağı olmayan parti aygıtı fonksiyonerlerinin büyük bir bölümünün bürokratik alışkanlıkları ve memurvari davranışları bir ayak bağı olarak görülmelidir. Parti çalışmasındaki bu az çok sayısız ve açık tipik bürokratik alışkanlıklar temelinde, her

renk ve her cinsten sağcılar, en iyi önerileri içeren genelgeleri görmezlikten gelerek, az çok başarılı bir şekilde tahribat çalışmalarını sürdürebilirler.

Kapitalist ülkelerdeki komünist partilerin yerel örgütlerinin pratiğinden sayısız örnek, durumun böylesi tipik özelliğini tümüyle onaylamaktadır. Örneğin Çekoslovakya KP'de bütün Merkez Komitesi raporları ve eğitmenlerin raporları, Çekoslovakya KP'de parti önderliğinin temel biçiminin son dönemlere kadar genelgeler olduğunu göstermektedir. AKP'nin alt fonksiyonerleri, daha 1930 sonuna kadar, büyük miktarda genelge ve üstelik detaylı genelgeler aldıklarından ve bunları yerine getirmek için zaman bulamadıklarından şikayetçi idiler. Olağanüstü derecede genelge bolluğu Fransa KP'de de hüküm sürmektedir. Almanya KP'nin bazı eğitmenlerinin raporlarından, bunların yerinde inceleme yaparak direktif vermeyle uğraşmaktan çok, yerel parti fonksiyonerlerinin verdikleri bilgilerden bilgi edinmeyle yetindikleri ortaya çıkmaktadır. Sonuç, yerel parti örgütlerinin büyük hatalarının gerektiği anda düzeltilmemesi ve Merkez Komitesinin ancak sorumluların raporları üzerine gecikmeli olarak bu hatalara tavır takınmasıdır. Bu tarzda, söz konusu parti örgütünün çalışmasını doğrudan tanımadan elde edilen bilgiler, genellikle yetersizdir ve çelişkilerle doludur (raporun biri yerel bir fonksiyonerin verdiği bilgiler, diğeri bir diğerinin verdiği bilgiler temelinde verilmektedir). Parti aygıtındaki gereksiz bürokratizmi, örneğin, Fransa KP MK'nin resmi faaliyet raporu göstermektedir: Parti çalışmasının zayıflığının ana nedenlerinden biri, partisiz işçilerin parti yönetimi ile bağ kurmalarının zorlaştırılması, partiye giriş beyanlarına cevap almalarının daha da zorlaştırılmasıdır. Fransa KP Merkez Komitesi Örgüt Bölümü, "Humanité"de, aylar boyunca (bazıları hatta bir yıldan fazla) partiye alınmalarını talep eden, ancak hiç bir yerden, gerek alt bölge yönetiminden gerek Merkez Komitesinden, gerekse de "Humanité"den cevap almadıklarından şikayet eden partisiz işçilerin birkaç mektubunu yayınladı. Bir müfettiş 1930 yılında Renault işletmesinden bir partisiz işçi

fonksiyonerinin, aylar boyunca merkezi Metal İşçileri Birliği'ne alınmasını sağlayamadığından dolayı kendisine şikayette bulunduğunu bildirmektedir. Bütün bu olgular neyi göstermektedir? Bunlar, parti aygıtının çalışmasında, tüm parti aygıtının çalışmasını felce uğratan ve komünist partinin en temel işlevini en kaba biçimde soysuzlaştıran pratikte bir oportünizmin ve olmaması gereken bir bürokratizmin olduğu olgusunu göstermektedir.

6 — KOMÜNİST PARTİLERİN İŞLETME HÜCRELERİ TEMELİNDE YENİDEN İNŞASI

10. ve 11. KEYK Oturumlarının örgütsel kararlarının uygulanmasının odak noktasında, bir bütün olarak komünist partilerinin tüm örgütsel faaliyetinin odak noktasında, önceden olduğu gibi şimdi de parti çalışmasının işletme hücreleri temelinde yeniden örgütlenmesi durmaktadır. Komünist partilerin bu alandaki başarıları, daha önceki yıllarda olduğu gibi geçen yılda önemsizdir. Önceden olduğu gibi şimdi de, bütün partilerde, partinin işletme hücreleri temelinde inşası ilkesi karşısında büyük bir anlayışsızlık tespit edilmektedir. Hatta bu, büyük partiler için de geçerlidir. Örneğin Polonya KP'sinde son döneme kadar mesleki parti hücreleri, yani aynı meslek temelinde parti üyelerinin oluşturduğu hücreler, varlıklarını sürdürdü. Yine Polonya partisinde, son dönemlere kadar aynı işletmede birbirinden bağımsız bir çok işletme hücresinin yan yana örgütlendiği durumlar oldu. Bu da elbette yanlıştır. Gizlilik nedenlerinden ötürü, işletme hücreleri üç ile beş kişilik gruplara bölünmelidir, ama bütün bu gruplar bütünlüklü bir işletme yöntemine tabi olmalıdır. Aynı şekilde Letonya KP'de son döneme kadar mesleki parti hücreleri ve hatta ulusal hücreler vardı: Yahudi hücreleri, Rus hücreleri vs.

Olgular da, komünist partilerin işletme hücreleri temelinde yeniden örgütlenmesi sorununun komünist partiler tarafından yalnızca pratikte değil, aynı zamanda ideolojik olarak da hala yeterli derecede kavranmadığını ve hatta komünist

partilerin önder fonksiyonerleri arasında bu sorun üzerine tam bir açıklık bulunmadığını göstermektedir. İşletme hücreleri inşasının böyle yavaş yürümesi, öncelikle bu koşulun bir sonucu olarak açıklanabilir. Geçici olarak, istisnasız bütün partilerde yalnızca parti üyelerinin azınlığı işletme hücrelerinde örgütlüdür.

Hastalık yalnızca az işletme hücresinin bulunmasından ibaret değildir. Esas hastalık, var olan işletme hücrelerinin — bunlar genelde küçük ve orta işletmelerde örgütlüdür— sayıca çok zayıf ve ayrıca halen az aktif olmalarıdır. Örneğin 1 Ağustos ve 6 Mart kampanyaları gibi son dönemlerin büyük politik kampanyalarının sürdürülmesindeki başarısızlıkların ve zaafların nedenlerinin incelenmesinde, başarısızlıkların ve zaafların esas nedeninin her keresinde işletme hücrelerinin zayıf çalışması ve önder parti organlarının işletme çalışması sorunlarına yetersiz özen göstermesi olduğu ortaya çıktı.

Komünist partilerin, işçi kitleleriyle bağı olan ve geniş yığınlara komünizmin devrimci sloganları altında sokaklarda önderlik etmeye yetenekli işçi sınıfının gerçek mücadele partilerine dönüştürülmesinde, şimdi merkezi görevin işletme hücrelerinin güçlendirilmesi olduğu ortaya çıkmıştır.

Burada bir dönüşüm sağlamak için partilerin sonunda Komünist Enternasyonal'in işletme hücrelerinin güçlendirilmesi üzerine sayısız kararını pratikte günlük çalışmalarında yerine getirebilecek duruma gelebilmeleri için sorun şimdi nasıl ele alınmalıdır?

Bu görevin yerine getirilmesinde, zincirin merkezi halkası yerel parti komitesidir. Yerel parti komitesi işletme hücrelerin günlük çalışmalarında yalnız yardım etmemekle kalmayıp, bilakis genelde rotasını işletme hücrelerine göre çizmediği, günlük çalışmasını işletme hücreleri temeli üzerinde yerine getirmediği durumda, işletme hücrelerinin hiç bir biçimde kendilerini sağlamlaştırmamaları mucize değildir.

7 — ÖNDER KADROLAR SORUNU

Yerel parti komitelerinin çalışma yöntemlerinin düzeltil-

mesi ve değiştirilmesindeki ana sorun, şu anda bu komiteler için önder kadrolar sorunudur. Komünist Partiler içindeki sağ ve "sol" yalpalanmalarının nedenlerinin incelenmesi, bu yalpalamaların gerçek taşıyıcılarının ve temsilcilerinin genelde orta ve alt önder kadrolardan fonksiyonerler olduğunu ve bundan dolayı pratikte oportünizme karşı mücadele için zorunlu önkoşulun, komünist partilerin mücadele etkinliklerinin yükseltilmesinin gerekli önkoşulunun orta ve alt önder kadroların, yani bölge ve yerel parti komitelerinin önderlerinin, radikal bir şekilde yenilenmesi olduğunu göstermektedir. Aynı talep, partinin işletme hücreleri temelinde başarılı bir şekilde yeniden inşası için de gerekli önkoşuldur. Bölge ve yerel parti komitelerinin faaliyetlerinin denetiminde şunlar gözönünde bulundurulmalıdır: Örgüt çalışmasına ilişkin eski sosyal-demokrat zihniyete sahip yoldaşlar, işletme temelinde çalışma yeteneğine sahip olmayan yoldaşlar, orada önder fonksiyonerler olarak bulunuyorsa, bu durumda partinin işletme hücreleri temelinde yeniden inşa edilmesinin zorunluluğu üzerine ne kadar karar alınırsa alınsın, bu kararlar parti komitelerine ulaştığında, parti komitesi önderleri işletmelerde çalışmayı beceremedikllerinden, bu kararlar kağıt üzerinde kalacaktır.

Önder kadroların yenilenmesi için zorunlu bir önkoşul, üstten ve alttan kararlı özeleştiridir. Alttan özeleştiri özellikle önemlidir. Parti komitelerinin söz konusu parti örgütlerinin basit üyeleri tarafından eleştirilmeleri.

1930'un sonunda bütün partilerde, Merkez Komitesi ve MK Politbürosu içerisinde bir yeniden gruplaşma oldu. Çok az bir istisna ile bütün komünist partilerde Merkez Komiteleri ve MK Politbüroları az ya da çok ölçüde yeni ve taze güçlerle yenilendi. Buna karşın parti önderliğinin orta halkaları, (orta ve alt kadroların yenilenmesinin daha tümüyle tamanlanmadığı) AKP hariç, ezici çoğunlukla değişmez kalmıştır.

Şimdi söz konusu olan, bölge ve yerel parti komitelerinin fonksiyonerlerinin buna uygun yeniden gruplaşmasının ve yenilenmesinin en kısa zamanda gerçekleştirilmesidir. Şimdi bu

problem bütün keskinliğiyle istisnasız bütün komünist partilerin, özellikle de devrimci canlanmanın bütün netliği ve keskinliğiyle ortaya çıktığı ülkelerde (Polonya, Fransa ve Almanya) komünist partilerin önünde durmaktadır.

Bütün komünist partilerde şimdi, yüzlerce ve binlerce yeni yoldaşın öne geçmesi, ve aynı zamanda bugünkü önder kadrolardan pratikte işe yaramazlıklarını kanıtlayan, çizgide durmayan ya da partinin ve Komünist Enternasyonal'in çizgisi ile hemfikir olduğunu ilan eden, ama bunu pratikte uygulamayan, bürokratlaşmış ve geniş kitlelerle bağı olmayan vs. kadroların ayrılması gerektiği sorunu tüm keskinliğiyle gündemde durmaktadır. Yani şimdi bütün komünist partilerinin ve öncelikle de merkez komitelerinin önünde şu görev durmaktadır: Orta ve alt önder kadroların pekiştirilmesinin ve yenilenmesinin denetimi.

Özellikle 1 Ağustos, işsizler günü vb. kampanyaların hazırlanmasında parti komitelerinin bileşimi özenli bir şekilde denetlenmelidir. Aşağıdan kararlı özeleştirinin geliştirilmesiyle birlikte, denetimin sonucunda, parti komitesinin bileşiminden dolayı proletaryanın devrimci kitle eylemini örgütlemede yeteneksiz oldukları sonucu çıkarsa, bu durumda önderliği güçlendirmek ve gerekiyorsa yenilemek için hemen önlemler alınmalıdır. Kampanyadan sonra, kampanyanın sonuçları temelinde denetim sürdürülmelidir. Partinin önder organları yeniden gözden geçirilmeli ve örneğin 1 Mayıs gibi kampanyaların iyi hazırlanmasında ve yürütülmesinde yeteneksizlikleri ortaya çıkmış önderlere karşı gerekli örgütsel sonuçlar çıkarılmalı ve yönetici çalışmaya bu kampanyaların hazırlanması ve sürdürülmesi sürecinde öne çıkmış yeni fonksiyonerler çekilmelidir. Bu yeni fonksiyonerler nereden alınabilir?

8 — YENİ KADROLARIN YARATILMASI

Bütün komünist partilerin merkez komiteleri, VI. Dünya Kongresi ve KEYK 10. ve 11. Oturumlarının kararlarını uygulayacak önder kadroların eksikliğinden yakınmaktadırlar.

Kapitalist ülkelerin komünist partilerinin proletaryanın devrimci kitle mücadelelerini geliştirmek ve onlara önderlik etmek için yeterli sayıda eğitilmiş kadroya sahip olmadıkları doğrudur. Şu andaki önder kadroların bilinçli ya da bilinçsiz olarak VI. Dünya Kongresinin kararlarının gerçekleştirilmesine aykırı davrandıkları da keza doğrudur. Diğer taraftan ama, bütün kapitalist ülkelerde işletmelerde son grevlerde ve gösterilerde önder olarak ortaya çıkan ve bir dizi olayda işletme hücrelerinin üyelerinden ve hatta sürekli olarak çizgiyi onaylayan komünist partisinin üyelerinden daha devrimci ve politik olarak daha olgun olduklarını kanıtlayan bir partisiz devrimci işçi fonksiyonerleri mevcudu oluştuğu da kesin bir gerçektir. Almanya, Fransa, Çekoslovakya, ABD ve diğer ülkelerde son dönemin bir dizi grev eylemi partisiz işçiler tarafından örgütlendi ve yönlendirildi; bu arada bu partisiz fonksiyonerler bir çok durumda işletme hücrelerinden alt bölge komitelerinden ve devrimci sendika hareketi yönetici fraksiyonundan oportünistlerin direnişini aşmak zorunda kaldılar. Bütün kapitalist ülkelerdeki işçi hareketinin şu anki aşaması için karakteristik olan bu gerçeklerin ışığında, önder kadroların daha da pekiştirilmesi sorununda şu önemli sonuç çıkarılmalıdır: Komünist Enternasyonal VI. Dünya Kongresinin ve KEYK 10. ve 11. Oturumlarının çizgisini şu anki bazı parti fonksiyonerlerinden daha iyi uygulama yeteneğini gösteren bu sıradan parti üyeleri ve partiye sempati duyan partisiz işçiler, gecikmeksizin ve cesaretle her renkten ve cinsten oportünistlerin ve palavracıların yerine geçirilecek doğal yedeklerdir.

Yeni aktivistler pratik çalışmada denenmiş parti üyelerinden alınmalı ve gecikmeksizin önder fonksiyonerlikle görevlendirilmelidirler.

Sınıf mücadelelerinde kendilerini tutarlı savaşçılar olarak kanıtlamış partisizler, partiye biçimsel alınışları beklenmeden, cesaretle bütün partisiz kitle örgütlerine, sendikalara, Uluslararası İşçi Yardımı, Kızıl Yardım'a, proleter koruma örgütlerine vs. çekilmelidirler.

Önder fonksiyonerler kadrosunun güçlendirilmesi ve

yenilenmesine gelince; burda kapitalist ülkelerin komünist partileri, Lenin tarafından 1905 başında yazılan "Yeni Görevler ve Güçler" makalesindeki yönergeye göre davranmalıdırlar.

> "Bir yığın insan var ve insan sıkıntısı var—sosyal demokrasinin örgüt yaşamı ile örgütsel talepleri arasındaki çelişki eskiden beri bu çelişki dolu formülasyona bağlanıyor. Ve şimdi bu çelişki özel bir güçle ortaya çıkıyor: Sık sık her taraftan yeni güçlere olan hararetli talep ve örgütlerde insan sıkıntısından yakınmalar duyulabiliyor ve aynı zamanda her tarafta muazzam bir hizmetler arzı, özellikle işçi sınıfı içinde genç güçlerin büyümesi var. Bu koşullar altında insan sıkıntısından yakınan bir örgüt pratikçisi... ağaçlardan ormanı görmemektedir, olayların onu kör ettiğini, onun, devrimcinin, bilincinde ve eyleminde olaylara egemen olmadığını, olayların kendisine egemen olduğunu, onu boyunduruk altına aldıklarını itiraf etmektedir. Böylesi bir örgütleyici, *en iyisi emekliye ayrılmalı* ve enerjilerinin deneyim eksikliklerini giderebileceği genç güçlere yer açmalıdır. İnsan var, devrimci Rusya hiç bir zaman şimdiki kadar insan kitlesine sahip olmadı." *(Lenin, "Bütün Eserler", Cilt VII, s. 210, 211 — Yeni basımda Cilt 8, s. 210-211 Almanca)*

9 — DENETİM VE ÖZELEŞTİRİ

Grevler, kitle gösterileri ve proletaryanın diğer devrimci eylemleri sürecinde gelişen yeni aktivistlere dayanarak, parti, doğru çizgiden sapmalar olmaması ve parti yönergelerinin en enerjik bir şekilde uygulanması için en sıkı denetimi uygulamalıdır; pratikte oportünizme karşı amansız mücadele ilan etmelidir. Bunun için ana araç özeleştirinin, özellikle sempatizan partisiz proleterlerin katılımı ile alttan özeleştirinin kararlı bir şekilde geliştirilmesidir.

Alttan özeleştiri yalnızca alt parti fonksiyonerlerinin ve sempatizan partisizlerin genel parti toplantılarında ve konferanslarında proleter kitle mücadelelerine önderlik sorunlarına ve genel parti sorunlarına ilişkin özgürce görüş

belirtmesi değil, aynı zamanda proleter mücadelenin bu can alıcı sorunlarının tartışılmasından işe yaramaz önderlerin uzaklaştırılması ve yerlerine yeteneklerini kanıtlamış yeni fonksiyonerlerin geçirilmesi gibi zorunlu pratik-örgütsel sonuçların çıkarılması ve böylesi hataların yinelenmemesi için yönergelerin verilmesidir.

Bütün komünist partilerin merkez komiteleri; üyeleri, özel temsilcileri, yetkilileri, eğitmenleri vs. aracılığıyla alt parti örgütleriyle canlı bağların pekiştirilmesi, bu örgütlerin nasıl çalıştığını, ne derecede sınıf mücadelesi sürdürdüklerini, hareketin geliştirilmesinin çıkarları doğrultusunda tatil günlerine vs. ne denli önem verip vermediklerini, aktif çalışmaya proleter aktivistlerin taze kadrolarını ne ölçüde çektiklerini denetlemek için en kısa zamanda bütün güçleri seferber etmelidir. Temsilcileri ve eğitmenleri aracılığıyla parti örgütlerinin çalışmasını sistemli bir şekilde gözden geçirmeyle el ele, merkez komiteleri parti basınında yerel örgütler tarafından yapılan hataların somut ve acımasız bir özeleştirisini göstermelidirler. Aynı zamanda, basit parti üyelerinin, üyelerin görev süresi bitmeden işe yaramazlıkları ortaya çıkmış önder organları tüzük temelinde görevden alabileceklerine dair haklarına ve yükümlülüklerine dikkat çekerek merkez komitesinin müdahalesi olmadan bu hataların yerinde nasıl düzeltilebileceğine dikkat çekmelidirler. Bu özeleştiri, kişi gözetilmeksizin yapılmalıdır. Özeleştiri sorunlarını gizleme ve silme doğrultusundaki bütün çabalar, kaçınılmaz olarak bürokratizmleri ve oportünizmleri sonucu işe yaramaz bütün unsurların görevde kalmaları ve daha yetenekli, daha enerjik ve daha aktif fonksiyonerlerin geri plana itilmesi ve sonuçta tüm harekete az çok ket vurulması ve mücadelenin daha yüksek bir aşamasına çıkmasının geri bıraktırılması sonucunu verecektir.

10 — PRATİKTE OPORTÜNİZME VE ÖZELEŞTİRİNİN NASIL OLMAMASI GEREKTİĞİNE DAİR SOMUT BİR ÖRNEK

1930'da Paris'de Almasthon işletmelerinde bir grev

yapıldı. Grev, bu işletmedeki işletme hücresinin de etkin katılımıyla Fransa KP'nin genel ajitasyonuyla hazırlandı: Ama parti örgütü grevin örgütlenmesi için inisiyatifi ele alacak durumda değildi. Grev kendiliğinden patladı. Yetkili parti ve gençlik komiteleri ile Genel Metal İşçileri Birliği, ancak grev patladıktan sonra temsilcilerini gönderdiler. Bu temsilcilerden her biri kendi başına davrandı. Parti'nin Paris Bölge Komitesi Bürosu, bu süre için de durumu tartışmak ve eylemde sağlam bir önderliği güvence altına almak için bir kez bile toplanmadı. Genel Metal İşçileri Birliği'nin temsilcisi, parti üyesi Faurebracke, tümüyle yanlış bir şekilde davrandı. Faaliyetini hücreyle koordine etmeyi reddetti, bir kez bile işçileri toplamadı, (çok gerekli oldukları halde grev gözcülerinin gereksiz olduklarını açıklayarak) grev gözcülerinin örgütleme çalışmasını dağıttı, geçen yılın yazındaki eylemi dağıtan işletme işyeri temsilcilerine dayandı ve bir dizi diğer kaba hata işledi. Bütün grev hareketi süresince, "Humantié" grevin önderliğine tek bir eleştiri yöneltmedi. Dahası, bir proleter önder örneği olarak Faurebracke'nin portresini yayınladı. Böylesi bir özeleştiri biçimiyle FKP MK'nin doğru çizgisinin ayaklarının havada kalacağı anlaşılır bir şeydir. Ne yapılmalıydı? Grevin patlamasından hemen sonra, işçilerden, bir grev komitesi oluşturmaları, (toplantıların, gösterilerin, grev gözcülerinin vs. korunması için) bir proleter öz koruma örgütlemeleri ve polis ajanlarına ve sosyal-faşistlerin sızmalarına karşı dikkatli olmaları (bütün bunların nasıl yapılacağı tek tek açıklanarak) talep edilmeliydi. Faurebracke'nin izin verilmez eylemleri başlar başlamaz (ki "Humanité" Yazı Kurulu, işçi muhabirleri tarafından bunlardan haberdar edilmeliydi), bunlar hemen işçilerin önünde teşhir edilmeliydi. Aynı zamanda yetkili parti kurulları, işçilere gerçekten yardım etmek, gerçekten mücadele yeteneğine sahip bir önderlik oluşturmak ve bütün böylesi Faurebracke'ları bertaraf etmek içi bütün önlemleri almalıydılar. Böylesi Faurebracke'lar böylesi koşullar altında görevden alınmalıdır: Partinin görevden alma konusunda inisiyatifi ele alması zorunludur, ama bunu grev komitesi tarafından uygulatmalıdır.

11 — PARTİ KOMİTESİ ŞU ANDA NASIL AKTİVİSTLERE İHTİYAÇ DUYMAKTADIR?

Keskinleşen sınıf mücadelesinin şu anki durumu, önder parti fonksiyonerlerinin yeni bir niteliğe büründürülmesini talep etmektedir. Şu anda her yerde öncelikle ve acil olarak, kitlelerle iyi bağları olan, kendilerini kayıtsız-koşulsuz kitlelerin devrimci örgütlenmesi davasına adayan, zorluklardan ve engellerden yılmayan, hiç bir tatil günü ve saati gözetmeyen ve kişisel refah ve rahatlık sorunlarına kesinlikle ilgi duymayan örgütleyicilere ihtiyaç duyulmaktadır. Bununla ilgili, gerçi bir başka bağıntıda, SBKP 11. Kongresinin sendikalarla ilgili kararında şunlar söylenmektedir:

> "Bir işçi hayatı sürdüren, onu tümüyle tanıyan, kitlelerin ruh halini, onların gerçek çabalarını, kitlelerin ihtiyaçlarını her an tartabilen, yanlış idealize etmenin en küçük bir izi bile olmaksızın onların sınıf bilinci hakkında yargıya varabilen ve yine şu veya bu önyargının ve eskinin kalıntılarının etkisinin kapsamını ve gücünü ölçebilen, yoldaşça davranışlarıyla ve kitlelerin ihtiyaçlarını özenli bir şekilde karşılama yoluyla onların sınırsız güvenini kazanabilen yoldaşların komünistlerin saflarından seçilmelerini sağlayacak bir seçim sistemi gereklidir." (*Lenin tarafından yazılmış paragraf*)

Anın somut koşulları altında Lenin tarafından konulan taleplere şu talep de eklenmelidir: Sosyal-faşizme karşı sert ve amansız mücadele verebilmelidir. Bir bütün olarak sosyal-demokrasi ve tüm II. Enternasyonal şu anda faşist diktatörlüğün ve burjuva gericiliğinin ana gücü olarak, işçi sınıfının açık ve en kötü niyetli düşmanı olarak ortaya çıkmaktadır. İşçi hareketinin başarıları şimdi her zamankinden daha fazla, II. ve Amsterdam Enternasyonallerinin parçalanmalarının ve dezorganize edilmelerinin ne ölçüde başarıldığına göre ölçülmelidir. Böylesi başarılar elde etme yeteneğine sahip olmayan parti önderlerinin yerine, ustaca bir tabandan birleşik cephe taktiğiyle, sosyal-faşist önderlere karşı acımasız v tutarlı bir ideolojik ve örgütsel mücadele yürüterek, sosyal-demokrat işçi ve reformist

ve sarı sendika üye kitlelerini devrim safına çekme yeteneklerini kanıtlamış olanlar getirilmelidir.

12 — PARTİ KOMİTELERİNİN BİLEŞİMİ ÜZERİNE

Doğal olarak, denetim sırasıda parti komitelerinin faaliyetlerinden nelerin talep edileceği sorunu ortaya çıkmaktadır. Burada, yarı-legal ya da illegal varlık koşulları altında bir parti komitesinin çalışmasının genel ön koşullarından hareket ediyoruz. (Bu arada Almanya, Çekoslovakya ve Fransa gibi komünist partilerinin hala resmen legal oldukları ülkelerde de, pratik olarak yarı-legal oldukları gözönünde bulundurulmalıdır).

Bir yandan komünist partilerinin artan illegalitesi, diğer yandan sermayenin saldırısına karşı kitleleri devrimci mücadeleye çekmek için çetin mücadelenin gereksinimleri, şimdi (ilçelerde, şehirlerde, bölgelerde) alt parti komitelerini kapitalist ülkelerdeki bütün komünist partilerinin bundan sonraki çalışmasında mutlaka gözönünde bulundurulması gereken özel bir yapısını pratiğe getiriyor. Bu yeni yapı şöyledir: Yürümekte olan çalışmayı yerine getiren ve az-çok büyük oturumları bütün en önemli işletme hücreleri ve kitle örgütleri fraksiyonlarının katılımı ile yöneten küçük bir yönetici çekirdek, 5 ile 7 üyeden oluşan bir büro oluşur. Böylesi bir parti örgütü biçimi Rus Bolşevik partisinde 1912 yılında, işçi hareketinin önemli ölçüde yükselmeye başladığı ve parti örgütlerinin o zamanki merkezi görevi olarak grev hareketlerinin hazırlanmasını ve geliştirilmesini talep eden anda vardı. O dönemde Rus Bolşevik partisinin yerel komiteleri bir yukardaki parti komitesi tarafından atanan son derece illegal bir çekirdekten ve en önemli işletme hücreleri, sendika fraksiyonları ve sigorta kasalarının, bu birincil parti örgütlerinin genel ya da temsilciler kurulunda seçilmiş temsilcilerinden oluşuyordu.

Almanya, Çekoslovakya, Fransa vb. gibi bugün legal komünist partiler için, parti komiteleri içinde daha yüksek parti organları tarafından atanmış büroların bulundurulması gerekli

değildir. Ama bu partiler de daha şimdiden şimdiki parti komiteleri bürolarının bileşiminin gözden geçirilmesini en ciddi şekilde ele almalı, onları yeni ve taze güçlerle güçlendirmeli ve devamla parti komitelerinin günlük çalışmalarında büyük işletmelerin kitle örgütlerinin fraksiyonları ve kitle örgütlerinin fraksiyonlarıyla en sıkı ilişkinin kurulmasını sağlamalıdırlar; çünkü, yalnızca parti örgütlerinin böyle bir yapısı, parti güçlerinin sınıf mücadelesinin en önemli cephe kesitlerin de azami yoğunlaşmasını ve kitleler arasındaki parti çalışmasının her yönlü yönetimini güvence altına alır.

Yine legal ve yarı-legal partilerde, parti yaşantısında parti komitesi üyelerinin ve parti fonksiyonerlerinin gerçek adlarının ve soyadlarının kesinlikle *kullanılmaması* kuralı en sıkı şekilde uygulanmalıdır. Bunun yerine parti adları kullanılmalıdır. Keza, yönetici parti fonksiyonerlerinin iyi ve orijinale yakın fotoğraflarının yayınlanmasına da son verilmelidir. Örneğin, Fransız yoldaşlarımız, Fransa Komünist Partisi'nin önder fonksiyonerlerinin fotoğraflarını sürekli yayınlamaya alıştılar. Buna ne gerek var? Polise önder yoldaşların en yeni fotoğraflarını sunmanın ne gereği var? Eğer orda polisin yanıltılması için tahrif edilmiş resmiler yayınlansaydı, bu anlaşılırdı. Her önder parti fonksiyonerinin fotoğraf çektirme alışkanlığını terketmesi genelde bir kural olarak saptanmak gerekir. Belli koşullar altında yoldaşlar tarafından istenmese de, polis onları her yönden fotoğraflayacaktır. Bazı partilerde Merkez Komiteleri isimlerin yerine numara geçirmeye çalışıyorlar. Bu pek isabetli bir gizlilik önlemi değil: "10 Numaralı yoldaş konuşuyor!" Neden 10 Numara yerine, herhangi uydurulmuş bir isim kullanılmasın? Bu, maskeleme açısından oldukça daha iyi ve hafızaya yerleşmesi açısından daha kolaydır.

13 — BÖLGE VE YEREL PARTİ KOMİTELERİNİN İÇ YAPILARI

Bölge ve Yerel parti komiteleri, mutlaka en önemli bölümlere sahip olmalıdırlar. (1. ve 2. Örgütlenme toplantı-

larının kararlarına uygun olarak) parti komitelerinde aşağıdaki bölümler örgütlü bulunmalıdır: Örgüt bölümü, ajitasyon-propaganda bölümü, kadınlar bölümü, sendikalar bölümü vs. Bu bölümler komisyonlar halinde örgütlenmelidir. Parti komitesi üyelerinden biri bu bölümlerin başında bulunmalıdır ve iç çalışmaları için sorumluluğu taşımalıdır. Her bölüm, işletme hücrelerinin en aktif ve en yetenekli fonksiyonerleri arasından alınmış bir kaç yoldaşa dayanmalıdır. Böylesi bölümler iki açıdan önemlidir: Birincisi, parti komitesinin şu veya bu sorunla ilgili toplantılarının hazırlanmasına yardım eden organlar olarak. Baskı arttığı ölçüde, illegal partide toplantılar için malzemelerin ve önerilerin hazırlanması giderek daha ciddi bir önem kazanacaktır. Bütün parti komiteleri, daha şimdiden iyi hazırlanmış yarım ya da bir saatlik kısa toplantıları kural haline getirmeye yönelik bir çizgi izlemelidirler. Buna uygun olarak sıkı bir konuşma disiplininin yerleştirilmesine, mümkün olduğunca kısa konuşmayı, uzun konuşmalarla zaman kaybetmemeyi öğrenmeye ve becermeye kategorik olarak başlanmalıdır. Aynı şekilde kısa kararlar alma çizgisine sıkıca uyulmalıdır. Kararlara ilişkin olarak, son dönemlerde partilerimizde izin verilmemesi gereken olguları saptamak gerekir. Sık sık, uzunluklarından dolayı işe yaramaz olarak kalan son derece uzun kararlar yazılmaktadır. Parti çalışmasına ilişkin böylesi kesinlikle izin verilmemesi gereken davranışa örnek olarak, MK'nin 1929 yılı oturumunda 500 sayfalık bir karar aldığı Bulgaristan KP gösterilmelidir. Merkez Komitesi üyelerinin bile bu kararda ne olduğunu anlamadıkları kendiliğinden anlaşılır; parti üyeleri kitlesi için ise haydi haydi anlaşılmaz olacaktır. Böylesi kararların içeriği tümüyle illegal bir partinin üyelerine nasıl kavratılır? Son tahlilde, böylesi bir durumda partinin tümüyle kararsız ve yönergesiz kalması sonucu ortaya çıkacaktır. Rusya Bolşevik Partisinin illegalite dönemlerindeki kararlarına bakıldığında, —ayaklanma üzerine, geçici devrimci hükümet üzerine, burjuva partilerine karşı tavır üzerine vs. kararlar gibi son derece önemli belgeler de dahil— bütün kararların en iyi halde iki sayfa tuttuğu saptanabilir.

Bölümler, toplantılarını hazırlaması için sekreterliğe yardım etmelidirler; parti komiteleri böylelikle en yüksek hızla gündemde duran sorunları karara bağlayabilsinler. Ayrıca bu komiteler, yeni önder fonksiyonerler yetiştirmeleri için parti komitelerine yardım etmelidirler. Tek tek bölümlerin toplantılarına katılan yoldaşlar, parti komitesinin gündeminde duran sorunlar üzerine tartışmaya katıldıkları oranda, bu sorunlar üzerine karar vermeyi öğrenecekler ve böylelikle bağımsız önder parti çalışması için eğitileceklerdir. Bu şekilde, parti komitesi bölümleri aracılığıyla yeni fonksiyonerler çekebilir, eğitebilir ve partinin önder kadrolarını pekiştirebilir.

14 — PARTİ KOMİTELERİNİN TOPLANTILARI ÜZERİNE

Parti komitelerinin toplantılarına gelince; burada illegal partiler için zorunlu olan aşağıdaki kurala hala uymak gerekir: Parti komitesi toplantılarına —ama her halükarda alt parti işçileri temsilcileri ile birlikte yapılan toplantılara— ellerinde parti örgütleriyle bağlar, adresler vs. olan parti komitesi üyeleri katılmamalıdırlar. Çünkü polis böyle bir toplantıyı açığa çıkardığında ve tüm parti komitesini tutukladığında, parti örgütünü yeniden inşa etmek zor olacaktır. Adresleri, ilişkileri saklayan yoldaşlardan en az birinin parti komitesi toplantılarına katılmaması ve diğerlerinin parti komitelerinin açığa çıkması durumundan genelde polisin parti komitesi üyelerinde bulduğu adresler ve ilişkiler temelinde ortaya çıkan tutuklamalardan kaçınmak için önlem almaları gerekir. Büyük devrimci gösteriler ve proleter kitle eylemleri öncesinde, bu kural legal ve yarı-legal komünist partiler için de uygulanmalıdır. Örneğin Paris Parti Komitesi önderleri, 1 Ağustos 1929 öncesinde, bölge ve alt bölge komitelerinden yüzlerce yoldaşın, MK Politbüro üyeleri de dahil olmak üzere Merkez Komitesinden bazı önder fonksiyonerlerin de katıldığı bir fonksiyonerler toplantısı düzenledi. Gazetede toplantının yeri, zamanı ve katılanların da adı ilan edildikten sonra, herkes bir salonda toplandı. Polis geldi ve hepsini aldı; sonuç, yürüyüşlerin

hazırlıklarını yönetmesi gereken bir dizi yoldaşın 1 Ağustos'da hapiste yatması oldu.

15 — PARTİ KOMİTELERİ İÇİNDE İŞBÖLÜMÜ

Parti komiteleri içinde ayrıca hangi iş bölümü olmalıdır? Aşağıdakiler en önemli fonksiyonlardır: Bi incisi, parti komitesi sekreteri. KP'nin parti komitesinin sek eteri mutlaka parti komitesinin politik önderi olmak zorunda değildir. Tek tek her durumda, bu sorunda politik ve somut örgütsel amaca uygun olarak karar verilmelidir.

İllegal partilerde, örgütün politik önderinin pratik olarak en derin illegalite koşulları altında yaşaması gerektiği ve bu nedenden dolayı sekreterlik işlevini yerine getiremeyeceği durumlar mümkündür. İllegal partiler, parti komitesinin politik önderine, parti aygıtı içindeki teknik işlevlerin yüklenmesini genel bir kural haline getirmelidirler. Bolşevik illegalitenin bir kuralı, şimdi tümüyle kapitalist ve sömürge ülkelerin bütün komünist partilerine uygulanmalıdır.

Parti komitesinin bir üyesi, yayınevi kurulması ve illegal yayının dağıtılmasından sorumlu olmalıdır. Bu işlev şu anda, — legal komünist partiler de dahil olmak üzere— Merkez Komitesinden başlayıp yerel komitelerde sona erecek şekilde bütün komünist partiler için zorunludur. Partinin işsizliğe karşı uluslararası mücadele kampanyası için önceden illegal yayın hazırlamadığı ve 6 Mart'da tümüyle yayınsız kaldığı Çekoslovakya'daki gibi 6 Mart 1930'daki durumların gelecekte tekrarlanmaması gerekir. Bütün komünist partiler, illegal yayın çıkartılabilmesi için çoğaltma aygıtlarına sahip olmalıdırlar: Gerektiği anda hemen illegal yayın, gazete, bildiri ve diğer malzeme yayınlayabilmek için matbaalar, rotaprintin çeşitli türleri, şapirograf, mimograf ve basit hektrograflar vs. Yerel parti komiteleri, özellikle 1 Mayıs, 1 Ağustos gibi büyük kampanyaların yürütülmesi sırasında büyük işletmelerin işletme hücrelerinin işletme gazetesi yayınlamasını mutlaka garanti altına almalıdırlar. Keza, illegal yayının dağıtımı da hazırlanmalıdır.

Bunun için bir dağıtım aygıtına ihtiyaç vardır; bu dağıtım aygıtının kural olarak genel parti komitesi aygıtı ile çakışmamasına dikkat edilmelidir. Bu amaç için yayınların saklanması, matbaadan bölgelere ve bölgelerden de işçiler arasında dağıtılmak üzere işletmelere gönderilmesi için özel adreslerin ve ayrı yoldaşların bulunması gerekir.

Parti yayınlarının işletmelerde dağıtılması için özel bir aygıt öngörülmelidir. En iyisi bu amaçla, işletme hücrelerine paralel olarak bir komünistler çekirdeği tarafından yönetilen ve içlerine aktif partisiz işçilerin mutlaka çekilmesi gereken parti basını dostları gruplarının örgütlenmesidir. Böylesi gruplar en iyi şekilde atölyelerde ve tek tek bölümlerde oluşturulur. Bu grupların görevi, parti basınını dağıtmak ve parti basınını desteklemek amacıyla para toplamayı örgütlemektir. Bu gruplar, içlerine işçi muhabirleri de alabilir.

Parti komitesinin bir üyesi kasadar işlevini görmelidir. Bu bütün komünist partilerde, özellikle de komünist partilerde mali kaynak sorununda düşüncesizce incil görüşünün oldukça yaygın olduğu koşullar gözönüne alındığında çok önemli bir işlevdir. Bilindiği gibi İncil'de şöyle denmektedir: "Göğün altındaki kuşlara bakın, bir şey ekmiyorlar ve bir şey biçmiyorlar ve ama semavi baba onları doyuruyor." Keza bazı yoldaşlar da, hiç bir şey ekmeye, hiç bir şey biçmeye ve üye aidatı ödemeye gerek olmadığını düşünüyorlar. Bir parti böyle inşa edilemez. Komünist partiler ne semavi babaya ne de Amerika'daki zengin amcaya güvenebilirler. Parti aidatlarının alınması, gönüllü bağışların toplanması sürekli yapılmalıdır. Çok çeşitli gösteriler ve toplantılar, giriş ücreti karşılığında yapılmalıdır. Yayının ve devrimci kartpostalların dağıtımı ve satılması örgütlenmelidir vs.

Parti komitesinin bir üyesi proleter öz korunmanın örgütlenmesini üstlenmelidir. Özellikle proleter öz koruma üzerine çok konuşulduğu şu anda, bu bir zorunluluktur. Bütün bu boş laflar bir yere toplansaydı, ağırlığı altında burjuvazi yok olurdu. Ama bununla birlikte şimdiye kadarki pratik sonuçlar oldukça küçüktür. Çinli yoldaşlar iyi çalışıyorlar, ama onlardaki

çalışma koşulları başka, diğer partiler için bu alanda pek iyi şeyler söylenemez. Bir proleter öz korumadan ortada fazla şeyler olmamasına rağmen kararlar alınmaktadır; bu durumda her parti komitesinin bu çalışmanın sorumluluğunu taşıyan bir yoldaşı görevlendirmesi doğru görünmektedir. Bu yoldaş aynı zamanda proleter öz korumanın üyelerinin antremanı ile de uğraşmakla yükümlüdür ki, böylelikle bu örgütler kendilerini öz koruma örgütü olarak adlandıran yoldaşların toplamı değil de, gerçek öz koruma örgütleri olabilsinler. Proleter öz korumanın son gösteriler sırasındaki pratiği, öz koruma birliklerinden yoldaşların öz korumadan tümüyle bihaber olduklarını göstermektedir. Saldırıya uğradıklarında, kendilerini nasıl savunacaklarını bilmediler. Ne sokak mücadelesinin taktiklerini ne de boks mücadelesinin en basit kurallarını bilmiyorlar.

Parti komitesinin bir üyesi, ordu içindeki çalışmanın örgütlenmesi için sorumluluk taşımalıdır.

Son olarak, parti komitesinin bir üyesi gençlik birliği içinde mutlaka partiyi temsil etmelidir.

Şu anda düşmanlarımızın çalışmalarının incelenmesinin önemi büyüktür. Her parti komitesi açıkça günlük çalışmanın bu yönünü de gözönünde bulundurmalıdır. Ama bu, parti komitesinin bir üyesinin bu çalışmayı sürdürmekle görevlendirilmesini ve bu çalışmanın nasıl yürütüldüğünün ve acil ve gelecekteki somut görevlerinin neler olduğunun sistemli bir şekilde denetlenmesini gerektirir.

16- İLLEGALİTE KOŞULLARIDA PARTİ-İÇİ DEMOKRASİ

İllegal partilerde parti komiteleri nasıl seçilir? İllegal partilerde seçimlerin legal partilerdeki gibi uygulanmayacağı açıktır. Buna rağmen seçimler mümkündür. Parti komitelerinin seçim biçimlerinin illegal partilerde, legal partilerdekinden ayrı olacağı açıktır. İllegal partilerde, örneğin, parti komiteleri kesinlikle illegal toplantılarda ya da geniş konferanslarda seçilmemelidir. Böylesi seçimler dar konferanslarda yapılmalıdır. Burada

illegal partilerde bu konferanslar için temsiliyet normu mutlaka kuvvetli bir şekilde kısıtlanmalıdır. Bunun dışında seçimler genel kural olarak konferans üyelerinin parti komitesine kimlerin seçildiğini bilmeyecekleri şekilde yapılmalıdır. İllegal partilerde şu anda önder organların seçimi için iki sistem kullanılmaktadır. Birinci seçim sistemi: Parti Konferansı, parti komitesine önerilen adaylara verilen oyların sayımı için özel bir komisyon seçer. Bundan sonra adaylar okunur ve parti komitelerinin seçimi gizli oyla olur. Oylama sonuçları aynı komisyon tarafından gözden geçirilir ve seçilen üyelerin adları açıklanmaksızın konferansa sonuç bildirilir. İkinci seçim sistemi: Konferans, daha yüksek parti komitelerine mensup temsilcilerden dar bir komisyon seçer ve bu dar komisyon da yeni parti komitesini seçer.

Açıktır ki, birinci seçim sistemi öncelikle tercih edilmelidir. İkinci seçim sisteminin en ağırlıklı kusuru, bu seçim sisteminin parti önderliğinin yenilenmesi olanaklarını en aşırı derecede sınırlaması ve partide en berbat türden bir gruplaşma tehlikesini en yüksek derecede artırmasıdır.

İllegal partilerde, parti önderliğinin hatalarına karşı özeleştiri de keza zorunludur. Bu, daha dar konferanslarda olmalı ve parti önderlerinin adlarının ve parti aygıtının faaliyetinin gizlilik sınırlarını aşmayacağı bir şekilde yapılmalıdır.

17 — BAĞLANTI SERVİSİ SORUNLARI

Parti komitelerinin başarılı bir faaliyetinin en önemli ön koşulu —çalışmalarının denetiminde en ciddi dikkatin yönetilmesi gereken şey— parti komitesinin üst ve alt parti organlarıyla, özellikle işletme hücreleri ve partisiz kitle örgütlerindeki fraksiyonlarla bağlantı sorunudur. Bu sorun şu an, özellikle legal ve yarı-legal partilerde tayin edici önemdedir. İllegal partiler, en ağır polsiye baskı önlemlerine rağmen, diğer örgütler ve tek tek parti üyeleri ile bağlantı servisi için bir yöntem ve bir dizi önlem hazırladılar. Ama legal ve yarı-legal partilerde bu alanda sürekli nahoşluklar ortaya çıkıyor. Örneğin

Avusturya'da, 1930'daki faşist saldırı sırasında Merkez Komitesi Viyana Parti Komitesi ile bağlantıyı ve Viyana Parti Komitesi de işletmelerle bağlantıyı kaybetti. Paris'de Merkez Komitesi 6 Mart 1930'da altı gün boyunca Paris örgütü ile bağlantıyı kaybetti. Böylesi bir duruma kesinlikle izin verilmemelidir ve bir parti komitesinin çalışmasını denetlemekle yükümlü her parti örgütçüsünün, her müfettişin en önemli görevi, öncelikle parti komitesinin diğer parti örgütleri ve bunlar içinde de özel olarak işletme hücreleri ile bağlantısını gözden geçirmektir. Parti komitesi, mücadelenin tayin edici anlarında işletme hücreleri ve partisiz kitle örgütleri ile bağlantıyı yitirdiğinde, Komünist Partisinin ne proletaryanın geniş kitle eylemlerini, ne kitle grevlerini ve ne de kitle gösterilerini örgütleyebilecek durumda asla olamayacağı ve bu eylemleri daha da az yönetecek durumda olacağı tümüyle açıktır.

Hangi en önemli bağlantı biçimleri kayıtsız koşulsuz olmalıdır? Öncelikle ve kesinlikle iyi işleyen, canlı bir bağlantıya sahip olunmalıdır. Canlı bağlantı, *rapor merkezleri* sistemi ile gerçekleştirilir. Nedir bir rapor merkezi? Rapor merkezi şudur: Parti komitesi, belli günlerde ve belli zamanlarda hücre ve kitle örgütleri fraksiyonlarının temsilcilerinin gelmesi gereken belli evlerin ya da diğer yerlerin adresini bildirir. Aynı yerde parti komitesinin temsilcileri de gelir. Hücrelerin ve fraksiyonların temsilcileri işletmelerdeki olayları, hücre çalışmasını, hücrenin çalışma planını vs. anlatır; parti komitesi temsilcisi raporları alır, hücrenin bundan sonraki çalışması için öneriler getirir, üst parti örgütlerinin yönergelerini onlara iletir vs. Bu rapor sistemi, —legal ve illegal— bütün partilerde kesinlikle ve istisnasız olarak uygulamaya sokulmalıdır. Legal partilerde kesinlikle ikili rapor sistemi uygulanmalıdır: Legal ve illegal haber. Legal rapor, parti komitesinin legal ikametgahında olmalıdır.

Parti komitesinin bu legal ikametgahı ulaşılmaz olduğunda, düşman orda tuzağını kurduğunda, illegal rapor verme uygulanmalıdır. Bundan sonra illegal raporla başka bir yoldan alt parti organlarıyla bağlantıyı gerçekleştirmek

mümkün olacaktır. Bundan dolayı, illegal rapor için uygun rapor noktaları önceden hazırlanmalıdır. Almanya'da, Belçika'da, Fransa'da, belli bir zaman kahvelerde parti toplantuları yaygındı. Bu çok kötü bir alışkanlıktır; çünkü kahveler ispiyoncu kaynamakta ve bunları atlatmak zor olmaktadır. Mümkün olan en kısa zamanda rapor vermek için daha az tehlikeli yerler hazırlanmalıdır. Partinin az-çok esaslı ve nihai olarak illegaliteye geçtiği, önder fonksiyonerlerin izlendiği ve sokaktan alınıp tutuklandıkları anlarda, birincisi evin tehlikede olmadığını gösteren, ikincisi gerçekten de beklenen kişilerin geldiğini ve son olarak da buluşmak istedikleri yoldaşlarla görüştüklerini ima eden önceden kararlaştırılmış işaretlerin rapor noktalarına yerleştirilmesi çok önemlidir. Rapor merkezinin polisten temiz olduğunu göstermek için, Rus illegalitesi sırasında pencere önüne çiçek saksısı yerleştiriliyordu. Gelen yoldaş, orda bir saksı gördüğünde tehlike olmadığını anlıyor ve ondan sonra içeri giriyordu. Polisin bu işareti çok çabuk keşfettiğini ve bir tuzak kurmadan önce bu işareti özenle gözönünde bulundurduğu söylenmelidir. Polis pencerede bir saksının durduğunu ve tutuklanan yoldaşın bu saksıyı uzaklaştırmak için herhangi bir şekilde çaba gösterdiğini gördüğünde, bu saksıyı tekrar eski yerine koyuyordu. Bundan dolayı rapor merkezinin güvenliği için seçilen işaretler, polisin gözüne çarpmayacak ve göze batmaksızın tekrar uzaklaştırılabilecek şekilde olmalıdır.

Rapor noktalarına gelen yoldaşların denetlenmesi için bir parola sistemi uygulamaya sokulmalıdır. Rapor merkezine gelen yoldaşa ne istediği sorulur. Buna daha önceden kararlaştırılmış bir deyimle cevap verir. Ona, bu kararlaştırılmış deyim üzerine başka bir deyim ile cevap verilir. Bu şekilde yoldaşlar birbirlerini karşılıklı denetlerler. Rus illegalitesi sırasında, çok çeşitli fonksiyonerler böylesi rapor merkezlerini kullanmak zorunda olduklarından dolayı, merkezi rapor merkezlerinde bazen oldukça karmaşık parolalar kullanılıyordu: Hücrelerden basit fonksiyonerler, bölge fonksiyonerleri ve Merkez Komitesinin fonksiyonerleri. Alt fonksiyonerler için

basit parolalar, bölge fonksiyonerleri için daha karmaşık ve MK fonksiyonerleri için daha da karmaşık parolalar saptanıyordu. Çünkü, alt fonksiyonere bir şey söylenebilirdi, bir başka şey üzerine bölge fonksiyoneri ile konuşulabilinirdi ve tüm açıklığıyla ve tüm ayrıntısıyla MK temsilcisine illegal örgütün tüm faaliyeti anlatılabilinirdi. Bundan dolayı, o zaman söylendiği gibi, "güvenin üç aşaması" vardı. Güvenin birinci aşaması: Kapıya gelen önceden kararlaştırılmış parolayı söylüyordu; buna kararlaştırılmış deyimle cevap veriliyordu. Güvenin ikinci aşaması: Kapıya gelen ikinci bir parolayla cevap veriyordu, buna önceden kararlaştırılmış ikinci deyimle cevap veriliyordu. Güvenin üçüncü aşaması: Kapıya gelen üçüncü parolayla cevap veriyor ve önceden kararlaştırılmış üçüncü deyimle yanıt alıyordu.

Rapor merkezlerinin dışında, yazılı bağlantı hizmeti için de adresler bulunmalıdır; bunlar rapor merkezlerinin aynısı olmamalıdır. Ayrıca, takibat altında bulunan ya da kaçan yoldaşların kalabilecekleri illegal barınaklar var olmalıdır. Bütün komünist partilerimiz için adres ve barınak sorunu şu anda birinci dereceden bir sorundur. 1929 yılında, 1 Ağustos'un arifesinde, bir dizi ülkede önder fonksiyonerlerin tutuklanacağı belli olmuştu ve yoldaşlar nerde barınacaklarını bilmiyorlardı, hazırlanmış barınak yoktu. Bütün partiler "barınak" sorununun çözümü için en ciddi şekilde çaba göstermelidirler.

Yazılı bağlantı servisinin örgütlenmesine de keza en ciddi dikkat yöneltilmelidir. Parti aygıtının çalışmasının kontrolünde, bu sorunla özel olarak uğraşılmalıdır. Parti komitesinin üst ve alt parti organları ile yazılı bağlantı hizmeti için adreslerin var olup olmadığı ve bu yazılı bağlantı hizmetinin nasıl yürütüldüğü en özenli bir şekilde gözden geçirilmelidir. Şu anda, legal partilerde bile, parti aygıtının çalışmasına ilişkin tüm yazışmayı mutlaka mektupların açılmasını olanaksız kılan özel bir yoldaş yapacak şekilde sıkı bir kuralın yerleştirilmesi gerekir. Çok çeşitli genel genelgeler, legal ülkelerdeki partilerin durumu üzerine enformasyon bildirimleri vs. normal postayla partinin legal adreslerine gönderilebilinir. Ama, parti komite-

sinin çalışmasına yönelik her şey, legal partilerde bile şu anda mutlaka özel yollardan iletilmelidir. Bunun için mektupları bizzat ileten ve resmi postaya teslim etmeyen özel kuryeler belirlenmelidir. Burada, partinin posta memurları ile, ticaret firmalarının çok çeşitli temsilcileri ile vs. bağlantıları kullanılmalıdır. Bütün bu bağlantılar, gereksiz harcamalar yapılmaksızın önemsiz parti belgelerinin ve sözlü görevlerin iletilmesine hizmet etmelidir. Bunun dışında her parti, ister resmi posta isterse de kurye üzerinden iletilsin, her mektubun, düşmanın eline geçtiğinde parti örgütlerine karşı takibatlara, tutuklamalara ve baskı önlemlerine yol açmayacak şekilde kaleme alınması için çaba göstermelidir.

Bu amaçla aşağıdaki üç koşul gözönünde bulundurulmalıdır: Mektup, illegal faaliyetin bütün sorunlarını önceden kararlaştırılmış herhangi bir deyimle nitelendirecek şekilde bir koda göre yazılmalıdır: Örneğin, illegal matbaa teyze, yazı da şeker olarak adlandırılır. Yoldaş, o zaman şöyle yazar: "Teyze, kendisine mutlaka 20 kilo şeker gönderilmesini rica ediyor." Bu, matbaanın 20 kilo yazıya ihtiyacı olduğu anlamına gelir. Ya da yoldaş şöyle yazar: "Teyzemize bir ev bulmak için zorluk çekiyoruz". Bu da, matbanın barındırılması için bir yerin söz konusu olduğu anlamına gelir.

İkinci koşul: Mektubun illegal bölümleri ayrıca şifrelendirilmelidir. Oldukça çok ve çok değişik türde şifre sistemleri vardır. En basit ve en doğru sistem, bir kitap yardımıyla şifrelemedir. Hangi kitabın kullanılacağı kararlaştırılır ve bayağı kesirlerin ya da ondalık kesirlerin kullanılması ile şifreleme yapılır. İlk sayı ya da ilk kesir kitabın sayfasını belirtir. Bunu artık şifre (harf) izler. Basit kitaplarla şifrelendirme yapıldığında, şöyle yapılır: Kesirin payı, yukarıdan ya da aşağıdan satır sayısını ve paydada şifrelenecek harfi belirtir. Örneğin, a harfinin şifrelenmesi gerekiyorsa, o zaman kitaba bakarız ve bu harfin yukardan üçüncü satırda ve soldan dördüncü harf olduğunu görürüz.O zaman 3/4 şeklinde şifreleriz; yani yukardan üçüncü satır, soldan dördüncü harf. Aşağıdaki şekilde de kararlaştırılabilinir. Örneğin, yukardan değil de aşağıdan sayılır. Bu

durumda 3, yukardan değil de, aşağıdan üçüncü satırı belirtir. Aynı şekilde satırlardaki harflerin soldan değil de sağdan sayılması kararlaştırılabilinir. Nihayetinde, meseleyi daha da karmaşıklaştırmak ve düşmanı şaşırtmak için, bayağı kesire önceden kararlaştırılan bir sayı eklenir. Diyelim ki, pay üç ve payda dört artırılır. Bu durumda, her keresinde şifrenin çözümü için payı ve paydayı hesaplamak gerekli olacaktır. Şifreyi daha da çapraşıklaştırmak iç, bir dizi başka kombinasyon da düşünülebilir. Bir kitap yardımıyla şifrelendirme, kolaylığından başka, her harfin çok sayıda işaretle belirtilmesi ve böylelikle yeni sayı işaretlenmesinden kaçınılması avatajına da sahiptir. Bir kitap yardımıyla şifrelendirme, kitapsız da yapılabilinir. Kitap yerine herhangi bir şiir alınır. Şiir ezbere öğrenilmelidir ve ondan sonra şiire göre şifreleme yapılır. Şifreleme ya da şifrenin çözümü yapıldığında, şiir mısralara göre yazılır ve bu yazı kullanımdan sonra yok edilir.

Yazışmalarda gözönünde bulundurulması öğütlenen üçüncü koşul, görünmez mürekkeple yazmadır. Gizli mürekkeple yazılmış böylesi bir gizli parti mektubu düşmanın eline geçtiğinde, düşman önce sözkonusu olanın görünmeyen mürekkeple yazılmış bir mektup olduğunu ortaya çıkarmamalıdır. Mektubun okunabilir metni son derece zararsız yazılmalıdır.

Örneğin şöyle: Oğlu babasına sıhhatte ve afiyette olduğunu ve kendisine de bunu dileğini bildirir. Devrimden tek iz yok. Düşman, bu görünür metnin dışında bir de görünmeyen metnin bulunduğunu ortaya çıkarmamalıdır. Düşman bu sırrı ortaya çıkardıktan sonra, şifreye çarpar. Şifrelemeyi başardığında, koda çarpar ve şimdi kodu çözmek zorundardır. Bütün bunlar zaman gerektirir; düşman bu süre içinde bir şey yapamaz. Düşman iki ya da üç hafta sonra sonunda şifreyi çözmeyi başarsa bile, bu durumda parti örgütü bu süre içinde bu mektupta sözü edilen izleri yok edebilir.

Ne türden kimyasal (simpatetik) mürekkepler kullanılmaktadır? Çok sayıda kimyasal mürekkep vardır. Kapitalist ülkelerde her eczanede ya da benzeri dükkanda böylesi mürekkepleri satın almak mümkündür. Yoldaşlar elbette en yeni kimyasal

buluşları kullanmalıdırlar. Tavsiye edilebilecek ve her yerde bulunan en basit kimyasal mürekkeplerden biri, örneğin lambaya tutulup ısıtıldığında görünebilir olan soğan suyudur.

18 — PARTİ KOMİTELERİNİN ÇALIŞMA PLANI

Her parti komitesi, gelecek zaman dilimi için mutlaka bir çalışma planına sahip olmalıdır. Kapitalist ülkelerin koşulları altında parti komitelerinin elbette, Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin parti örgütlerinde olduğu gibi çok yönlü ve somut bir plan takvimi hazırlamaları mümkün değildir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi, egemen bir partidir. Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin planları, ülkenin tüm toplumsal, ekonomik ve politik yaşantısını dütenlemektedir; kapitalist ülkelerde ise komünist partileri şimdiye kadar ezilen bir sınıfın partileridir. Egemen burjuvazi, tüm devlet aygıtını ve sosyal-faşistlerin ve diğer gerici örgütlerin yardımını, komünist partilerin planlarını parçalamak için kullanmaktadır. Bu koşullar altında, komünist partilerinin parti komiteleri, planlarını sistemli bir şekilde denetlemeli ve değiştirmelidirler. Buna uygun olarak bu planlar oldukça esnek olmalı, ama mutlaka var olmalıdırlar. Her parti komitesi, gelecek zaman dilimi için mutlaka yönlendirici yaklaşık bir çalışma planına sahip olmalı, parti örgütünün güçlerini buna göre gruplaştırmalı ve parti inşası biçimlerini ve parti çalışması yöntemlerini buna göre kullanmalıdırlar. Parti komitesinin çalışma planının odak noktasında, işçi kitlelerinin, özellikle de söz konusu parti örgütlerinin bulunduğu bölgede en önemli rolü oynayan büyük işletmelerin işçi kitlelerinin etki altına alınması durmalıdır. Parti örgütlerinin yapısı, bunların öncelikle bu büyük işletmeleri etki altına alabilecek durumda olacakları, şekilde olmalıdır. Bu, parti komitesinin öncelikle bu büyük işletmelerin işletme hücrelerinin sorunlarıyla ilgilenmesi, öncelikle bu işletme hücrelerine yardım etmesi ve çalışmalarında desteklemesi büyük işletmelerin bu hücrelerinin tüzüğün gerektirdiği gibi, (partiyle işçi kitlelerinin bağlantısını gerçekten sağlayan) gerçekten politik ve örgütsel olarak güçlü

parti organları olmaları için mücadele etmesi gerektiği anlamına gelir. Bu düşünceler, en iyi şekilde somut bir örnekle açıklanabilir. Örneğin bir şehirde iki-üç büyük işletme var. Diyelim ki demir yolu işletmeleri, bir metal işletmesi, bir tekstil fabrikası. Ve diyelim ki, bu üç büyük işletmenin dışında iki-üç düzine de küçük işletme var. Son olarak da, parti üyeleri arasında tek tek işçiler, esnaflar ve serbest meslek sahipleri — avukatlar, yazarlar, doktorlar vs.— ve öğrenciler var. Bu şehrin parti komitesi, öncelikle büyük işletmelerin ne yaptığı ile ilgilenmelidir: Demir yolu işletmesi, metal işletmesi, tekstil fabrikası; buralarda işletme hücrelerinin nasıl çalıştığı; yerel parti örgütünün tüm dikkatini ve bütün güçlerini bu hücrelerin desteklenmesi üzerine yoğunlaştırarak öncelikle ve bütün güçleriyle bu işletmelerin işletme hücrelerine yardım etmelidirler. Avukatın bürosunda ya da doktorun muayenehanesinde partinin kazanması gereken ve devrimci mücadele için örgütlenmesi gereken kitleler yoktur. Ama büyük işletmelerde durum başkadır. Bundan dolayı, her parti komitesinin çalışmasının esas görevi, büyük işletmelere yerleşmek, büyük işletmelerin işletme hücrelerinin sistemli bir şekilde pratik olarak desteklenmesini güvence altına almaktır. Büyük işletmelerin işletme hücrelerini ciddi bir şekilde günü birlik destekleyebilecek durumda olmayan parti komitesi, işletmelerde çalışma yeteneğine sahip işletme hücreleri örgütleyebilecek durumda olmayan parti komitesi, kötü bir parti komitesidir ve parti üyesi kitleler ve partinin yönetici organları, şeylerin bu durumundan gerekli sonuçları çıkarmak ve böylesi bir parti komitesini mümkün olduğunca hızlı bir şekilde değiştirmek için acele etmelidirler.

19 — İŞLETME HÜCRELERİNİN SEFERBER EDİLMESİ

İşletme hücrelerindeki güçlerin seferber edilmesinde, kapitalist ülkelerdeki bir çok komünist partisinde işletmede olan, ama işletme hücresinin üyesi olmayan ve işletmelerde parti çalışması yürütmek istemeyen çok sayıda parti üyesinin

bulunduğu gözönünde bulundurulmalıdır. Bazı partilerde bu görüntünün kapsamı büyümektedir. Örneğin, Çekoslovakya KP Merkez Komitesinin 6 Mart 1930 Kampanyası ile ilgili belgelerinden, bir çok işletmeden aşağıdaki gibi raporların geldiği görülmektedir: Hücre toplantılarında 6 Mart gösterisi hazırlıklarının pratik sorunları ortaya atıldığında, işletmelerde hiç bir çalışmanın yapılamayacağı ve işletmelerde devrimci çalışma yapan işçilerin işten kovulacağı şeklinde sesler yükseldi. İşletmelerde olan Komünistler arasındaki bu ruh hali bütün ülkelerde gözlemlenebilir. Bunların oldukça büyük bir kısmı, aidatlarını ödemeye, her 14 günde ya da dört haftada bir toplanuları ziyaret etmeye, orada proleter dünya devrimi üzerine bir konuşma dinlemeye, Komünist Enternasyonal'in programını ve tasfiyecilere, Troçkistlere ve diğer bütün döneklere karşı, kararları onaylamaya hazırdırlar; ama kendi işletmelerindeki işçiler arasında propaganda çalışması yapmayı reddetmektedirler, işletmelerinde grev hazırlamayı, işletmelerindeki işçileri gösterilere götürmeyi vs. reddetmektedirler. Her parti komitesi, işletmelerde böylesi parti üyelerine rastlayacaktır. Bunlarla ne yapılmalıdır? Parti komitesinin en önemli görevi, işletmelerde olan parti üyelerini mutlaka işletme hücrelerinde örgütlemek ve işletmelerdeki gündelik çalışma için kazanmaktır. İşletme hücresinin çalışmasına katılmayanlar arasında en dikkatli ve en ısrarlı aydınlatma çalışması yürütülmelidir. İşletmelerdeki pratik çalışma yöntemlerini özenle gözden geçirmek, polis takibatına rağmen kitle çalışmasını kolaylaştıran gerekli gizlilik kurallarını uygulamaya sokmak gerekir. Bu aydınlatma çalışması sürecinde her koşul altında işletmelerde çalışmayı reddeden böylesi oportünist unsurlar ortaya çıkarıldığında, bu parti üyelerine hiç kimsenin kendilerini zorla partide tutmadığı söylenmelidir. Komünist Partisi, gönüllülüğe dayanan bir örgüttür. Ama gönüllü olarak Komünist Parti saflarına katılan her proleter de parti disiplinine uymalıdır. Bu parti disiplini ona çok ağır ve çekilmez geliyorsa, bu durumda parti ona çıkış yolunu kapatmamalıdır.

Bazı örgütlerde, işletmelerde ağır parti işlevlerini yerine

getirmeyi reddeden proleter parti üyeleri yabancı unsurlar olarak partiden atıldılar. Bu yanlıştır. Komünist Partisi saflarında yabancı unsurlar (bunlar arasında açık provokatörler, parti saflarında tahribat yaratmak için özel görevle partiye gönderilmiş polis ve işveren ajanları) bulunabilir. Parti, her üyeye sıkı bir şekilde dikkat etmeli, her şüpheli üyeyi en özenli şekilde gözden geçirmelidir ve yabancı bir unsur ya da hatta ajan ve provokatör oldukları ortaya çıkarsa, artık bunlara karşı hassas davranmak için bir neden yoktur. Kapitalist ülkelerin Komünist partilerinin saflarında birleşen proleter kitlelerin ezici çoğunluğunun, az sayıdaki tek tek istisna dışında, işçi sınıfının en iyi, en ileri unsurları olduğu ve Komünist Enternasyonal'in mücadele sloganlarını dürüst ve derin bir şekilde benimsedikleri tartışma götürmez. Bunların arasında komünist partisinin demir disiplininin sert taleplerine tümüyle ayak uyduramayanlar bulunabilir. Bunlara nasıl davranılmalıdır? Parti yönetiminin talimatlarını yürütmede ve işçi kitlelerinin devrimci mücadelesinin başında bulunma yeteneğine sahip değillerse, parti bunları elbette saflarında tutamaz; ama aynı zamanda bunlar yabancı unsurlar ve hainler olarak da atılmamalıdırlar. Bunlar partinin yanında sempatizan olarak, çeşitli partisiz kitle örgütlerinin üyeleri olarak kızıl sendikalar örgütünde, Kızıl Yardım'da, Uluslararası İşçi Yardımı'nda vs. örgütlenmelidirler. Bu örgütlerde, komünist partilerde olduğu gibi bir disiplin talep edilmemektedir. Bunlar, buralarda hizmet verebilirler ve işçi sınıfının kurtuluşu büyük davasına büyük yararlar getirebilirler. KP'nin faaliyetinin odak noktasında proleter kitlelerin işverenlerin, polis devletinin ve sosyal-faşistlerin örgütlü güçlerine karşı devrimci eylemlerin doğrudan hazırlanması ve bunlara önderlik edilmesinin durduğu uluslararası komünist hareketin bugünkü gelişme aşamasında, devrimci dalga geri çekildiği ve kapitalizmin görece istikrarının unsurları büyüdüğü zaman harekete ayak uyduran bazı parti üyelerinin bugünkü yeni mücadele görevlerini yerine getirmede artık başarısız kalabilecekleri durumlar olabilir. Ama böylesi parti üyelerinin, kitle örgütlerinin çalışmasında, bunların önder fonksiyonerleri

olarak da, partiye büyük yararlar getirebileceğine kuşku yoktur. İşletme hücreleri, sözkonusu işletmede işçilerin öncüsü olan, komünizme bağlı olan, sağlıklarını, güçlerini sakınmadan, yaşamlarını dikkate almadan partinin yönergelerini yerine getirmeye hazır olan, partinin çıkarları gerektirdiğinde, yaptıklarından dolayı işverenin işten atabileceği, polisin tutuklayabileceği ve mahkeme tarafından ağır cezalara çarptırılabileceği, polisin tutuklayabileceği ve mahkeme tarafından ağır cezalara çarptırılabileceği çalışmayı işletmede yürütmekten korkmayan proleterlerden oluşmalıdır. Yalnızca böylesi proleterlerden oluşan işletme hücreleri, sayıca çok küçük de olsalar, büyük bir devrimci çalışma yapabilirler. Çekoslovakya'nın maden işçileri bölgesinde, 1930'da böyle bir durum oldu. Sosyal-Demokratlar, bir maden işçileri toplantısı düzenlediler. Bu toplantıda yalnız bir tek komünist vardı. Toplantı düzenleyen sosyal-demokratlar tarafından gündeme getirilen çeşitli sorunlar tartışıldı. Ama toplantıda bulunan komünist parti üyesinin herkesten aktif şekilde katıldığı tartışmalardan sonra, toplantı kızıl sendikalara, katılma kararı aldı. Aynı Çekoslovak yoldaşlar, yine 1930'da Prag'da meydana gelen diğer bir olayı hatırlayacaklardır. Aynı dönemde, sosyal-hain Vanderveldede orada bulunuyordu. Sosyal-demokratlar, bir kaç düzine komünist partisi fonksiyonerinin de hazır bulunduğu büyük bir toplantı düzenlediler. Vandervelde, Komünist Enternasyonal, Sovyetler Birliği ve Çekoslovakya KP'ye çamur attığı büyük bir konuşma yaptı. Ama toplantıda bulunan bu bir kaç düzine parti fonksiyonerinden hiç biri, sosyal-faşist önderin karşı-devrimci açıklamalarını protesto etmek için ağzını açmaya cesaret edemedi. Çekoslovakya proletaryasının Prag örgütünün Vandervelde'nin konuşması sırasında hazır bulunan "fonksiyonerleri" gibi fonksiyonerlerle iktidarı zaptedemeyeceği, Komünist Partisinin böylelikle proleteryanın gözünde gülünç bir karikatür olacağı ve proletaryanın haklı olarak böylesi "fonksiyonerleri" ciddiye almayacağı ve böylesi "fonksiyonerleri" yönetici parti çalışmasının başına getiren parti örgütlerini desteklemeyeceği kendiliğinden anlaşılır.

İşletme hücrelerinin bileşimi sorununun böylesi bir yorumu, yeni üyelerin alınmasında herhangi özel kısıtlamaların yapılması ya da onlar için adaylık süresinin konması anlamına asla gelmez. Tam tersine. Üye alımında son döneme kadar uygulanan kısıtlamalar kaldırılmalıdır. AKP MK, 1930'da yeni alınan parti üyeleri için özel gri üyelik kartlarını kaldırarak tümüyle doğru davrandı. Yeni parti üyeleri —işçiler— doğrudan işletme hücrelerine alınmalıdırlar. Üyelik alımında sözkonusu olan tek ölçüt ilgilinin üye alınması için başvurması ve başvuran işçinin parti hücresi kurulu tarafından yorulmaksızın ve korkmaksızın proletarya diktatörlüğü uğruna mücadele edeceğine dair ne denli güven verdiği açısından değerlendirilmesidir.

20 — SOKAK HÜCRELERİ

Bugünkü koşullar altında büyük bir işletmede bir işletme hücresi örgütlemek, hem işletmede olan hem de işletmenin dışında bulunan üyeler tarafından oldukça uzun ve çetin bir ön hazırlık çalışması gerektiren çok zor bir iştir. İşletmede bulunan komünistlerle, işletme dışında bulunan komünistler arasında gerekli ortak çalışmayı güvence altına almak Parti komitelerinin her şeyden önce gelen görevidir. Burada, işletmelerin dışında bulunan parti üyelerinin —esnaflar, ev kadınları vs.— oldukça zor olan örgütsel olarak toparlanması sorunu ortaya çıkmaktadır. Uluslararası örgütsel konferansların kararlarına ve komünist partilerin tüzüklerine göre böylesi parti üyeleri sokak hücrelerinde örgütlenir.

Sokak hücreleri, mahallelerde örgütlenmelidir. Böylesi hücrelere, belli bir evler bloku bölgesinde oturan parti üyeleri kategorileri mensup olmalıdır. Şu anda sokak hücreleri çoğunlukla tümüyle plansız olarak inşa edilmektedir. Bunlar, ancak çağrıların dağıtılması, imza toplanması, ev ajitasyonu vs.ile görevlendirildiklerinde büyük kampanyalarda, seçimlerde vs. işçi sınıfının genel devrimci mücadelesine katılmaktadırlar. Genelde, sınıf mücadelesinin tayin edici noktalarında —büyük işletmelerde— işçi sınıfının çoğunluğunun kazanılması için planı günlük çalışma yürütmemektedirler.

Parti komiteleri gelecekte, sokak hücrelerinin parti komitelerine günlük çalışmalarında yardım edecek, büyük işletmelerin işçileriyle bağlantı kuracak, orda işletme hücresinin çalışmasını güçlendirecek vs. şeklinde inşa edilmesine dikkat etmelidirler. Bu, kural olarak hücrelerindeki parti çalışmasının örgütlenmesi için sağlam temel olmalıdır. Yine, gereken anda güçlerin tayin edici cephe kesitlerinde yoğunlaştırılabilmesi için, sınıf mücadelesinin gelişmesi ile bağıntı içinde parti komitesinin sokak hücrelerinin bileşiminde ve yapısında, tek tek hücrelerin üyelerinin yeniden gruplaştırılmasında mutlaka değişiklikler yapabileceği gözönünde bulundurulmalıdır.

Örneğin bir tekstil fabrikasında kaynaşma mı hissediliyor; parti komitesi hemen bu durumun bir grevin gerçekleştirilmesini ne denli olanaklı kıldığı sorununu tartışmalıdır. Ama bir grev, ancak iyi bir ön hazırlık çalışması yapılmışsa örgütlenebilir. Kim bu hazırlık çalışmasını yürütebilir? Birincisi, bu işletmede çalışan parti üyeleri ve sempatizanlar ve ikincisi, diğer işletmelerin parti üyelerinden ve uygun sokak hücrelerinin üyelerinden yararlanarak bu yoldaşlara dışardan mümkün olan en büyük yardımın sağlanması parti komitesinin görevidir. Burada çok çeşitli kombinasyonlar mümkündür. Örneğin, bir metal fabrikasında tesviyeci olarak çalışan (ve bu işletmenin işletme hücresinin üyesi olan) bir parti üyesinin tekstil fabrikasında tesviyeci olarak iş alabilmesi olanağı doğar. Daha sonra, tekstil işletmesinin hücresini içerden güçlendirmek için işyeri değişikliği yapılır. Devamla tekstil fabrikasının yanında bir sokak hücresinin çalıştığını ve bu sokak hücresinde politik olarak az-çok zayıf beş yoldaşın çalıştığını varsayalım. Bu sokak hücresini güçlendirmek ve ona bir olasılıkla yakınlarda ya da şehrin diğer ucunda oturan yoldaşları katarak bu sokak hücresinin yardımıyla iş başlangıcında ve paydosta tekstil fabrikasının işçileri arasında ajitasyon sürdürmek, parti tarafından grevin hazırlanması ve örgütlenmesi için yayınlanan işletme gazetelerinin, bildirilerin ve diğer yayınların dağıtımını güçlendirmek gerekir. Devamla; bu tekstil işletmesindeki grevin bitiminden sonra, bir başka işletmede bir hareketin hissedildiğini

varsayalım. Bu durumda, parti komitesi gecikmeden güçlerini, yeni mücadele kesitinde yoğunlaştırmak için yeniden gruplaştırmalı ve bu hep böyle devam etmelidir. Her yerel parti örgütünün örgütsel yapısı sabit, yerinden oynatılamaz, değiştirilemez bir şey olarak görülmemelidir. Tek tek her durumda, her an partinin en iyi güçlerinin sınıf mücadelesinin en önemli cephe kesitlerinde yoğunlaşabilmesi için parti komite i, sistemli ve düzenli olarak parti üyelerinin tek tek hücrelere dağılımını denetlemeli, tek tek her hücrenin yapısının amaca uygunluğunu sınamalı ve hücrelerin üyelerinin yeniden gruplaşmasını sağlamalıdır. Parti örgütçüsünün sanatı özünde burda yatar. Genel görev, dikkati sınıf mücadelesinin en önemli cephe kesintilerinde yoğunlaştırarak, her parti üyesini (ve parti üyelerinin yanı sıra sempatizanları da) günlük çalışmaya çekmektir.

Özellikle, işsiz parti üyelerinin örgütlenme biçimleri bugün yakıcı bir sorundur. İşletmelerde çalışmadıkları için, onların oturdukları bölgelerdeki sokak hücrelerinde örgütlü olmaları gerekirdi. Ama, bu yanlış olurdu. Kapitalist ülkelerin bütün komünist partilerinin şu anki en önemli görevlerinden biri, işsizler hareketinin işletmelerde bulunan işçilerin acil talepleri uğruna mücadele ile koordine edilmesidir. Bu, parti ve sendika örgütlerinin buna uygun uyumunu ve öncelikle de işletmelerden atılan parti üyelerinin işletme hücrelerinde kalmalarını ve sözkonusu işletmedeki parti çalışmasını güçlendirerek ve bu işletmenin işçilerinin mücadelesi ile işsizler hareketi arasındaki bağlantıyı sağlayarak parti yönetimine esaslı bir yardım olabilmelerini gerektirmektedir. Partinin işsizler örgütleri ile bağlantısını, işletme hücrelerinin işsiz üyelerinden oluşan fraksiyonlar sağlar.

21 — HÜCUM GRUPLARI VE ÇALIŞMA YÖNTEMLERİ

Gençlik birliğinin pratiğinden son dönemlerde hücum grupları ya da hücum tugayları denilen, güçlerin sınıf mücadelesinin en önemli cephe kesitlerinde yoğunlaşmasının araçlarından

biri ortaya çıktı. Bu hücum tugayları yöntemini parti pratiğine de geçirmek yararlı olacaktır. "Hücum tugayları" kavramı, kapitalist ülkelerin komünist partileri için pek de isabetli değil. Hücum tugayları, işletme hücreleri üyeleri arasından (hücum birliklerinin) örgütlendiği ve partisiz işçilerin de bunlara katıldığı Sovyetler Birliği'ndeki işletmelerde ortaya çıktı.

Komünist partisi işçi sınıfının öncüsüdür, yani işçi sınıfının bir tür hücum grubudur; şimdi işçi sınıfının bu öncüsü içinde ayrıca hücum tugayları oluşturmak, kelimenin dar anlamıyla alındığında yanlıştır. Ama, şu doğrudur: Kapitalist ülkelerin komünist partilerinin örgütlerinde parti üyelerinin büyük bir kitlesi günlük parti çalışmasına çekilmiyor. Her parti üyesi bir hücreye mensup ve bu hücre 14 günde ya da dört haftada bir toplanıyor ve bu zaman arası içinde parti üyelerinin fazla işi yok. Çoğu durumda hiç bir işlevleri yok. Bu, diğer şeylerin yanında şu nedenle de mümkündür ki, sözkonusu hücreler, toplantıları arasındaki bu zaman süresince hiç bir iç çalışma yürütmemektedirler. Ama aynı dönemde, parti çalışmasının diğer kesitlerinde büyük mücadele görevleri olabilir. Parti komitesinin görevi, üyelerini zamanında çeşitli gruplarda yoğunlaştırmak ve güçleri en önemli gruplara dağıtmaktır. Bu görevin yerine getirilmesinden sonra, sözkonusu gruplar (tugaylar), yeniden dağıtılır ya da yeni görevlerin yerine getirilmesi için diğer gruplara verilir. Bu grupların ana görevi, en önemli sanayi dallarının büyük işletmelerinde parti çalışmasını güçlendirmektir. Bu yöntem, bütün komünist partilerin günlük pratiğinde en geniş ölçüde kullanılmalıdır.

22 — BİR İŞLETME HÜCRESİNİN KURULMASI İÇİN İLK ADIMLAR

Parti çalışmasının işletmelere aktarılmasında en zor olan şey, (gerek önceden bu açıdan hiç bir şey yapılmadığından olsun, gerekse de özellikle parti üyelerinin ve sempatizanların işletmeden uzaklaştırılmasına yol açan baskılardan dolayı olsun) daha önce bir işletme hücresinin olmadığı yerde işletme hücresi

kurmak için ilk adımlardır. Bu ilk adımlar, sözkonusu işletmenin işçileri ile mümkün olan her tarzda ilişkiye geçmek için çaba harcanmasından oluşmak zorundadır. Böylesi bağlantılar Komünist Gençlik Birliği, sendika, Kızıl Yardım, spor örgütleri, delege toplantıları gibi çeşitli kitle örgütlerinin fraksiyonları aracılığıyla sağlanmak için öncelikle çaba gösterilmelidir. Kitle örgütlerinin fraksiyonları aracılığıyla bu örgütlerin işletme gruplarının oluşturulması sorunu ortaya atılmalıdır. Böylesi işletme gruplarının yardımıyla yeni bağlantılar kurmak oldukça daha kolaydır ve daha basittir. Kızıl işletme temsilcileri listesine oy veren seçmen toplantıları, (sözkonusu yayın organlarının yazı kurulları adına) devrimci sendika ve komünist parti basınının okuyucuları ve dostları toplantıları düzenleme yolu ile işletmelerle bağlantı kurma yolları küçümsenmemelidir. Ayrıca sözkonusu işletmelerde işçi olarak çalışmak isteyen partili yoldaşların bu işletmelere gönderilmesi için bütün çabalar gösterilmelidir. Bu son yöntem, özellikle normal halde sanayi merkezlerinden oldukça uzak olan ve proletaryanın en geri kitlelerinin çalıştığı tarımsal işletmelerde (şeker kamışı tarlaları, kahve plantasyonları vs.) işletme hücrelerinin oluşturulması için büyük öneme sahiptir. İşletmelerle yeni bağlantıların kurulması çalışmasına sokak hücreleri mutlaka çekilmelidir. Parti komitesi, işletmenin bulunduğu bölgede çalışan sokak hücrelerine ve gerektiğinde özel gruplarda bir araya toplanacak olan tek tek yoldaşlara, paydostan sonra ya da işletme yolu üzerinde buluşma yerleri vb. örgütleyerek işletmelerin işçileriyle kahvehanelerde, evlerinde işletmenin işçileriyle tanışıklık kurma görevi verebilir.

İşletme gazeteleri tarafından yeni işletme hücrelerinin kurulmasında oldukça iyi bir destek sağlanabilir. Daha işletme hücresinin olmadığı bir yerde böylesi bir gazete çıkarmanın en uygun yolu, iyi seçilmiş bir özel aktivistler grubunun oluşturulmasıdır. Bu grup, önce işletmedeki koşulları iyice tanımaya ve bu arada işçileri harekete geçirecek sorunları anlatmayla işe başlamalıdır. Sözkonusu işletmedeki koşullar üzerine özenle toplanmış, gözden geçirilmiş ve iyi düşünülmüş

materyal temelinde, mümkün olduğunca çok sayıda işçinin okumak üzere eline geçecek şekilde dağıtılması gereken işletme gazetesinin ilk sayısı yayınlanır. Bu ilk sayıda, komünist harekete sempati duyan, partide olmayan işçilerin parti komitesinin resmi bir temsilcisinin gelmesini beklemeden bir işletme hücresini bizzat nasıl oluşturabileceklerine ve sözkonusu işletmenin somut koşullarından hareket ederek ve hücrenin nasıl çalışmaya başlayacağına ilişkin en önemli pratik ve somut bilgiler mutlaka bulunmalıdır.

Üç ile beş arası işçiyle bağ kurulması başarıldığında, bunlar hemen bir işletme hücresinde bir araya getirilmelidir. Bu hücre, ne kadar küçük olursa olsun, gecikmeksizin en enerjik bir şekilde, henüz partili yoldaşların bulunmadığı işletmenin diğer atölyeleriyle ve bölümleriyle bağ kurmak için her türlü aracı kullanarak, yeni bağların kurulması ve komünist partisinin saflarına yeni üyelerin çekilmesi işine girişmelidir. Parti komitesi bu çalışmayı dikkatle izlemeli ve yanlışlarını düzelterek ve gerektiğinde desteklemek üzere yeni partili yoldaşlar yollayarak yoldaşlara sürekli yardım etmelidir.

İşletmelerde yeni bağlantıların kurulmasında, kullanılabilecek bütün olanaklardan mutlaka yararlanılmalıdır; bununla birlikte ama esas dikkat, öncelikle sözkonusu işletmenin en önemli, tayin edici bölümleriyle ilişki kurulmasına yöneltilmelidir. Her işletmede önemli ve daha öz önemli bölümler vardır. En önemlileri daha öz önemlilere yol gösterir: Böylesi bir bölümde iş bırakma, kaçınılmaz olarak diğerlerinde de iş bırakmaya yol açar. Bundan dolayı, temel vetayin edici bölümlerle bağ kurmak ve öncelikle orada işletme hücreleri yaratmak son derece önemlidir.

23 — İŞLETMELERDE İŞLETME HÜCRELERİNİN ÇALIŞMASI

İşletme hücresi üyelerinin pasifliklerinin esas nedeni, parti üyelerinin işletmelerdeki günlük çalışmaları konusunda kafalarının açık olmamasında aranmalıdır. Bir parti örgütçüsünün görevi, işletmedeki tek tek her parti üyesine günlük olarak ne yapılacağını öğretmektir.

İşletmedeki her parti üyesi, çalıştığı bölümle işe başlamalıdır. Her parti üyesi öncelikle kendi bölümündeki parti çalışmasını örgütlemelidir. Öncelikle bölümde kiminle çalıştığını bilmelidir. Eğer sözkonusu bölümde 50 kişi çalışıyorsa, parti üyesi öncelikle bu 50 kişinin kim olduğunu saptamalıdır. Bu, kendisinin ilk parti yükümlülüğüdür. Kimin mevcudiyeti şartlarında parti işleri üzerine konuşulmayacağını, komünist ajitasyon yapılmayacağını bilmesi için, kimin faşistlerin ajanı olduğunu soruşturmalıdır. Ayrıca, gerek komünist gerekse de sosyal-demokrat politika olsun hiç politika ile ilgilenmeyen dargörüşlülerin hangi işçiler olduğu saptanmalıdır. İşletmedeki her parti üyesi, bölümdeki iş arkadaşlarından kimin sosyal-demokrat partinin üyesi olduğunu, ama aynı zamanda dürüst bir proleter, ve kendi partisinin önderlerine karşı da olsa, işçi sınıfının çıkarları uğruna mücadele etmeye yetenekli olduğunu bilmelidir.

Son olarak, işletme hücresinin her üyesinin, partisiz de olsa, iş arkadaşlarından kimin devrimci eğilimli olduğunu ve grev toplantılarına ve devrimci eylemlere aktif olarak katılmaya hazır olduğunu ya da bunlardan kimin son dönemlerde böylesi eylemlere katıldığını bilmesi özellikle önemlidir. Partili bir yoldaş, kendi bölümündeki iş arkadaşı hakkında açık bir fikir edindiğinde ve ilişkide olduğu her işçinin ne düşündüğünü bildiğinde, günlük çalışmasını yerine getirmesi kolaylaşacaktır. Kime güvenebileceğini, kime karşı mücadele etmesi gerektiğini, kiminle arkadaş olacağını ve yakın ilişkiye gireceğini bilir. Böylelikle, böylesi işçilerle düzenli olarak iş aralarında ve mümkünse iş zamanında düzenli tartışacaktır, iş bitiminde onunla birlikte eve gidecektir (ya da onunla birlikte işe gelecektir), boş zamanını onunla birlikte geçirecektir, tatil günlerinde birlikte gezmeye çıkacaktır, yorulmaksızın ve sabırla her gün onunla çalışacaktır, her boş saatini ve dakikasını onu komünizm ruhu ile eğitmek için kullanacaktır, (burada elbette ajitasyon genel olarak yapılmamalı, sözkonusu işletmenin, sözkonusu bölümünün güncel sorunları temelinde yürütülmelidir.) Parti üyesi, işçileri kendi etrafında toplayacak ve bu şekilde

devrimci bir çekirdek, daha sonra işletmede bir işletme hücresi yaratacaktır. İşletmedeki bir komünistin ikinci önemli günlük görevi, sosyal-demokrat işçilerle tartışmak, onları kendi yanına çekmek ve sosyal-demokrat işçilerin ve reformist sendikaların üyelerinden en çok devrimci eğilimli olanları işverene sosyal-demokrat önderlere, reformist sendika önderlerine karşı çeşitli eylemler için kazanmaktır. Üçüncü görev, faşist ajanları, polis ajanlarını vs. kendi bölümünden ve bir bütün olarak işletmeden kovmaktır. Bu son görev, en çok ihmal edilen görevdir. Bununla birlikte, bölümde işçiler arasında devrimci eğilimli işçilerin her hareketini gözetleyen bunu işletme yönetimine bildiren ispiyoncular olduğu sürece, çalışmayı örgütlemenin özellikle zor olduğu açıktır. Ama işçilerin baskısıyla böylesi ispiyoncuların bölümden uzaklaştırılması başarılabilirse, bu durumda bölümdeki parti çalışması son derece kolaylaşacaktır. Bölümden kovulması gereken unsurlara şu anda kuşkusuz, pratikte ispiyoncu olarak davranan tek tek sosyal-demokratlar da dahildir. (Ama sosyal-demokrat işçilere karşı genel çizgi değişmeksizin eskisi olarak kalmalıdır: onları tabandan birleşik cephenin örgütlenmesiyle proletaryanın devrimci mücadelesine çekme ve sosyal-demokrat partiden koparma).

İşletme hücresinin temeli bu şekilde bölüm ya da atölye hücresi olmalıdır. Tüm işletmenin işletme hücresi, ancak tek tek bölümlerde, tek tek atölyelerde sağlam dayanaklara sahip olduğunda iyi çalışma yürütecek durumda olabilir.

24 — BÖLÜM HÜCRESİ

Bölüm hücresinin en önemli çalışması, atölyedeki aktif partisiz işçileri kendi etrafında toplamaktır. Bölümü, atölyeyi örgütlemek, bölüm hücresinin görevidir. Amaç, her atölyenin örgütlü güç olarak ortaya çıkmasını sağlamaktır. Buna nasıl ulaşılır? Buna, ancak işletme hücresinin çalışmasını işçilerin güncel talepleri ve güncel çıkarları temelinde inşa etmesi koşulları altında, işçi sınıfının güncel mücadelesinden doğan tek tek sorunlar temelinde her komünistin kendi bölümünde işçi

kitlelerini örgütlemesiyle ulaşılır. Örneğin, bir bölümde işçilere çok kaba davranan bir usta var. Hücre, bütün işçileri, bu ustanın işten çıkarılması talebi temelinde örgütlemelidir. Bu ustanın kovulması için çok çeşitli pratik önlemlerin alınması doğrultusunda hücre bir eylem komitesi oluşturmalıdır, bölümün tüm işçileri tarafından görevlendirilen bir bölüm temsilcileri seçimi örgütlemelidir. Bu bölüm temsilcileri arasında, öncü çekirdeğe oluşturan aktif partisiz işçiler ve aynı zamanda, önderlerinin tüm direktiflerine ve tehditlerine karşın bu ustanın kovulması için mücadeleye hazır olduklarını açıklayan tek tek sosyal-demokrat işçiler de çekilmelidir.

Bölüm hücresi, sözkonusu bölümün tüm işçilerinin ilgisini uyandıran ve dahası işletmenin bütün işçilerinin çıkarlarıyla ilgili somut görevleri yerine getirmek için böylesi bir önder merkez yaratmayı başardığında bu sonuçsuz kalmayacaktır; bu durumda bu bölüm hücresinin iyi çalıştığı ve sözkonusu bölümün işçilerinin devrimci önderi olduğu söylenebilir. Doğrudan çıkarlarının savunulması sorunlarında işçi kitleleri ile her gün ilişkide bulunan ve güncel çıkarlarının savunulmasında işçilerin tam güvenine sahip hücre, bu güveni iktidar için mücadelenin tayin edici anında tayin edici eylemde korumasını da bilecektir.

Bölümlerde ve tüm işletmede devrimci sınıf mücadelesi için üs noktaları oluşturmak, işletme hücrelerinin çalışmasında en önemli görevdir. Buna öncelikle, devrimci işletme temsilcileri sorunu dahildir. Bu slogan 1929'da Almanya Komünist Partisi tarafından ortaya atıldı ve KEYK'in 10. Oturumunda bütün komünist partiler için bağlayıcı slogan olarak ilan edildi. Bu, bütün kapitalist ülkeler için son derece günceldir. Devrimci işyeri temsilcileri, bölüm ya da işletme toplantılarında çalışanların devrimci kesimi tarafından seçilmiş devrimci fonksiyonerlerdir. Bunlar, sözkonusu işletmenin işçilerinin doğrudan çıkarları için mücadele içinde, işverenlerin ve sosyal demokrat ve reformist sendika önderlerinin saldırılarına karşı mücadele içinde tabandan birleşik cephenin doğrudan örgütleyicileridirler.

İşletme hücresi, ancak sağlam bölüm hücrelerine dayandığında güçlü ve çalışabilir durumda ve parti üye kitlesiyle ilişki içinde olacaktır. Bundan dolayı, sağlam bir bölüm hücresi, tüm işletme hücresinin iyi bir şekilde çalışması için en önemli örgütsel önkoşuldur. Diğer yandan bölüm hücresi ancak, bölümde çalışanların tümünü sözkonusu bölümün (partisiz işçiler ve reformist sendikaların ve sosyal-demokrat partinin üyeleri de dahil olmak üzere) tüm işçilerine yakın olan ve onlar tarafından anlaşılabilir sloganlar temelinde örgütlediğinde iyi çalışabilecek durumda olacaktır.

Bölüm hücreleri, bölüm içindeki çalışmalarını tabandan birleşik cephe temelinde, bölümün devrimci işyeri temsilcileri aracılığıyla sürdürmelidirler. Bölümün devrimci işyeri temsilcileri en aktif komünistleri, bölüm hücresinin üyelerini kapsamalıdır; ama diğer yandan bu çalışmaya en ileri partisiz işçiler ve işverenlere ve onların ajanlarına karşı önderlerinin peşinden gitmemeye hazır olan devrimci eğilimli tek tek sosyal-demokrat işçiler de çekilmelidir. Bölüm hücresi, bölümde bir devrimci işyeri temsilciliği organı oluşturmayı başardığında, artık hiç bir polis parti örgütünü işletmeden atamaz. Bundan sonra artık parti örgütünü işletmeden atmak için, işletmeyi kapatmak, tüm çalışanları işten atmak ve yeni işçiler almak gerekir.

25 — KİTLE ÖRGÜTLERİNDE ÇALIŞMA ÜZERİNE

Kitle örgütleri iki büyük gruba ayrılmalıdır: Komünist Partisini destekleyen kitle örgütleri ve Komünist Partisine karşı mücadele eden kitle örgütleri. Birinci kategoriye devrimci sendikalar, Kızıl Yardım, UİY. vb. ikinci kategorideki örgütler de kendi içinde ikiye ayrılır. Birinci grup, reformist, hıristiyan ve diğer gerici sendikalar, spor örgütleri vs. gibi biçimsel olarak partilere bağlı olmayan örgütlerden oluşur. Bunlardan sonra, sosyal-demokrat parti, çeşitli faşist politik birlikler vs. gibi düşman politik örgütler gelir.

Sendikalar, spor dernekleri, kiracı dernekleri vb. gibi

bütün partisiz proleter kitle örgütlerinde, parti mutlaka fraksiyonlar örgütlemeli ve bu fraksiyonlarda bütün komünistleri ve sempatizanları birleştirmelidir. Kitle örgütlerindeki fraksiyonlarla ilgili binlerce karar var, ama buna rağmen partilerde fraksiyon sorununun durumu kötüdür. Birincisi, her yerde fraksiyonlar örgütlenmiş değil ve ikincisi, örgütlenen fraksiyonlar çoğu durumda parti komitesinin önderliği altında değildir.

Bundan dolayı, parti komitelerinin önünde öncelikle, gerekli olan heryerde fraksiyonların oluşturulup oluşturulmadığını gözden geçirme görevi durmaktadır; ikincisi, parti komiteleri fraksiyonlara önderlik etmeye başlamalı ve fraksiyonların yetkili parti komitelerinin talimatlarını en sıkı şekilde yerine getirmesini sağlamalıdırlar. Komünist partilerin tüzüklerinde, fraksiyonların parti komitesinin kararlarına itiraz hakları bulunmaktadır. Parti komitesi, fraksiyonun kendi kararına karşı protestosunu fraksiyonun bir temsilcisinin hazır bulunması koşullarında gözden geçirmekle yükümlüdür. Buna karşı parti komitesinin ikinci kararı fraksiyon için bağlayıcıdır ve ona karşı itiraz edilemez. Bu karar kayıtsız koşulsuz ve gecikmeksizin yerine getirilmelidir. Şu anda, pratikte parti komitelerinin talimatları, fraksiyonlar tarafından oldukça sık yerine getirilmemektedir. Fraksiyonlar, önder parti komitelerinin talimatlarını geçiştiriyorlar. Partinin görevi, her fraksiyonun yönetici parti organlarının direktiflerini mutlaka yerine getirmesini sağlamaktır. Parti talimatlarını yerine getirmek istemeyen fraksiyon üyeleri arasında bir aydınlatma çalışması yapılmalı ve gerektiğinde partiden atmaya kadar varan en sert parti önlemleri alınmalıdır. Yoksa, parti kitle örgütlerinin faaliyetini yönetecek durumda olmayacaktır.

Fraksiyonların çalışma sürecinde, parti komitesinin yeni direktifler vermek için toplanacak durumda olmadığı anda, parti komitesinin acil müdahalesini gerektirecek durumlar olabilir. Örneğin, bir sendika kongresi toplanacak. Sendika kongresi toplanmadan önce, fraksiyon toplanır, parti komitesi kongre fraksiyonunu toplantıya çağırır ve fraksiyon için talimatlar hazırlar. Ama kongre sırasında, parti komitesinin talimatlarında

öngörülmeyen sorunlar ortaya çıkabilir. Ne yapılmalıdır? Parti komitesi mutlaka ve gecikmeksizin toplanmalı mıdır? Ortaya çıkan sorunlar tümüyle beklenmedik bir şekilde geliyorsa ve buna gecikmeksizin tepki gösterilmesi gerekiyorsa, komite nasıl toplanmalıdır? Böylesi durumlar için parti komiteleri mutlaka parti komitesi adına karar vermesi gereken üçlü gruplar ya da özel temsilcileri önceden belirlemelidirler. Fraksiyon oturumunda, parti komitesinin fraksiyonun çalışmasını yönetmek için şu şu yoldaşlardan oluşan bir üçlü grubu (ya da şu veya bu yoldaşın şahsında özel temsilciyi) görevlendirdiğini ve bu yoldaşların talimatlarının, önerilerinin parti komitesinin resmi talimatları olarak görülmesi ve tartışmasız yerine getirilmesi gerektiği açıklanmalıdır. Bu şekilde, fraksiyon çalışmasında, parti komitesinin önderliğinin sürekliliği güvence altına alınır. Bu durumda sendika kongresi oturumunda, parti komitesinin direktiflerinde önceden ön görülmemiş bir sorun ortaya çıkarsa, bu, parti komitesinin görevlendirdiği temsilcilik tarafından karara bağlanır ve bütün parti üyeleri ve sempatizanlar tarafından desteklenmek zorundadır. Parti komitesi temsilciliğinin davranışlarıyla hemfikir olmayan fraksiyon üyeleri, kongre sürecinde temsilcinin direktiflerini, bu direktiflerle hiçbir şekilde hemfikir olmasalar bile, yürütmekle yükümlüdürler.

Bütün kitle örgütleri içinde, gerek üye sayısı bakımından gerekse de proletaryanın tüm sınıf mücadelesindeki öneminden dolayı sendikalar en büyük öneme sahiptirler. Komünist partilerin sendika çalışmasına yöneltikleri dikkat, KEYK'in sayısız talimatlarına rağmen yetersizdir. Bununla birlikte, kapitalist ülkelerin komünist partilerinin çoğunluğu için, sendikal çalışma tayin edici önemdedir. Örneğin İngiltere KP gibi partiler, büyük, kitleleri kapsayan devrimci sendikalara dayanmadıkları sürece, şu anda hala reformist sendikalarda bulunan yüzbinlerce işçiyi kendi saflarına çekmedikleri müddetçe kitle partileri olamazlar.

26 — DÜŞMANIN YAPTIĞI ÇALIŞMANIN İNCELENMESİ ÜZERİNE

Bütün parti komiteleri, sosyal-demokratların günlük

çalışmalarını, özellikle de onların işletmelerdeki çalışmalarını en büyük dikkatle inceleme yükümlülüğüne sahiptirler. Her parti komitesi, sosyal-demokratların yerel komitelerinin nasıl inşa edildiğini, sosyal-demokrat partinin komitesine kimlerin mensup olduğunu, bu sosyal-demokrat komitenin nasıl çalıştığını, yerel sosyal-demokrat örgütlerin hangi alt bağlantı halkalarına sahip olduğunu, sosyal-demokratların işletmelerde nasıl çalıştığını, işletmelerdeki sosyal-demokrat işçilerin önderlerinin kim olduğunu, bölümlerdeki sosyal-demokrat önderlerin kim olduğunu bilmekle yükümlüdür. İşletme hücrelerinin kitleleri kazanma uğruna tüm faaliyeti, aynı zamanda sosyal-demokrasinin kitleler üzerindeki etkisine karşı mücadele olmalıdır. İşletme hücreleri, sosyal-demokrat önderlerin kitleler karşısında yüzlerinin ortaya konması için mücadelede en enerjik ve en amansız faaliyeti sürdürmelidirler. Son dönemde, bir dizi ülkede, kendilerini açık karşı-devrimciler olarak ortaya koyan tek tek sosyal-demokratların işletmelerden kovulması talebi ile büyük çaplı grevler meydana gelmiştir. Komünist örgütler bu eylemlerin başına geçmeli ve işçilerin güncel taleplerinin savunulmasını tüm kapitalist sistemin yıkılması için mücadeleyle bağlayarak bunları genişletmeli ve derinleştirmelidirler. Parti, böylesi süreçlerin olgunlaşmasını hızlandırmakla, sosyal-demokrat önderlerin teşhir edilmesini ilerletmekle, en geniş işçi ve sıradan sosyal-demokrat parti üyelirinin onlara yüz çevirmesi sürecini hızlandırmakla yükümlüdür. Bundan dolayı, sürekli olarak sosyal-demokrat önderle sıradan sosyal-demokrat işçiler arasındaki fark vurgulanmalıdır. Parti bunu ancak, sosyal demokrasinin faaliyetini hergün sert ve yorulmaksızın gözetlediği, onu işçi kitleleri önünde teşhir ettiği ve onun işletme çalışmasını dezorganize ettiği şartlarda yapabilir. Bu çalışmayı yapmayan bir parti komitesi, kötü bir parti komitesidir. Bu durumda üst parti organları, şu an son derece önemli olan bu sorundaki hataları düzeltmek için bütün önlemleri almalıdırlar.

27 — SPOR ÖRGÜTLERİNDE ÇALIŞMA ÜZERİNE

Gelecek dönemde, spor örgütleri içindeki çalışmaya çok büyük dikkat sarfedilmelidir. Spor örgütleri, şu anda, proleter sınıf mücadelesinin tüm mekanizması içinde muazzam bir önem kazanmaktadırlar. Burjuvazi sporu kullanmaktadır. Burjuvazi onu, işçi gençliğin ordu dışındaki askeri eğitimi için ve işçi sınıfının sömürülmesini artırmak için bir araç olarak kullanmaktadır. Şu anda bütün ülkelerde jimnastik tatilleri diye adlandırılan tatiller uygulanmaya sokulmaktadır: Bütün işçilerin jimnastik hareketleri yapmakla yükümlü olduğu belli zamanlarda işletmelerde işe ara verilmesi. Böylesi alıştırmalarla, kan dolaşımı düzenlenmekte, kaslar gelişmekte ve işçi yeni bir enerjiyle işe başlamaktadır. Bu jimnastik tatilleri, burjuvaziye, işçileri en güçlü şekilde sömürme olanağı sağlamaktadır. İşçilerden, bu jimnastik tatilleri aracılığıyla bütün güçleri sağılmaktadır. Son dönemde, işletme sporu diye adlandırılan spor son derece artmaktadır. İşverenler, işçilerin üzerinde etkilerinin genişletilmesi doğrultusunda sporun önemini gözönünde tutuyorlar, spor alanları yaptırıyorlar, spor kurumları satın alıyorlar, işçilere ücretli spor izni veriyorlar vs. işçilerin önemli bir bölümü (özellikle gençler) bu çürük tahtaya basıyor. Burjuvazi bundan yararlanıyor ve işçileri militarist ve faşist bir ruhla, anti-komünist bir ruhla eğitiyor. Onbinlerce ve yüzbinlerce işçi, şu anda çeşitli burjuva işletme spor örgütlerinde bulunmaktadır. Bundan dolayı, komünist partileri, spor örgütleri içindeki çalışmaya en büyük dikkati yöneltmek zorundadırlar. Bundan dolayı, neye mal olursa olsun, bütün spor örgütlerinde komünist fraksiyonlar oluşturmak ve spor örgütlerini kitle çalışmasının önemli üs noktalarına dönüştürmek gereklidir. Spor çalışmasının politik çalışma olduğu gerekçesini öne sürerek gençlik birliğinin spor örgütleri içindeki çalışma ile uğraşmasına gerek olmadığına inanan İsveç Gençlik Birliği'ndeki tek tek önder yoldaşların bakış açısına benzer görüşler oldukça zararlıdır ve bütün komünist partiler ve bütün komünist gençlik birlikleri tarafından bu görüşe karşı keskin bir mücadele yürütmelidir.

28 — PARTİ ÇALIŞMASININ LEGAL VE İLLEGAL YÖNTEMLERİNİN BİRLEŞTİRİLMESİ ÜZERİNE

Bütün komünist partilerin örgütsel çalışmasındaki en önemli anlardan biri, parti çalışmasının legal ve illegal yöntemlerinin birbirleriyle ustaca birleştirilmesidir. Parti çalışmasının legal ve illegal yöntemlerinin iki kombinasyonu birbirinden ayrı tutulmalıdır: İllegalite ile karşı karşıya olan *legal* komünist partilerdeki biçim ve legal çalışma olanaklarının en çeşitli biçimlerini kullanan *illegal* komünist partilerdeki diğer biçim.

İllegalite ile karşı karşıya olan legal partilerde sorun şöyledir: Partiler son olasılığa kadar legal işçi hareketinin var olan biçimlerinin sürmesi için, komünist partinin legal olarak var olması için, legal komünist basın için, legal sendikalar için, geniş kitle örgütlerinin legalliği için mücadele etmek zorundadırlar.

Bununla birlikte, verili anda "demokratik özgürlükler" ne kadar büyük olursa olsun, legal yayınların, legal gazetelerin çıkarılması, gösterilerin düzenlenmesi vs. geçici olarak ne kadar kolay olursa olsun, komünist partiler bu mücadelede daha şimdiden yukarıdan aşağıya illegal bir aygıt inşa etmek ve bunu pekiştirmekle yükümlüdürler. Bütün legal partiler, şu anda illegal bir parti aygıtının oluşturulması ve pekiştirilmesi için en büyük sorumluluğu taşımaktadırlar. Daha şimdiden, legal olarak var olan parti komitesi içinde illegal bir yönetici çekirdek oluşturmak için bütün önlemleri almalıdırlar. Parti aygıtının illegal kesimleri (adresler, arşiv, parti yazışmalarının bir bölümü vs.) parti komitesinin legal aygıtından ayrılmalı ve parti komitesinin üyelerinin bir bölümü daha şimdiden mutlaka illegaliteye geçirilmelidir. Legal Komünist partilerin bütün önderleri, gerektiği anda çabucak illegaliteye geçebilme olanağına sahip olmalıdırlar. Partiler, bu amaçla gerekli barınakları ve diğer gerekli teknik yardım araçlarını hazır bulundurmalıdırlar.

Polisçe henüz bilinmeyen, parti tarafından gündelik parti çalışmasında gizli çalışmaya yatkın ve komünizm davasına

kayıtsız-koşulsuz bağlı iyi örgütçüler olarak denenmiş parti işçilerinin yönetici çalışmaya çekilmesi, şimdi çok önemlidir. Böylesi aktif yoldaşlardan, baskıların artmasının derecesine göre illegal yönetici organlar oluşturulmalı, parti aygıtının baskılara karşı en duyarlı tüm kesimleri, en önemli parti belgeleri vs. bunlara devredilmelidir. Aynı zamanda mümkün olduğu kadar uzun sürece, legal parti komitelerinin tabelaları korunmalı, parti adına legal olarak ortaya çıkan tüm legal Merkez Komitesi ve diğer parti komitesi üyeleri kullanılmalıdır. Parti aygıtının tüm çalışması, legal parti işçilerinin tutuklanmasının ve parti komitesi lokallerinin polis tarafından işgalinin düşmanın eline önemli parti belgelerinin geçmeyeceği ve parti aygıtının en önemli iplerini elinde tutan fonksiyonerlerin çalışamaz duruma getirilemeyeceği, yani tek sözcükle, parti aygıtının illegal çalışmaya geçmesi sırasında herhangi önemli bir kesinti olmayacak şekilde inşa edilmelidir. Legal komünist partiler, legal parti komiteleri örtüsü altında, legal isimlendirmeler ve barınaklar örtüsü altında, parti komitelerinden başlayıp kitle örgütlerinde bitecek şekilde illegal bir aygıt oluşturmalı, illegal parti kadroları hazırlamalıdırlar. Çünkü gericiliğin azdığı dönemde, yalnızca parti komitesi önderleri değil, aynı zamanda legal kitle örgütlerindeki önder parti fonksiyonerleri de tutuklanacaktır. Bundan dolayı, devrimci sendikalar, Kızıl Yardım ve şu anda legal olan diğer örgütlerde illegal aygıt ve illegal çalışma yöntemleri için kadrolar ve unsurlar hazırlanmalıdır.

İllegal parti basını sorunu özellikle önemlidir. Gericilik, öncelikle legal parti basınına saldıracaktır ve basınsız parti, elsiz gibidir. Bundan dolayı, daha şimdiden bütün partiler illegal parti yazınının çıkarılması, illegal parti yazınının *dağıtımına* mutlaka hazır olmalıdırlar. İllegal basına ilişkin olarak, bunun tümüyle açık, belirgin ve harfi harfine parti sloganları altında yayınlanmasının özel önemini vurgulamak ayrıca gereklidir. İşçiler, illegal parti basınına karşı, legal parti gazetelerinden tümüyle başka davranırlar. İşçiler, illegal parti gazetesini, her sözünün özel bir ağırlığa sahip olduğu bir belge olarak görürler. Parti, illegal yayınları için buna layık bir yönetim bulmayı

başaramazsa, bunlar Komünist Partisine en büyük zararları getirirler. Partinin gazeteleri yasaklandığı ve parti, geniş kitleleri direnişe, büyük devrimci eylemlere çağırdığı anda, illegal organların kötü bir yazı kurulunun yönetimi altında yayınlanması, komünist mücadele cephesinde korkunç bir çatlak anlamına gelir. Bu konuyla ilgili kötü deneyimler olduğu için, buna işaret etmek gerekir. Çekoslovakya KP, 1930 yılında içinde redaktörün açık dikkatsizliği sonucu şu sloganın bulunduğu illegal bir MK organı yayınladı: "İşçi sınıfına daha fazla iktidar, böylelikle kapitalist sömürüye karşı ve ücret artışı için vs. başarıyla mücadele etmek mümkün olacaktır." Bu slogan bizim sloganımız değil, sağ sosyal-demokratların sloganıdır.

İllegal partilere gelince, bunlarda legal ve illegal çalışmanın birleştirilmesinin sorunları başkadır. İllegal partilerde görev, legal örtü altında illegal aygıtın inşası ve pekiştirilmesi değil, aksine yardımlarıyla kitle çalışmasının güçlendireleceği çok çeşitli legal ve yarı-legal örgüt biçimleriyle illegalitenin sınırlarını parçalamak ve komünist partisinin legal varlığı için mücadele etmektir.

Her illegal parti aygıtının temel kusuru, illegal parti aygıtının kitlelerle bağı zorlaştırmasıdır; oysa Komünist Partisinin temel görevi, tam da kitlelerle en sıkı bağa sahip olmaktır. Bundan dolayı illegal parti örgütlerinin en önemli görevi, bunlar yardımıyla partinin işçi sınıfının mümkün olan en geniş kitleleriyle bağını güçlendirebileceği legal olanaklar aramaktır. Komünist partisinin illegal aygıtının legal örtüleri arasında, işçi partileri özellikle vurgulanmalıdır. Böylesi işçi partileri, bugün hala bazı ülkelerde vardı. Bu işçi partileri, birincisi, kendilerinin bizzat legal ya da yarı-legal oldukları durumda ve ikincisi, Komünist Partisi bu işçi partisinin bütün organlarında güçlü fraksiyonlara sahipse, komünist partisi ile kitleler arasında bir bağlantı halkası rolü oynarlar. Bir Komünist Partisi, belli koşullar altında bir işçi partisi tabelası altında ortaya çıksa da, bu ortaya çıkış onun tahrif edilemeyecek bağımsız bir çizgi geliştirmesini engellememelidir. Bu koşulların güvence altına alınması için parti, şunlardan oluşan

örgütsel güvenceler oluşturmalıdır: İllegal parti komitesinin önder çekirdeği ile legal işçi partisinin legal komitesinin önder çekirdeği arasında personel birliği olmalıdır, ya da başka sözlerle: legal işçi partisinin 15 yoldaştan oluşan legal komitesi, ve illegal komünist partisinin 5 kişiden oluşan komitesi alınırsa, bu durumda işçi partisi ile komünist partisi arasında doğru ilişkilerin yaratılması için komite içinde, işçi partisinin sekreterliğinde ve bürosunda Komünist Partisinin illegal komitesinden yoldaşların olması ve bu yoldaşların legal işçi partisinin komitesi içinde önder rolü oynamaları gerekir. Bu söz konusu değilse, o zaman şu durum ortaya çıkabilir: legal işçi partisinin komitesi bir yöne, illegal komünist partisinin komitesi başka bir yöne ilerler. Böyle bir durumdan doğacak sonuçlar, artık kendiliğinden tahmin edilebilir.

Sınıf mücadelesinin giderek keskinleşmesi, legal işçi partisinin illegal komünist partisinin çalışmasının örtüsü olmasının giderek hayal olmasına ve silinmesine götürür. Ama koşulların olduğu yerde, komünist partileri böylesi olanaklardan yararlanmakla yükümlüdürler.

İllegal Komünist Partisi için en önemli ve temel legal ya da yarı-legal üs noktaları sendikalardır. Bu nedenle, illegal komünist partileri, sendikalar içindeki çalışmaya en ciddi dikkati yöneltmeli ve sendikaların pratikte varolmaları için yasalara bakmaksızın bütün güçleriyle ve araçlarla mücadele etmelidirler. Deneyim, Romanya'da ve hatta çılgınca faşist terörün hüküm sürdüğü Yugoslavya'da, güçlü komünist etkiyle kızıl sendikaların gerçek varlığının mümkün olduğunu öğretmektedir. Örneğin, Rus illegalitesinde durum şuydu:

1906 başında, Bolşevik Parti yeniden illegaliteye itildiğinde, legal sendikalar 1906 yılında ve 1917 yılına kadar kesintilerle var oldular ve parti tarafından geniş ölçüde güçlü bir kitle çalışması için kullanıldılar. Komünist partilerinin illegal varlık koşullarında, işletme ve fabrika iş yeri temsilcilerinden gerçek (yani devlet iktidarının izni olmaksızın var olan) işletme temsilcileri ve devrimci organların yaratılması özel önemdedir. Bütün ülkelerdeki sınıf mücadelesinin pratiği, işletme

hücrelerinin iyi çalışması halinde az-çok açık çalışan işletme ve bölüm işyeri temsilcilerine sahip olmanın mümkün olduğunu göstermektedir.

Pratikte yasalara bakmaksızın var olan devrimci işyeri temsilcilerinin bu biçimi, işçi sınıfının çoğunluğunu kazanma için mücadelede, büyük işletmelerdeki işçilerin devrimci hareketine önderlik etmek için mücadelede, il'egal komünist partisinin en önemli kaldıracıdır. 1928 yılındak: meşhur Lodz tekstil işçileri grevi, partinin işyeri temsilcileri örgütüne dayanması sayesinde, sayıca küçük Lodz Komünist Partisi tarafından örgütlenebildi. Bununla birlikte, Lodz'daki partinin, bu işyeri temsilcilerini, bunlar daha önce reformist sendikaların dayanakları olduğundan, önce bunları kazanması gerektiğini gözönünde bulundurmak gerekir. Parti, işletmelerdeki çetin ve ustaca çalışması sayesinde, işyeri temsilcilerinin çoğunluğunu kazanmayı ve işyeri temsilcilerinin yanı sıra, Lodz'un büyük işletmelerindeki tüm işçi kitlelerine dayanma ve grev hareketlerine ne polisin ne de sosyal-hainlerin parçalayamayacağı sağlam bir iç örgüt verme olanağını partiye sağlayan bölüm işyeri temsilcileri gruplarıyla genişletmeyi kısa zamanda başardı. Polonya'daki gibi derin bir illegalite koşulunda partinin sayıca zayıf bir parti örgütüne rağmen, daha sonra binlerce kişilik proleter kitle eylemlerine önderlik etmek için zorlu bir kaldıraca dönüşen partisiz kitle örgütlerini pratik olarak oluşturmayı nasıl başardığının parlak bir örneği olduğundan, 1928 Lodz grevinin deneyimleri, bütün komünist partiler tarafından mutlaka incelenmelidir.

29 — PARTİ BASINI-PARTİNİN ÖRGÜTSEL PEKİŞMESİ İÇİN EN ÖNEMLİ KALDIRAÇ

Komünist partilerin örgütsel çalışmalarının kitleler üzerideki politik etkilerinin gerisinde kalmasına karşı mücadele ve bir bütün olarak komünist partilerinin başarılı inşa çalışması, şu anki parti basınının köklü bir değişimini gerektirmektedir. Kapitalist ülkelerdeki komünist partilerin şu

andaki basını, parti inşasını çok az desteklemekte, çoğu zaman da hiç desteklememektedir. Bununla birlikte ama, özel kanıt gerekmeksizin, parti basınının partilerin örgütsel olarak pekişmesinde (ve genel olarak her bakımdan bolşevikleşmeleri davasında) ne kadar büyük rol oynayabileceği açıktır. Bütün komünist partileri, parti basınına önderlik etmede aşağıdaki somut önlemleri öncelikle gözönünde bulundurmalıdırlar:

1 - Parti gazetesinin başında, mutlaka buna tekabül eden parti komitesinin (Merkez ya da bölge komitesinin) bir büro üyesi ya da büronun tüm toplantılarına katılan yetkili bir fonksiyoner bulunmalıdır. Belirlenen bu yoldaş, gazetenin parti yönetimi ile doğrudan, en sıkı bağlantısını sağlayarak, gazetenin gerçekten politik önderliğini elinde tutmalıdır. Bu sorumlu politik redaktörler çalışmasına, bütün komünist partilerde, teknik eğitimlerinin yetersiz olduğundan korkmaksızın, mutlaka kitlelerle yakın bağları olan aktif işçiler çekilmelidir.

2 - Parti basınının dili, köklü bir şekilde basitleştirilmelidir. Aydınlara özgü "güzel" sözcükler dizisi değil, her ortalama işçinin anlayacağı basit, düzgün yazı dili.

3 - Parti komitesi bürosu (Merkez organa ilişkin olarak MK bürosu da) sistemli bir şekilde yazı kurulu için çizgiyi ve en önemli yazıları belirlemelidir. Bütün önemli politik yazılar Büro (ya da sekreterlik) toplantısında mutlaka tartışılmalıdır. Aynı şey, gazeteler de yayınlanacak sloganlar için de geçerlidir. Büyük politik kampanyalar sırasında, Parti komitesi bürosunun gazeteyi yönetmesi daha özenli olmak zorundadır.

4 - Her sayı, şunları içerecek şekilde düzenlenmelidir:

a) Gelecek dönem için ilkesel politik tavır (içinde bulunulan anda partinin genel çizgisinin somutlaştırılması);

b) Bu çizginin, parti çalışmasının en önemli dallarında (işletme çalışması, sendikal çalışma) nasıl uygulanması gerektiğine dair somut yönergeler;

c) Politik düşmanların (burjuvazi, sosyal-faşistler) ana manevralarının teşhir edilmesi ve bu darbelerin nasıl geçiştirilebileceğine dair yönergeler

d) Parti kongreleri ve konferanslarının direktiflerinin uygulanmasının özeleştirisinin yapılacağı "Pratik için pratikten" köşesi.

5 - İşletmelerde, çekirdeği partili yoldaşlardan oluşan ve sempatizanların en geniş ölçüde çekildiği "parti basını dostları" gruplarının oluşturulması. Fransa'da kendilerini parlak bir şekilde kanıtlayan bu gruplar, önlerine görev olarak şunu koymalıdırlar: a) Gazetenin dağıtımı, yeni okuyucu kazanılması ve ortak gazete okunmasının örgütlenmesi vs. b) Gazetenin maddi olarak desteklenmesi için para toplanması vb. c) İşletmelerde işçi muhabirler için haberlerin toplanması, d) İşçilerin gazetenin düzeltilmesine ilişkin önerilerini ve isteklerini alma.

6 - Gazetenin içeriğini tartışmak ve gazetenin düzeltilmesi için önerileri almak için en önemli işletmelerin işçi muhabirlerini ve işçilerini konferansa çağırmak.

Tüm parti yönetiminin, MK'nin de, işletme hücresi gazetelerine karşı dikkati mutlaka artırılmalıdır. Şu anda işletme gazeteleri, önemli ölçüde kendiliğinden gelişmektedirler. Bu, komünist partilerinin çalışmasında büyük bir eksikliktir. Son dönemlerdeki uluslararası deneylerin de gösterdiği gibi, işletme gazeteleri, özellikle illegalite koşullarında, kitleler arasında, doğrudan işletmelerde parti çalışmasının gelişmesi için güçlü bir araçtırlar. Devlet aygıtının faşistleştirilmesi ve emperyalist savaş tehlikesinin büyümesi ile bağıntı içinde, işletme gazetelerinin önemi büyük ölçüde artmaktadır. Bütün komünist partiler, parti çalışmasının bu en ciddi dalına mutlaka ciddi bir şekilde yanaşmalı ve en kısa zamanda en önemli işletmelerde illegal işletme gazetelerinin yaratılmasını sağlamalıdırlar; bu işletme gazeteleri, a) seçilmiş bir yönetici gruba sahip olmalı; b) düzenli yayınlanmaları teknik açıdan güvence altına alınmalı; c) her sayının başından sonuna kadar partinin genel çizgisini sözkonusu işletme için tümüyle açık bir şekilde somutlaştırmaları ve genel çizgiye ilişkin bütün sapmaların ve yalpalamaların en kararlı tabandan özeleştirisinin organı olabilmeleri için, ilgili parti komiteleri tarafından iyi bir şekilde yönetilmelidirler.

İşletme gazetelerinin maddi yönlerinin değerlendirilmesinde, işletme gazetelerinin bütün ülkelerde, biraz iyi örgütlenmeleri durumunda, iyi ödeme karşılığında çokça revaç gördükleri gözönünde bulundurulmalıdır; bir çok durumda, işçiler bu işletme gazetelerine öyle iyi para vermektedir ki, parti komiteleri tarafından işletme gazetelerinin iyileştirilmesi ve alt parti aygıtının pekiştirilmesi için kullanılan belli bir fazlalık getirmektedir.

30 — HER PARTİ ÜYESİ DOĞRU YERDE

Tüm parti çalışması alanında en önemli sorun, her partili yoldaşın doğru yerine yerleştirilmesidir; bu, Lenin yoldaşın ifade ettiği gibi, sorunun özüdür. Her parti örgütçüsü, partili yoldaşlara gelişigüzel dağıtılan figürler gibi davranılamayacağından hareketle, her parti üyesini doğru yerine yerleştirmeyi mutlaka öğrenmelidir. Bir partili yoldaş, illegal bir matbaanın örgütlenmesine yatkın olabilir —ve ondan bunun için yararlanılmalıdır—, ama propagandacı olarak işe yaramayabilir. Bu yoldaş propagandaya gönderilirse, öyle bir kargaşalık yaratabilir ki, onun hatalarını düzeltmek için başka iki propagandisti peşinden göndermek gerekir. Bir başka yoldaş, en zor politik sorunları, en karmaşık politik sloganları en anlaşılabilir şekilde anlatan parlak bir propagandacı ve ajitatördür. Ama illegal çalışmada işe yaramaz; kendisine illegal bir iş verilirse, partiye en büyük zararları getirebilir. Bu nedenle parti örgütçüsü, sözkonusu yoldaşın en iyi bir şekilde hangi somut çalışma için kullanılabileceğini bilmek için, elindeki insan malzemesini en özenli biçimde incelemelidir. Her parti fonksiyoneri, kendine layık olan yere konmalıdır. Eğer yakın dönemde partilerin çalışmasında ciddi bir dönüşüm elde etmek istiyorsak, önder kadroların esaslı bir tazelenmesini sağlamalı ve işe yaramaz fonksiyonerlerin yerine yetişmiş, yetişmekte olan ve işçi sınıfının derinliklerinden yükselecek taze güçleri geçirmeliyiz. Bu alanda ve bu yönde çok cesur olmalı, kendilerini yetenekli grev ve gösteri örgütleyicileri olarak kanıtlamış genç yoldaşları sorumlu görevlere çekmekten korkmamalıyız. Örgüt biçimleri-

nin tekdüzeliğine takılıp kalınmamalı, devrimci proleter kitlelerin yaratıcı deneyimlerinden tüm cesaretle yararlanılmalıdır; çünkü, bu deneyimler komünist partilerin ve tüm Komünist Enternasyonal'in faaliyeti için tayin ediciydi ve gelecekte de tayin edici olacaktır. Marks, işçi hareketinin her pratik adımının bir düzine programdan daha ağır bastığını boşuna söylemedi. Hiç kimse, Marks'ı işçi sınıfı hareketi içinde teorinin önemini küçümsedi diye suçlayamaz. Ama Marks, işçi hareketinin temel prensiplerindeki olağanüstü teorik açıklık talebine rağmen, "gerçek hareketin her adımı, bir düzine programdan daha önemlidir" diyorsa, bununla kitlelerin devrimci deneylerinden yararlanmanın muazzam önemi vurgulanmaktadır. Örneğin Sovyet İktidarı düşüncesi, dahi Lenin'in dahice buluşu değildir; aksine işçi kitlelerinin ve işçi devletinin örgütlenmesinin bu yöntemi ve bu biçimi işçi kitlelerinin inisiyatifi ve yaratıcı gücüyle oluşturuldu. Dahi önder Lenin, en geniş işçi kitlelerinin yaratıcı gücünden doğan bu düşünceyi aldı, onu gerekçelendirdi ve daha da geliştirdi. Rus devriminin bu öğretisi, bütün komünist partiler ve her parti örgütü için bir öğreti olmalıdır. Her parti örgütü, işçi sınıfı kitlelerinin devrimci bağımsız faaliyetleri içinde sınıf mücadelesi sürecinde bizzat neleri yarattığını, işçi sınıfı tarafından yaratılan bu yeni biçimlerden cesaretle kullanmak için en dikkatli bir şekilde izlemelidir; bu arada yeni güçlerin kucaklanmasına ve bunların yönetici görevlerde tutulmasına ve işçi hareketinin yeni yollarının katedilmesiyle onları bir üst aşamaya çıkarmaya çaba gösterilmelidir. Somut bir örnek: Fransız proletaryası, FKP MK'nin yönergeleri olmaksızın, grev hareketlerinin hazırlanması ve yönetilmesinin biçimi olarak işçi kongrelerini yarattı. Bu biçimi ilk kez 1928 sonbaharında Kuzey Fransa'daki maden işçileri kullandı. FKP MK ve Genel Sendikalar Birliği, bunun iyi mi kötü mü olduğunu tartışırlarken, maden işçileri işçi kongrelerinin yardımıyla açık politik karakterde parlak bir kitle grevi yürüttüler.

Her partide böylesi gerçekler ve olgular, mutlaka ele alınmalı, bunlardan tam tamına ve en geniş ölçüde yararlanılmalıdır.

ÖRGÜTSEL ÇALIŞMADA OPERATİF HAREKETLİLİK ÜZERİNE LENİN

B. YAKOVLEV

Halk kitlelerinin büyük örgütleyicileri Lenin ve Stalin, yazılarında bolşevizmin örgütleme biliminin temellerini yaratmış ve pratik parti çalışmalarında ve devlet adamlığı faaliyetlerinde, örgütleme sanatının eşi benzeri olmayan örneklerini göstermişlerdir.

Lenin ve Stalin'in en çeşitli örgütsel sorunlara ilişkin açıklamaları, kendi kişisel faaliyetlerinin canlı örnekleri, kadrolarımıza parti çalışmasında Lenin-Stalin stiline ve bolşevik operatif hareketliliğe hakim olmayı öğretmektedir.

Partimiz, her zaman siyasi çizgisini gerçekleştirmeye hizmet eden çalışmayı, pratikte örgütleme yeteneğiyle öne çıkmıştır. O, kendi saflarında karışıklık yaratmaksızın, herhangi bir anda saflarına yer değiştirtebilecek ve yüzbinlerce Bolşeviği herhangi büyük bir göreve yöneltebilecek durumdadır.

Tarihsel koşullara uygun olarak, örgütlenme biçimleri de değişmiş, parti aygıtı reorganize edilmiş ve örgütsel çalışmada, çözülecek yeni görevlere en iyi uyacak tipte yöntemler gelişmiştir. Fakat bu sırada, bolşevik örgütlenme çalışmasının, kitlelerle sürekli bağ içinde olmak, eylemcilerin uzmanlık ve siyasi özelliklerine göre dağıtılması ve alınan kararların uygulanmasının sistemli olarak denetlenmesi gibi temel ilkeleri, her zaman değiştirilmeden muhafaza edilmiştir.

Örgütleme faaliyetinin her an için esas yönünü doğru

tayin edebilme yeteneği, işte bu, Lenin'in bolşevik örgütleyiciden talep ettiği en önemli şeydir. Lenin, "Sovyet İktidarının Önündeki Görevler" adlı makalesinde şöyle yazıyordu:

> "Her an için zincirin tümünü sıkı sıkı elde tutabilmek ve diğer halkaya geçişi esaslı biçimde hazırlamak amacıyla, zincirin kavranacak esas halkasını bulmayı bilmek gerekir, ancak, olayların tarihsel zinciri içinde halkaların düzeni, biçimi, bağıntısı, birbirlerinden farklılıkları, bir demircinin yapmış olduğu alışagelmiş bir zincirde olduğu gibi basit ve kolay değildir." *(V. İ. Lenin, "Sovyet İktidarının Önündeki Görevler", Dietz Yayınevi, Berlin)*

Bu esas konu üzerinde yoğunlaşabilme yeteneği, Lenin'in yerel eylemcilere verdiği çok sayıda direktif, yol gösterme ve emir bağıntısında izlenebilir.

"Hep Birlikte Denikin'e Karşı Mücadele Edelim" başlığını taşıyan, Lenin tarafından 1918 yazında hazırlanmış olan Merkez Komitesi'nin tüm parti örgütlerine mektubunda, bu anın esas görevi, tüm Sovyet Cumhuriyeti'ni lafta değil, gerçekte tek bir savaş kampına dönüştürmek görevi olarak tespit edilmektedir.

> "Şimdi yapılacak olan, tüm kurumların bütün çalışmalarını savaşa uyarlamak ve bu çalışmaları askeri biçime dönüştürmektir" *(Lenin, İki Ciltte Seçme Eserler, Yabancı Dilde Yayınlar Yayınevi, Moskova 1917, s. 585)*

diye talep ediyordu o zamanlar Vladimir İlyiç.

Parti, en iyi güçlerin tümünü, her zaman, yaşanan zamanın esas görevinin çözümü doğrultusunda yönlendirmiştir. Lenin'in en önemli görevler konusunda verdiği direktiflerde tekrar tekrar şöyle talimatlara rastlanmaktadır:

> "Bu görevin yerine getirilmesi için tüm parti örgütü, tüm Sovyet aygıtı mücadeleye hazır duruma getirilmelidir." *(Lenin, 23 .Toplu Eserler Derlemesi, Rusça, s. 154)*

Lenin parti ve devlet organlarına, inatla, öncelikle tüm gücüyle esas görevi çözmeye, atılma yeteneğini öğretmekteydi.

Lenin, tek tek eylemcilere verdiği somut talimatlarında, dağınıklığın, esas konu üzerinde yoğunlaşmayı beceremememin,

herhangi bir işte kazanılacak başarıyı yerle bir edebileceğini tekrar tekrar vurgulamıştır.

Lenin, 1918 yazında şöyle yazıyordu:

"Panyuşkin'in raporundan, fevkalade çalışmakta olduğu, fakat duyulmadık biçimde kendisini dağıttığı, yüzlerce şeye el attığı görülmektedir. Buna izin verilemez."

Esas olan: dağılmamaktır, Lenin'in talebi buydu.

O, konulan hedefleri... inatla gerçekleştirmek, başlanılan işi ihmal etmemek, yarı yolda vazgeçmemek, tamamlamak gerektiğini öğretmekteydi.

Lenin, "Rekabet Nasıl Örgütlenmelidir?" adlı makalede, "... dünyadaki her şeye el atmak ve hiç bir şeyi sonuna değin götürmemek eğilimini"* şiddetle eleştirmektedir, çünkü böyle bir özellik, bolşevik örgütlenme çalışmasının tüm ruhuyla çelişmektedir. Çabaları esas konuya yöneltmek için, herşeyden önce, ne yapılması gerektiği, önde duran görevin kapsamı ve niteliğinin ne olduğu konusunda kişinin kendi kendisiyle hesaplaşması zorunludur. Lenin, "insan plansız çalışamaz"** diyor ve tüm devlet organlarından gündelik çalışmaları üzerine önceden düşünüp taşınmalarını talep ediyordu. Lenin 8 Nisan 1921'de Halk Eğitim Komiserliği Temsilcilerine şunları yazıyordu:

"Çalışma planı ne zaman tamamlanacak? Plan, hangi sorunları kapsayacak? Aşağı yukarı, ders kitaplarının, kütüphaneler ağının ve bunlardan yararlanılması işinin, örnek okulların, öğretmenlerin sorumluluğunun, programlar ve ders saatlerinin gerçekten uygulanıp uygulanmadığının denetiminin tamamlanması gibi sorunları mı? Yoksa başka sorunları mı? Hangilerini? Hangi sorunlar en önemli, en yakıcı sorunlar olarak belirlendi?"***

Lenin Halk Komiserliğine yönelttiği somut ve yol

---

* Lenin, Toplu Eserler, s. 312, Rusça.

** Lenin, a.g.e.,, s. 312.

*** Lenin, a.g.e. s. 312.

gösterici sorularla, planın nasıl olması gerektiğini açıklamakta ve en önemli sorunları belirleme gerekliliği üzerine dikkat çekmektedir, çünkü bu yapılmadan, başarılı bir çalışma olanaksızdır.

Lenin'in görüşüne göre, herhangi bir önlemin başarılı bir biçimde uygulanmasının en önemli koşulu, insanların doğru seçilmesi ve uygulamanın denetlenmesidir. Bunlar bolşevik örgütleme çalışmasının temelleridir.

Stalin yoldaş SBKP (B) 17. Parti Kongresi'nde, parti örgütlerinin önüne, örgütsel çalışmamızın düzeyini siyasi önderliğin düzeyine yükseltme görevini koyduğunda, parti eylemcilerini, öncelikle Lenin'in, örgütsel çalışmada asıl meselenin insanların seçimi ve kararların uygulanmasında denetim olduğuna ilişkin "dahice düşüncesi" tarafından yönlendirilmeye çağırmaktaydı. *(J. Stalin, "Leninizmin Sorunları", Yabancı Dilde Yayınlar, Moskova 1917, s. 581)*

Kadroların doğru seçilmesi için gerekli olan nedir? Kişileri, çalışma süreci içindeki özelliklerini hergün inceleme yoluyla iyi tanımak. İnsan bir eylemciyi ancak böylelikle, kişisel özellikleri ve yeteneklerine göre en uygun biçimde kullanabilir. Lenin'in, tek tek eylemcilerin karakteristik özelliklerinin verilmesi konusundaki çok sayıda talebinde, bu konuya ilişkin öyle ayrıntılı bilgiler yer almaktadır ki, kadroların seçiminde birinci oranda bunları rehber almak gerekmektedir. 5 Ağustos 1921'de Lenin "kısa ve öz" biçimde bir eylemci hakkında değerlendirme yapılmasını istemişti. Lenin'i ilgilendiren sorunlar, son derecede öğreticidir. Lenin eylemcinin, "... a) güvenirlik açısından, b) siyasi bakımdan, c) mesleki bilgiler, d) yönetici çalışmaya ilişkin yetenekler" (a.g.e. s. 161) açısından ne derecede uygun olduğunu öğrenmek istemektedir.

Kişileri gerçekten tanımak, politik ve mesleki özelliklerini olduğu kadar, kişisel özellik ve vasıflarını da bilmek demektir. Kişileri böylesine tanımak, birdenbire olanaklı olan bir şey değildir; bu, çalışma sürecinde oluşabilir. Lenin, bu tip

materyal toplama, yetenekli kişiler bulup çıkarma ve onları ilerletmek işini, her bir önderin mutlak görevi kabul ederdi.

Lenin, Devlet Planlama mensuplarına:

"Göreviniz, yetenekli örgütçüler ve yöneticiler bulmak, onları çalışmaya çekmek... Rus Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne bu kişilerin değerlendirilmesi için bilgiler ve materyal vermektir." *(Lenin, Eserler, c. 29, s. 445, Rusça)*

çağrısını yapmıştı.

Halk Komiserleri Konseyinin ya da Çalışma ve Savunma Konseyinin oturumlarında, genç Sovyet eylemcilerinden biri çıkar da objektif, somut bir rapor verirse, ya da nesnel açıklamalar yaparsa, Vladimir İlyiç derhal bu yoldaş hakkında bilgi edinir, onu gözönüne alır, onu komisyonlara üye olarak atar, kendisine görevler verir ve yaptığı konuşmada bu yoldaşın sahneye çıkışına değinmek yoluyla onu cesaretlendirirdi. Lenin, Halk Komiserleri Konseyi Sekreterliği'ne şu öneriyi yapmıştı:

"En iyi işçiler ve köylüler, en iyi ve en sadık partisiz köylüler hakkında, bu kişilerle ilişkisi olan sorumlu yoldaşların vereceği kişisel özellikleri içeren fişler (kartoteksler) tutulmalıdır. Eylemciler hakkında böyle kişisel özelliklerin bilinmesi, insanların doğru seçimi ve hiç duraksamadan en çeşitli görevler için adaylar belirlemek açısından yardımcı bir araçtır.

Kişileri incelemek, yetenekli eylemciler aramak... şu anda sorunun özü budur; bu yapılmaksızın verilecek tüm emirler ve direktifler, yararsız kağıt parçacıklarıdır." *(Lenin, Eserler, c.27, s.161, Rusça)*

Lenin, kişilerin denetlenmesi ve seçimi amacıyla, yalnızca üst düzeydekilerle değil, fakat orta ve alt düzeydeki Sovyet eylemcileriyle kişisel tanışıklık kurmayı, onları ya yanına çağırmayı ya da taşraya gidişlerde ziyaret etmeyi tüm yönetici eylemcilerin mutlak görevi olarak görmekteydi.

Lenin, en üst düzeydeki Sovyet eylemcilerinden kesinlikle şunları talep etmekteydi:

"... birinci olarak, günün bir ya da iki saatini işin kişisel

olarak denetlenmesine ayırmak: Yalnızca paye sahiplerini değil, fakat heyetlerin ve daha alt düzeydeki yapıların üyelerini de, Halk Komiserliği X, Y, Z'nin memurlarını da yanına çağırmak (ya da onlara gitmek), çalışmayı denetlemek, şeylerin (meselelerin) özüne inmek, eğitmek, öğrenmek, ciddi darbelerle aklını başına getirmek." *(Lenin, Eserler, c 27, s. 161 ve devamı, Rusça)*

Lenin, eylemciler aksi takdirde kendilerini tam doğru yerde hissetmeyeceklerinden, tüm eylemcilerin kişisel özelliklerini incelemeden kadroların görevlendirilemeyeceğine tekrar tekrar işaret etmiştir. Lenin, "Az Olsun, İyi Olsun!" adlı makalesinde,

"... kadrolar belirli kalıplara göre seçilmemelidir; örneğin memur tipinde kişiler ya da salt ajitatör niteliklerine sahip kişiler, veya, canayakınlığıyla öne çıkmış kişiler gibi... vb." *(A.g.e. s. 111)* demektedir.

Örgütleyicinin sanatı, tam da, eylemcileri gerçekten tanımak, onların meziyetleri ve zayıf noktalarına gereği gibi müdahale etmek, kişilere yaklaşmak ve onları, her eylemci kendini tam yerini bulmuş hissedecek ve kişisel yeteneklerini en üst düzeyde kullanabilecek biçimde seferber etmek (yerleştirmek) ten ibarettir.

Çalışma ve Savunma Konseyi, depolanacak malların idaresinin düzenlenmesi amacıyla bir özel komisyon oluşturduğunda, Vladimir İlyiç'in komisyon başkanlarından birinin önerilen adaylığına ilişkin kuşkuları vardı. Lenin bu Halk Komiserliği'nin yöneticilerinden birine şunları yazmıştı:

"A.T. zeki değildir. Siz böyle bir "Başkan"ın sorumluluğunu taşıyacaksınız. Kişisel olarak siz. Bunu aklınızdan çıkarmayın. Bu mesele için zeki bir insan gereklidir." *(8. Lenin Derlemesi, s. 51, Rusça)*

Lenin'in bir diğer eylemci hakkındaki yargısı son derecede öğreticidir:

"İyi bir genç-şair, gazeteci ve üniversite lektörü olarak iyi. fakat biz ahmaklar onu yasama çalışması için kullanıyor ve böylece onu ve çalışmasını mahvediyoruz."

Her eylemciye, işin tam olarak belirlenmiş bir bölümünün kişisel sorumluluğunu vermek, bu, bolşevik örgütleme çalışmasının en önemli ilkelerinden birisidir. Vladimir İlyiç, "Tüm eylemcilere tam ve belirlenmiş işler verin, işin uygulanması için somut süreler tanıyın ve bıkıp usanmadan işin yürütülmesine dikkat edin" diye talepte bulunmuştur.

> "... içinde yaşadığımız anın en acil görevleri, talimatnameler ve yeniden düzenlemeler yapılması değildir, bilakis kişilerin seçilmesi, yapılacak olan iş için kişisel sorumluluk dağıtımı, gerçekten yapılmış olan işin denetlenmesidir." *(A.g.e, s. 161)*

diye yazıyordu Lenin 1922 başlarında.

Eylemcilere kişisel sorumluluk tanınması, ancak eğer bu eylemciler sistemli bir biçimde denetlenirse, eğer uygulamanın sürekli kontrolü sağlanırsa amacına ulaşacaktır. Stalin yoldaşın sözlerine göre, bu öyle bir projektördür ki, bize istenilen zamanda aygıtın çalışma durumunu aydınlatmamız ve bürokratları ve memur tavırlı insanları günışığına çıkarmamız olanağını sağlar. Lenin'in talebi, "az laf, çok iş" idi.

Vladimir İlyiç 31 Mayıs 1919'da

> "Emirlerin gerçekten uygulanıp uygulanmadığını kontrol etmek, işte esas görev budur"

diye yazıyordu.

> "Kişilerin denetlenmesi ve gerçek uygulamanın kontrolü işte şimdi tüm çalışmanın tüm politikanın canalıcı noktası budur, gene budur ve yalnızca budur." *(A.g.e., s. 179)*

Lenin, direktif ve kararların uygulanmasının sürekli kontrol edilmesi konusunda çağrı yapmakla bize, pratik örgütleme çalışmasının nasıl uygulanması gerektiğini öğretmektedir. Bu bakımdan Lenin'in Stalin yoldaşa yazdığı, İşçi-Köylü Teftiş Kurulu eylemcilerinin hangi niteliklere sahip olmaları gerektiğini ortaya koyduğu mektuptaki düşünceleri son derecede ilginçtir. Lenin uygulamanın kontrolünü, uygulamanın örgütlenmesi ve yol gösterilmesinden koparmamaktadır; o,

"... çarçabuk ve kayıtsız şartsız a) uygulamayı sağlamayı; b) uygulamayı denetlemeyi; c) aygıtın tek tek halk komiserlikleri, bölümler ve şehir sovyetlerinde doğruluğunu denetlemeyi; d) doğru iş yapılmasında rehberlik etmeyi" *(A.g.e., s. 422)*

beceren sınanmış kişilerin seçilmesini tavsiye etmektedir. Lenin'in görüşüne göre, her yönetici eylemci, uygulamanın sistemli bir biçimde kontrol edilmesinde kişisel sorumluluk taşımalıdır. Lenin, kurum yöneticilerine, "aygıtın en iyi eylemcilerini, ... somut uygulamayı kontrol etmek için, kendi kanatları altına almaları" önerisini getirmekteydi. "... örneğin, bizzat oraya git, çevrene bakın her şeyi denetle, oradaki gevşekliğin sona ermesi için sana sorumluluk verilmiştir." *(A.g.e., s. 161)* Direktiflerin tam olarak yerine getirilmesi, bir eylemcinin disiplinliği konusunda en önemli özelliktir. Lenin: "... eğer işçilere ve köylülere disiplinli olmayı öğretmek istiyorsak, buna ilk önce kendimizden başlamak zorundayız," diye açıklıyordu. "Yönergelerin normal olarak izlenmesi", ancak ister küçük ister büyük çapta olsun, disiplin istemek yoluyla, eylemcilerin sürekli kontrol edilmesiyle sağlanabilir. Uygulamanın kontrol edilmesinde önemsiz küçük ayrıntılar yoktur. Bir atasözü şöyle der: ipliği izleyerek yumağa varılır. Örgütleyici, tek tek olgulardan genel sonuçlara varmayı bilmek, tek bir görünüm temelinde çalışma tarzını görmek zorundadır. Lenin, 16 Ocak 1922'de, Taşımacılık'la ilgili Halk Komiserliği'ne, "bu günlerde, motor drezinlerin durumu hakkında bizzat inceleme yapma fırsatını buldum" diyor ve drezinlerin "beterin beteri" diye adlandırılması gereken durumda olduğunu belirtiyordu. Vladimir İlyiç, kimliğini gizleyerek bir drezine binip yolaldığı sırada, demiryolu işçilerinin dürüst ve gerçek konuşmalarına şahit olduğunu, bu konuşmalardan, bu kötü durumun istisnai olmadığını, fakat tüm örgütün parmağını bile kıpırdatmadığını ve çökmekte olduğunu anladığını belirtmektedir.

"İlk kez trende, geleceği düzinelerle telgraf çekilerek haber verilen 'makam sahibi' kişi olarak değil, tanınmamış biri olarak yolculuk yaptım ve insanı umutsuzlukla sarsan bir izlenim

edindim bundan," diye yazıyordu Vladimir İlyiç. Bu bağıntıda Lenin, bizzat ayrıntılarıyla sıraladığı bir dizi acil önlem alınmasını öneriyordu.

Lenin, çalışmanın kontrolü ve yoluna konulması bağıntısında, aşağıdan gelen sinyallerin, işçi ve köylülerin toplantılarda getirdikleri eleştirilerin, emekçilerin mektup ve şikayetlerinin son derecede büyük önem taşıdığını düşünüyordu. Her partili eylemcinin elinde, kitlelerle her gün temasta olmak için bir dizi araç vardır. Eylemci, işletmeler ve kollektif işletmeleri ziyaret ederek, işçi ve köylülerle konuşarak ve mektuplaşarak, toplantılara katılarak emekçilerin ruh halini, arzu ve taleplerini öğrenebilir.

Lenin, Rusya'nın dört bir yanından kendisine gelen bir çok işçi ve köylüyle bizzat konuşur ve kendisine yollanan mektup ve şikayetleri bizzat okurdu. Lenin 1918 yılında kadın öğretmen İvanova'dan bir şikayet mektubu aldığında, derhal şikayetin incelenmesi ve kendisinin en hızlı biçimde sonuç hakkında bilgilendirilmesi emrini vermiştir.

> "Eğer şikayetin gerçeğe dayandığı ortaya çıkarsa, suçlular kamuoyu önünde cezalandırılmalıdır, ... ve vilayet ya da kazada bu açıklanmalıdır, çünkü halka, somut şikayetlerin çok önemli olduğunu ve ciddi sonuçlara yolaçtığını mutlaka kavratmak zorundayız". *(21. Lenin Derlemesi, s. 227, Rusça)*

diye yazıyordu Lenin.

Lenin, çeşitli toplantılar, açılışlar, konferanslar ve oturumlarda kendisine verilen notlar, yazılı kağıt parçacıklarına büyük bir dikkat gösterdi. 20 Mart 1921'de Lenin sekreterine bir yığın böyle kağıt parçacığı göndermiş ve ona şu görevi vermişti:

> "Hepsi toplansın, konulara göre ayrılsın, bir fihrist (endeks) tutulsun, bana gösterilsin." *(A.g.e, s. 54)*

İşçi ve köylülerin Lenin'le yaptıkları konuşmalara ilişkin bir yığın anılar, Vladimir İlyiç'in tabandan gelen her öneriyi nasıl dikkate aldığını ve ortaya çıkarılan olumsuzlukların

giderilmesi için nasıl hızla gerekli önlemleri aldığını göstermektedirler. Kitlelerle sürekli bağ içinde olmak, emirlerin belirlenmesi sırasında kitlelerin deneyimlerinden yararlanma yeteneği, bolşevik örgütleyicinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Lenin, uygulamanın kontrolünde ortaya çıkan sorunlarla o kadar titizlikle ilgilenirdi ki, hatta teknik ayrıntıları bile merak ederdi. Vladimir İlyiç bizzat kendisi, Halk Komiserleri Konseyi'nin aldığı kararların uygulanması bağıntısındaki denetim çalışmasını son derecede hızlandıran özel bir fiş sistemi (kartoteks sistemi) geliştirmişti. Lenin, kararların uygulanmasının büyük bir titizlikle kontrolünü talep ediyordu.

> "Her Halk Komiserliği —diye yazıyordu— derhal uygulamanın kontrolü sorumluluğunu üstlenecek bir kaç yoldaş önermeli (sekreterlik yöneticisi, onun yedeği, sekreter, onun yedeği, vb.) ve Halk Komiserleri Konseyi Sekreterliği Yöneticisine ve Çalışma ve Savunma Konseyi Sekreterliği Yöneticisine bunların adlarını bildirmelidir. Bu kişiler iş eksik yapıldığı takdirde, en sert biçimde cezalandırılmalıdırlar. Halk Komiseri işin tam yapılmaması durumunda, (basit ya da parti üye defterine kaydedilen) bir ihtarla cezalandırılmalıdır. Halk Komiserleri Konseyi Sekreterliği Yöneticisi, en ciddi biçimde buna dikkat göstermekle yükümlüdür, —ve ben, bunun en titiz bir kesinlikle uygulanamadığı takdirde onu görevinden alacağım. Görev, laçka bir biçimde çalışan kişileri hapse tıkarak ya da kovarak, Halk Komiserlerini işin tam doğru yapılmasına alıştırmaktır."

Özellikle ekonomiye ilişkin işlerde, gerçek uygulama ve başarıların en objektif ölçütü, somut sayılardan oluşan materyaldir.

Vladimir İlyiç 17 Eylül 1918'de Yelezer ili eylemcilerine şu telgrafı çekmişti:

> "Çoğunlukla salt işteki topyekün başarısızlığın üstünü örten yalnızca genel ve belirsiz formülasyonlarla yetinilemez. Haftalık kesin sayılar gereklidir: 1- Hangi bölge-

lerin tahıl fazlalığının ne kadarını topladığı ve hangi miktarın depolandığı; 2- Hangi elevatör ve ambarlara kaç pud tahıl depolandı. Böyle veriler dışında herşey boş gevezelikten ibaretir. Daha kesin cevap verin." *(Lenin Derlemesi, s. 183, Rusça)*

Bolşevik örgütleyici, kesin sayıların değerini bilmeli ve onları tahlil edebilmelidir. Rastlantısal sayıların seçilmeksizin üst üste yığılması, hiç de bir eylemcinin konuyu bildiğini ve dört başı mamur bir örgütün varlığını kanıtlamaz.

Lenin, iaşe işlerine bakan Halk Komiserliğinden birinin yazdığı mektup hakkında, "işlenmemiş kaba sayılardan oluşan materyal size egemen olur, bunun tersi olmaz" diye yazıyordu.

"Siz bana bir yığın rakam verdiniz, işlenip öğütülmemiş hammaddeden oluşan bir yığın... Tekrar tekrar rica ediyorum: mon multa sed meltum (her çeşitten bir çok değil, ancak bol.— "Birlik" Yazı Kurulu) daha az rakam, ama daha somut." *(A.g.e., s. 183)*

En karmaşık sorunlar hakkında bile öyle bir rapor hazırlanabilmelidir ki, "hiç bir biçimde iki sayfayı aşmasın" — Lenin Parti ve Sovyet eylemcilerine tekrar tekrar bu tip öğütler vermiştir. Vladimir İlyiç alayla, "korkarım bizde alışılagelmiş olduğu gibi, rapor, hiç kimsenin okumayacağı koca bir cilt oluşturacaktır "diyordu. Kendisine çeşitli fikir yazıları ve her türden projeyle başvuran yoldaşlara Lenin, kısalık ve kesinlik önermekteydi. "Kısa, telgraf stilinde, gerekli olduğu takdirde, özel ekler ekleyerek yazın" *(Lenin, Eserler, c. 27, s. 407, Rusça)* diye öğütlüyordu.

"Eğer pratik öneriler varsa, ayrı bir sayfaya, ultra-kısa, telgraf gibi, sekreter için bir kopyasıyla birlikte yazın," *(Lenin Derlemesi, s. 407)*

diye öneriyordu.

Lenin, kendisine, Maden Kömürü İşletmeleri yöneticisinden bu taleplere uymayan materyal gönderildiğinde, 23 Mayıs 1921'de şunları yazıyordu:

"Öğütlerimi nasıl tutmadığınızın çok iyi bir örneği. Şatu-

ra hakkındaki dosyaları 14/4'te yolladınız, bunlar ultrageniş kapsamlı. Tek tek ele alınmış berrak hiç bir öneri yok. Meşguldüm, okuyamadım; 23/5'e kadar bir köşeye atıldılar. Ama siz susuyorsunuz! Bu olmayacak bir durum!" *(Stalin, "Leninizmin Sorunları", Yabancı Dilde Yayınlar, s. 210)*

Lenin, yeterince üzerinde düşünülmemiş ve düzensiz yazılmış bir raporun yazarına, "İnsan bu şekilde haklı birşeyi bile berbat eder," diye yazıyordu.

"Sonuna değin üzerinde çalışılmamış ve açık değil. Gerekli tablo yer almıyor ve rapor rakamlarla doldurulmuş." *(23. Lenin Toplu Eserler Derlemesi, s. 81, Rusça)*

Lenin, bu durumda nasıl bir tablo gerekeceğini gösteriyor ve şunu vurguluyor:

"Böyle bir tabloda meselenin tüm özü yatmaktadır...

Bütün yaptığınız tablolar özel bir bölümde hazırlanmalıydı ve ana tablonun detaylandırılmasına ve doğruluğunun kanıtlanmasına hizmet etmeliydi." *(A.ge., s. 80)*

Lenin, işçi ve köylü devletinin meseleleri konusunda karar almanın arkadaşlık gerektirdiğine işaret etmişti. Fakat o, aynı zamanda, şu uyarıda da bulunmuştur.

"... arkadaşça görev yerlerinin gevezelik kulüplerine dönüştürülmesi en berbat şeydir, her ne olursa olsun en kısa zamanda ve derhal gözünü kırpmaksızın buna son verilmek zorundadır." *(Lenin-Stalin, SBKP (B) Tarihinin İncelenmesi İçin Derleme, c. 2, s. 248-249, Rusça)*

Bu tür gevezelik kulüplerinin, sorunların köklü bir hazırlık yapılmaksızın ele alındığı yerlerde oluştuğu, bellidir.

Daha 1917 Aralığında, genç Sovyet İktidarının ilk faaliyete geçtiği günlerde, Lenin Halk Komiserleri Konseyi oturumlarının hazırlığı için özel bir düzenleme üzerinde çalışmıştı.

Vladimir İlyiç Halk Komiserleri Konseyinin gündemi hakkında herhangi bir soru getiren her Halk Komiserinden, önceden şu verileri içeren yazılı bir öneri vermesini talep etmekteydi:

"a) (Kısaca) söz konusu olan nedir? (Bu veriler tek bir değinmeyle sınırlandırılmamalıdır ("..şu ve şu"), fakat sorunun içeriğini ortaya koymalıdırlar).

b) Halk Komiserleri Konseyine somut olarak ne önerilecektir? (Parasal talepler; şu ya da bu kararın alınması vb; öneri getirenin ne istediğine ilişkin somut veriler)

c) İlgili sorun başka Halk Komiserlerinin uzmanlık alanına mı ilişkindir? Somut olarak hangisine? Bu konuda yazılı uzman raporları var mıdır?" *(21. Lenin Derlemesi, s. 96, Rusça)*

Bu taslak, Halk Komiserleri Konseyinin 31 Aralık 1917'deki oturumunda onaylanmıştı ve Lenin sonraki yıllarda, Halk Komiserleri Konseyi üyelerine bu düzenlemeyi tekrar tekrar hatırlatmıştır.

Lenin, sürekli, oturumun somut konulara bağlı kalınarak yönetilmesi, sözde "nutuklar"a izin verilmemesi, hızlı bir görüş alış-verişi yapılması, hızlı bir biçimde yön tayin edilmesi ve tam doğru pratik öneriler getirilmesi için çaba harcamıştır.

Vladimir İlyiç başkanlığında yapılan Halk Komiserleri Konseyi oturumlarına katılanların tümü, bu oturumların son derecede özenli yönetildiğine değinmektedirler. Lenin, yapılan konuşmaların kısa ve öz, önerilerin tam ve açık ve verilerin kusursuz olması gerektiğini talep etmekteydi. Yalnızca istisnai durumlarda, eğer ele alınacak sorun özellikle ayrıntılı bir biçimde tartışılmayı gerektiriyorsa, konuşmacıların talimatnameyi uygulamamalarına izin vermekteydi, fakat çoğu durumlarda acımasızdı.

1919 Nisan'ında D.İ. Kurski'ye, Halk Komiserleri Konseyi için genel bir talimatname onaylamanın zamanı gelmiştir, diye yazıyordu:

"1- Rapor verenlere 10 dakika

2- Tartışma konuşmacılarına ilk seferinde 5 dakika

3- İki kezden fazla konuşulmayacak

4- Gündem hakkında: Lehte konuşan ve aleyhte konuşan, herbiri için l'er dakika." *(24. Lenin Derlemesi, s. 310, Rusça)*

Lenin, Halk Komiserleri Konseyi aygıtının eylemcilerini, kendilerinde sık sık görülen, kararlaştırılmış gündem olmadan insanları oturumlara çağırma pratiği yüzünden, sert bir biçimde sorumlu tutmuştu. Cumhuriyet Savaş Filosu Komutanı'nın 3,5 saat —hemde boşu boşuna, çünkü onun sorunu ele alınmamıştı— Savunma Konseyinde beklemek zorunda kaldığını öğrenmişti. "Ben bunu yanlış buluyorum", diye yazmıştı Vladimir İlyiç ve gelecekte, rapor verecek olanın, kendi sorunu ele alınmadan birkaç dakika önce oturuma çağrılmasını önermişti.

1921 Sonbaharında Lenin, Halk Komiserleri Konseyi Sekreterliği Başkanı'na, rapor verecek kişilerin Halk Komiserleri Konseyi'ne çağrılmasına ilişkin düzenlemeyi temelden değiştirme emrini vermişti.

> "Şimdiye kadarki uygulama, rapor verecek kişilerin oturumlara katılmak için salt genel çerçevede tutulmuş bir davet almaları ve saatlerce beklemek zorunda kalmaları biçimindedir. Bu olmayacak bir şeydir. Rapor verecek kişilerin belirli bir saatte çağrılmaları sağlanmak zorundadır. Bu, telefonla yapılacak ikili bir kontrolle olmalıdır:
>
> Rapor verecek kişilerin gelmesi gerekli midir ve, eğer gerekliyse, hangilerinin? Bir (rapor verecek kişilerin katılacağı ve katılmayacağı türden) oturumun gündeminde ele alınacak sorunların doğru bir biçimde dağıtılması durumunda, rapor vereceklerin 15 dakikadan fazla beklememesi sağlanabilir ve sağlanmak zorundadır."*(Lenin, Eserler, c. 27, s.411)*

Yönetici organların oturumlarının sonuçları, kesin fomüle edilmiş kararlar olmak zorundadır. Lenin herşeyden önce kararların önceden çok yönlü bir biçimde hazırlanmasını talep ediyordu. Lenin, 16 Nisan 1918'de Maliye ile ilgili Halk Komiserliğine şunları yazmıştı: "Sizlere, hesse senetleri konusunda yasa tasarısı hazırlama görevi veriyorum, mutlaka ve acilen yapılacak!"

"1- Taslak üzerinde görüşün.

2- Buna ilişkin görüşlerinizi koyun.

3- Derhal tanıdığınız uzmanları müzakereye çağırın (onlardan bir değerlendirme isteyin, en iyisi, yazılı olsun); profesörlerden yazılı olarak görüş belirtmeleri istenebilir."

(21. Lenin Derlemesi, s. 170)

Lenin, bir yasa tasarısına ilişkin sorunları ele alan yayınların tümünün incelenmesini zorunlu kabul ederdi. Bizzat kendisi ilgili yayınları öğrenir ve bunu tüm eylemcilerden de talep ederdi. Petrol sondaj kuyularını su basmasına karşı mücadele etme konusunda bir hükümet kararı hazırlanması sırasında, Lenin Petrol İdaresi çalışanlarına şunları yazıyordu:

"Petrol sondaj kuyularını su basması ve bunun sonucunda tehdit eden felaket hakkında ki raporlar bağıntısında sizden ricam, bana hemen bugün elinizde bulunan şu sorunlara ilişkin materyali (kitaplar, gazeteler, raporlar, vb.) göndermenizdir: Bunlara göre, petrol sanayii patronlarının sondaj kuyularının üzerinin kapatılmasının ihmali durumunda, tamponaj yapılmaması durumunda, vb. cezalandırıldığı yabancı yasalar veya hükümler."*(J.Stalin,"Leninizmin Sorunları",Yabancı Dilde Yay.,s.144)*

Lenin, somut ve berrak bir biçimde yol göstermeyen tüm karar tasarılarını ve direktifleri kesinlikle reddederdi. Vladimir İlyiç, 16 Ağustos 1918'de kendisine getirilen bir telgraf hakkında, "Bu telgraf fazla genel, tümden belirsiz bir halde hazırlanmamış mı?" diye yazıyordu. "Kanımca buna daha bir çok şey eklenmek zorundadır. Telgrafı çekmeyi bir gün daha (fakat daha fazla değil) geciktirmek, en iyisi." *(Lenin Derlemesi, s. 142)*

Lenin, "...yasa metinlerinin daha özenli ve dikkatli hazırlanmasının zorunluluğu konusunda çifte dikkat gösterme"yi görev haline getirmişti. Kararların hazırlanmasında son derecede güvenilir olmak, her örgütleyicinin yerine getirmek lzorunda olduğu mutlak bir taleptir. Karar işin yönünü ve somut biçimlerini tespit eder. Kararların yazılı hale getirilmesinde ihmalkarlık, şu ya da bu önerinin yeterince temellendirilmemesi, gelecekte tüm çalışmayı dezorganize edebilir.

Lenin'in en karakteristik özelliklerinden biri, önemli ve

ilkesel örgütleme sorunlarında köklü bir karar almayı, tüm ayrıntıları özenle dikkatte tutmayla birleştirme yeteneğiydi.

Lenin, bizzat kişisel olarak, en küçük meselelerin bile sonuçlandırılmasını sağlar, örneğin, gönderdiği bir yazının ulaşıp ulaşmadığını denetlemek için telefon eder ve acımasızca her türlü ihmalkarlık ve yetersizliğe karşı mücadele ederdi. Lenin, çalışmada böylesi bir tamlığı aygıtın tüm bölümlerinden talep ederdi. Lenin, 12 Eylül 1921'de , Moskova Sovyeti Başkanı'na yollanmak üzere sekretere verilmiş acil bir belgenin

> "alışılagelmiş, yani ahmakça yolu izlemiş olduğunu ve saatlerce gecikmeyle yerine ulaştığını, fakat ben konuşmamış olsam, ikinci bir kez günlerce gecikmiş olacağını"

tespit etmişti.

"Büronun bu çalışma biçimi güvenilir değildir", diye yazıyordu Lenin, "ve eğer böyle bir baştan savmacılık tekrarlanırsa, o zaman sert önlemler almak ve personeli değiştirmek zorunda kalacağım. Şunları emrediyorum:

1- Yolladığım her belge ya da yazı, görevli sekreter bayan tarafından kişisel olarak kontrol edilecektir (ya da kendisi yoksa, temsilcisi tarafından, görevli telefon memuresi de bundan haberdar edilmek zorundadır);

2 - Zarfın üzerine (kişiye özel -acele- makbuz üzerindedir vb.) gibi tüm notlar düşülmüş müdür;

3 - Yazı derhal kuryeye verilmiş midir;

4- Mutlaka telefonla alıcıya sorulacaktır;

5 - Geri gelen zarf, makbuzuyla birlikte bana verilecektir;

6 - Aynı şey, sekreterin yokluğunda görev alan telefon memureleri için de geçerlidir."

Vladimir İlyiç, tüm birlikte çalıştığı personelden işin tam hakkıyla yapılmasını isterdi. "Tarafınızdan görülmüş olan kağıtlara, 'Vladimir İlyiç görecek' diye yazılması, gereksiz ve beceriksizcedir, (yazılmasa da zaten açık)", diye yazmıştı Sekreterlik Yöneticisine. "Üç satırla meselenin özünü ortaya koymalıydınız. Aksi halde kağıtları görmenizin zaten gereği yoktu."

Lenin kendi sekreterliğinden çalışmada kusursuz bir tamlık talep ederdi. Hatta yanında çalışanlara, örneğin protokollerin dosyalanması işinin nasıl düzenli tutulacağını bile açıklayacak zaman bulurdu.

"Düzen mükemmelliktir:

a) Tüm protokollerin ayrıştırılması.

b) Her protokolde ilişkili olan tüm evraklar bulunmalıdır ve bulunmayan yazılar, öneriler vb. hakkında hiçbir atıf yer almamalıdır."

Lenin sekreterlere, sistemli olarak gazetelerden kesilen yazıların nasıl toplanması ve yapıştırılması gerektiğini, bizzat kendisi gösterirdi. İşi daha uzmanca bir hale getirecek tek bir ayrıntı bile, Vladimir İlyiç'in dikkatinden kaçmazdı.

Stalin yoldaş, "Leninizm, özgün tipte parti ve devlet eylemcilerini, çalışmada özgün bir Leninist tarzda yetiştiren teorik ve pratik bir okuldur" der.

Bolşevik örgütleme çalışması, içinde devrimci coşku ve objektifliği birleştirir, çabalarını, devletimizin önünde duran en önemli görevlerin çözümü üzerinde yoğunlaştırma yoluyla, milyonlarca insanın yoldaşça, amaca uygun biçimde örgütlenmiş çalışmasını garantiler.

KDP'NİN ALT KADROLARI ÜZERİNE

Albert Müller

Hitler'in iktidarı ele geçirmesinden sonraki KPD'nin faaliyeti, KPD'nin faşist diktatörlükten önceki kadro siyasetinin doğruluğunu onaylamaktadır. Thälmann yoldaşın önderliği altında kadro eğitimi, özellikle faşist diktatörlükten önceki son yıllarda KPD'nin tüm devrimci çalışmasının ve siyasetinin önemli bir bölümü oldu. Kadro eğitimi parti kadrolarını ideolojik bakımdan daha yüksek bir seviyeye çıkardı. Doğru kadro siyasetinin sonucu, KPD, faşist terör sonucu ortaya çıkan bazı boşlukları doldurabildi. KPD'nin geniş işçi kitleleri tarafından desteklenen kadrolarının ve parti üyelerinin devrimci mücadele cesaretleri ve ideolojik sağlamlıkları, Almanya'da proletaryanın tek devrimci partisini parçalamak için girişilen her çabayı boşa çıkardı.

Alt Parti Örgütlerindeki Eski Kadrolara Ne Oluyor?

Faşistlerin iktidara gelmesinden sonra en çok kaybı, KPD'nin alt ve orta kadroları verdi. Bunlar KPD'nin işletmelerde, köylerde ve büyük kira evlerindeki temsilcileri idi, ve bunları tanıyan sadece işçiler değildi, aynı zamanda düşman da bunları gözetliyor ve takip ediyordu. Gerçi işçilerin bunları savunmak için giriştikleri kitle eylemleriyle tutuklamaları zorlaştırmayı, öldürülmeleri önlemeyi ve hatta tutukluları kurtarmayı başarmaları ender bir durum değildir. Buna rağmen, alt kadroların çok büyük bir bölümü, faşist egemenliğin ilk

günlerinde ve haftalarında devrimci savaşçıların saflarından koparıldı. Büyük bir bölümü bir yılı aşkın zamandır faşist cellatların pençesinde bulunmaktadır.

Tutuklanmaların dışında kalan alt kadrolar, orta ve yukarı kademelerin güçlendirilmesi için bir rezervuar oluşturdular. Serbest bırakılan fonksiyonerlere gelince, bunların tekrardan kullanılmasına, adaylığın titiz bir şekilde tartıya vurulmasından ve ayrı ayrı sınanmasından sonra, tutukluluk sırasındaki davranışa göre yukarı kademe karar vermektedir.

Özellikle yasadışılığın başlangıcında, tek tek örgüt birimlerinin, şu veya bu fonksiyonerin serbest bırakılmasından sonra parti çalışmasına başlamasını yasaklayan yukarı kademe kararına karşı geldikleri durumlar vardı. Bu çok az durumda meydana geldi, ama üyelerin daha tam olarak yasadışı deneyimleri özümlemediklerini gösterdi. X'deki parti örgütü, muhbir olmasından kuşkulanılan —ki bu parti örgütü çoğunluğu buna inanmak istemiyordu— bir parti fonksiyonerinin her türlü parti çalışmasından uzak tutulması gerektiği şeklindeki UBL'in (Alt Bölge Yönetimi": "Unterbezirksleitung" olsa gerek—ÇN) direktifi üzerine bölündü. Ama parti örgütünün bu bölümüne, sanığın polisin eline 20 aktif partili yoldaşın ismini veren bir provokatör olduğuna dair sağlam kanıtlar getirildiğinde, bunlar da kararın doğruluğunu kabul ettiler.

Ancak söylenilmelidir ki, parti çalışmasından uzak tutmak —bu genel kuraldır—, çoğu durumda sözkonusu kişiye karşı kesinlikle güvensizliği dile getirmez; tam aksine bu, parti çalışmasını güvenlik altına almak için mutlaka gerekli bir önlemdir. Sözkonusu yoldaşlar, partinin bu tecrit önlemlerini yalnızca böyle kavramalıdırlar. Partiyi devlet iktidarının saldırılarına karşı güvenlik altına almak, yalnızca parti kademelerinin belirli yoldaşları parti çalışmalarından soyutlamalarını talep etmez, aynı zamanda tüm parti üyeleri, gözetlendiklerini farkettiklerinde kendiliklerinden parti çalışmasından geri çekilmek, parti kademelerini bundan haberdar etmek ve parti kademesinin alacağı kararı beklemekle yükümlüdürler. Parti çalışmasından bu kendi kendini geri çekme, parti açısından, sözkonusu

yoldaşın çalışmaya devam etmesiyle istemeden polisin işini kolaylaştıracağı ve destekleyeceği bir durumdan kat kat yararlıdır. Ama parti yönetimi böylesi her olay karşısında hemen tavır almalıdır. Bir örnek: Bir yoldaş, hapishanede ağır bir şekilde işkence edildikten sonra serbest bırakıldı. Belli bir tecrit döneminden sonra, ilçe çapında veznedar olarak kullanıldı. Yoldaş, sınandıktan sonra parti kademesi tarafından çalışmaya çekildiği için kendini güvenlik içinde hissetti. Tanındığını ve iki misli, üç misli daha fazla gizliliğe dikkat etmesi gerektiğini unuttu. Diğer veznedarlardan para toplamak için gezdi. Onu gözlemeyi bırakmayan polis de onun peşinden gezdi ve ilişkide bulunduğu 20 ile 30 veznedarı tutukladı. Ayrıca üzerlerinde bulduğu adresler üzerinden de tutuklamalara girişti. Serbest bırakılmış yoldaşları, başka bir bölgenin —ki burada bir dizi halde illegal kalmaları da gerekir— kullanmak, genel olarak amaca en uygun olanıdır.

Diğer yandan KPD'nin pratiği, şimdiye kadar eski kadrolardan yeterince yararlanmayı başaramayan alt parti birimlerinin de olduğunu göstermiştir. Bu kademeler bunu, görüşlerine göre bunların çok tanındıkları ile gerekçelendirmektedirler. Ne var ki bunlar bu güçlerin bir bölümünün kitlelerle iyi ilişkileri olduğunu düşünmüyorlar. Örneğin... 'de büyük bir işletmede, serbest bırakıldıktan sonra kalifiye işçi olduğu için aynı işletmede tekrar işe alınan eski bir kızıl işyeri temsilcisi vardı. Bu kızıl işyeri temsilcisi, parti örgütü tarafından desteklenmemesine rağmen, devrimci çalışmayı ilerletmeyi başardı. Onun önderliği altındaki bir işçi delegasyonu, yönetimden yıkanmak için sıcak su talep ettiğinde, bu talep gerçekleştirildi. Çalışmanın başarısı, nazi işyeri temsilcisinin etkisinin azalması ve işçilerin gözünde KPD'nin temsilcisi olan bu eski kızıl işyeri temsilcisine işçilerin güveninin oldukça artmasıydı.

Elbette ki bu "sabık" KPD fonksiyonerinden daha iyi yararlanılabilirdi; diğer birçokları için de durum aynıdır. Nispeten iyi bir siyasi eğitim görmüş, ama kolaylıkla örgütsel çalışma yürütemeyecek pekçok "eski" fonksiyoner, örneğin işçi

muhabiri ya da bunun benzeri olarak çalışmaya çekilebilir. Evvelce tutuklanmış olan fonksiyonerlerde önemli olan, bunların belirli bir tecrit döneminden sonra amaca uygun olarak dağıtılmasıdır. Alt fonksiyonerler polis tarafından oldukça çok gözetlendikleri ve işsizlik parası almaya gittiklerinde devrimci faaliyetleri kontrol altına alınacağı için, alt fonksiyonerler hiçbir şart altında çalışmalarını önceki faaliyet alanında sürdürmemelidir. Bu fonksiyonerler bundan dolayı, olanaklar ölçüsünde başka yerlerdeki veya mahallelerdeki işletmelerde, yol inşaatında iş almaya veya devrimci faaliyetlerini köyde tarım işçisi olarak sürdürmeye teşvik edilmelidir.

Parti örgütünün güvenlik altına alınması için önemli bir faktör, parti örgütünün küçültülmesi idi. Bu küçültülme sayesinde, düşmanın herhangi bir provokasyonda ya da ihanette çok sayıda partili yoldaşı ve fonksiyoneri tutuklama olasılığı zordu. Doğru örgütlenme büyük bir rol oynar. Gizlilik örtüsü mükemmel olmalıdır. Bu alanda gözlemlenen ihmalkarlığın nereye götürebileceğine dair çarpıcı bir örnek, polisin bağlarını ve verdiği bilgileri araştırarak beş UB ("Alt Bölge" olsa gerek: "Unterbezirk"—ÇN) yönetimini ve alt kadroların bir bölümünü —hepsi birlikte 60-70 kadar fonksiyoneri— tutukladığı bir parti fonksiyonerinin tutuklanması olayıdır. Beş örgütün bağlarını bilen ve hain olan bir adam, polise aynı sayıda çok bağı ve kişiyi teslim edecek durumda idi.

Diğer bir örnek: Polis, beşli bir parti grubunu bildiri dağıtımı sırasında tutuklamayı başardı. Bu beşli grubun diğer örgüt birimleri ile bağlarının ortaya çıkarılması sonucu iki UB aşağıdan yukarıya toparlandı ve yaklaşık 60 yoldaş, öncelikle de fonksiyoner tutuklandı.

Son anlatılan iki olayda polisin işini iki esaslı hata kolaylaştırdı: Birincisi, bütün direktiflere rağmen, bu AB'nin tek tek sokak hücreleri hala yaklaşık 30 yoldaşı kapsıyordu; ikincisi, hücre yöneticisinden başlayarak AB yönetimine kadar bütün fonksiyonerler birbirlerini tanıyorlardı ve tutuklananların "itirafları" sonucu kitlesel tutuklamalara girişmek kolaydı. Bu örnekler, her bir örgüt biriminin gerçekten yeniden örgütlenmesi

ve KPD MK'nin illegal çalışma yöntemleri ve gizlilik üzerine kararlarının sıkı sıkıya uygulanması, tek tek örgüt birimleriyle fonksiyonerler arasındaki ilişkilerin daha çok dikkatle örgütlenmesi, çaprazlama ilişkiler sonucu diğer örgüt birimlerinden ve kitle örgütlerinden yoldaşların tehlikeye düşürülmemesi için tek tek fonksiyonerlerin birden fazla işlevi yerine getirmemeleri ve alt örgüt birimlerinin ve alt fonksiyonerlerin bölgesel bileşiminin sık sık değiştirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Bu son olarak anılan olaylarda da olduğu gibi, tüm tutuklamalarda her tutuklunun kişisel davranışı tayin edici rolü oynamaktadır. Son olarak verilen örneklerde, polis başka şeylerin yanısıra, salt bazı tutukluların kendilerini feda etme yerine başka yoldaşları feda etmesi sonucu kitlesel tutuklamalara girişebilmiştir. KPD MK, daha illegalitenin başlangıcında, tutuklama sırasında en ufak birşeyi bile açıklayanların partiden atılmaları kararını almıştı. Bazı örgüt birimlerinde partinin "gönüllü" ve "işkence ve ölüm tehdidiyle" elde edilen itiraflar arasında fark gözetmesi şeklinde kendisini gösteren, bu kararı gevşetme eğilimi ortaya çıktı. Meseleye böyle yaklaşmak doğru değildir. Bir ihanet hiçbir şeyle haklı çıkarılamaz. Keza bir tutuklunun, gönüllü olarak değil de zorla polisle birlikte buluşma yerine gitmesi de bir savunma değildir. Çünkü böylelikle diğer yoldaşları polisin eline vermektedir. Polis tarafından buluşma yerine gitmeye şiddet yoluyla zorlanan ve fakat buna rağmen tutuklamaları boşa çıkaran yoldaşlara yeterince örnek vardır. Böylesi durumlarda her yoldaş böyle davranmalıdır.

İki Berlinli fonksiyoner tutuklandı. Birinin üzerinde buluşmalara ilişkin bilgiler bulundu ve diğerinin ihaneti sonucu polis buluşma yerini öğrendi. Birinci fonksiyoner buluşma yerine götürülmek üzere arabaya bindirildi. Ancak o, araba giderken kendini aşağı attı ve ezildi. Polis böylelikle orada hiçbir tutuklamaya girişemedi.

John Scheer yoldaşla birlikte katledilen fonksiyoner Rudi Schwarz, polis tarafından buluşma yerine götürüldü. Uzaktan orada bekleyen yoldaşı gördüğünde, bağırabildiği en yüksek

sesle "Sıvış hemen, aynasızlar burada!" diye bağırdı. Sözkonusu yoldaş kaçmayı başardı.

Sorumlu bir mevkide olan bir yoldaş tutuklandı. Polis onu, fonksiyonerleri yemlemek için belirli bir lokale götürdü. Ancak niyetleri boşa çıktı, Çünkü yoldaş gürültü çıkardı ve "Sizden hiçbir şey satın almış olmak istemiyorum, işlerinizi başkalarına gördürün" diye bağırdı.

Pratik çalışmada, eski kadroların belli bir bölümünün, kısmen bu yoldaşlar partinin henüz legal olduğu dönemde çok tanınmış oldukları için, ve kısmen de pratikte yeni kadroların gelişmesini önledikleri için, illegal parti çalışmasına ket vurdukları görülmüştür. KPD raporlarından bazı örnekler:

...'in mahalle yönetiminin büyük bir kısmı polisce tanınan yoldaşlardan oluşmaktadır. Devrimci çalışma içinde kendilerini kanıtlamış, ancak polisce tanınmayan yoldaşların mahalle yönetimine çekilmesi şeklindeki öneriye bu fonksiyonerler, şehirde polis tarafından tanınmayan uygun yoldaşların bulunmadığı şeklinde yanıt vermişlerdir. Bu şehirde üç tane büyük işletme vardır. Bütün işletmelerde yoldaşlar olmalarına rağmen, hücre yoktur. Bunun nedeni, polisce tanınan eski kademe üyelerinin bir işte çalışmaması ve kendi yerlerine yeni aktif kadroları yerleştirmek için de hiçbir şey yapmamalarıdır.

Diğer bir yerde aktif parti çalışması yoktur. Önceki yönetici yeniden tutuklanmaktan korkmaktadır, yeni güçler çalışmaya çekilmemiştir. Örgüt birimlerinin bir bölümünün yanlış kadro politikası, diğer şeylerin yanısıra, kendilerini yalnızca dar bir parti üyesi çevresini çalışmaya çekmekle sınırlama, çalışmayı istemeyerek de olsa gemleyen yoldaşları uzaklaştırmama ve tutuklamalardan çıkardıkları ve polisin faaliyetine zorluk çıkarmak için uygun olan dersleri uygulamamakta yatmaktadır. Böylesi sapmalara karşı kararlı bir mücadeleye ve kadro siyasetinin yukarı kademeler tarafından günlük yönetimine ihtiyaç duyulmaktadır.

Yeni Fonksiyonerler Kimlerdir?

KPD'nin alt kadrolarının hiç de az olmayan bir bölümü,

daha Hitler'in iktidarı ele geçirmeden önce parti fonksiyoneri olan fonksiyonerlerden oluşuyorsa, bu durumda alt parti birimlerindeki *yeni kadroların* yüzdesel payı tayin edici bir rol oynamaktadır. Yeni kadro Hitler'in iktidarı ele geçirmesinden önce kısmen parti görevlisi olan yoldaşlardan, KJVD (Almanya Komünist Gençlik Birliği—ÇN) üyeleri ve eskiden sosyal-demokrasinin üyesi olan yoldaşlardan oluşmaktadır. Bu yeni kadrolar, öldürücü faşizme karşı günlük mücadelede denenmiş, eski, deneyimli fonksiyonerlerin önderliği altında gelişmişlerdir. KPD'nin şimdiki kadrosunun saflarında, Çarlık Rusya'sındaki profesyonel devrimciler gibi, bütün güçlerini ve zamanlarını devrimci çalışmaya adayan, parti kademelerinin direktiflerine göre yer değiştiren, çoğu zaman yalnızca devrimci işçilerin desteğiyle yaşayan ve korkmadan, büyük bir cesaretle partinin önlerine koyduğu bütün görevleri yerine getiren unsurlar vardır.

Bu partili yoldaşlardan çoğu, illegaliteden önce çok az ortada göründü. Yukarı ya da yerel parti kademelerinin emrini beklemeksizin parti örgütünü inşa eden ve genişleten böylesi sayısız partili yoldaş vardır.

Kadınların parti çalışmasına ve hem de örgütün bütün kademelerine güçlü bir şekilde çekilmesi özellikle anılmaya değerdir. Kadınlar legal dönemde çoğunlukla kadınlara önderlik ederken ve veznedarlık yaparken, şimdi kadın kadroların politik faaliyeti güçlü bir şekilde değişmiştir. Her ne kadar illegal parti çalışmasının başlangıcında bazı alt parti birimlerinde "tehlikeli parti çalışmasından dolayı kadın parti üyelerinin sayılarını azaltma" görüşü yükseldiyse de, bu düşünceler kısa bir süre sonra pratik tarafından tasfiye edilmiştir. Kadınların "belirli bir tehlike" teşkil etmediği, aksine kadınların kısmen çalışmalarını erkek kadroların bir bölümünden daha iyi gizlemeyi başardıkları ve kadın kadroların mahkeme, polis ve SA önünde de yiğitçe davrandıkları ve pratik parti çalışmalarında yükümlülüklerini cesaretle yerine getirdikleri ortaya çıkmıştır.

Düşmanın da, yeni kadroların güçlü bir şekilde görevlendirilmesini ganimet bilerek, KPD'nin saflarına, hatta "alt örgüt birimleri" kuran ve böylelikle yalnızca isim ve adresleri

elde etmekle kalmayıp, aynı zamanda "aktif" çalışmalarıyla orta ve yukarı kademelere sızmaya çalışan ajanlar soktuğu açıktır. Ama bu gerçek, partili yoldaşların inisiyatiflerinin boğulmasına götürmemelidir. Denetleyen ve düzenleyen kademe, bütün parti ile birlikte alt kadroları partiye zarar veren böylesi unsurlardan temizlemeli ve bunları tüm işçi kitlesi önünde teşhir etmelidir.

KJVD ülkenin her yerinde partiye, görevlerini korkusuzca yerine getiren kadrolar verdiyse, buna rağmen parti kademeleri Gençlik Birliği'nden kadroların görevlendirilmesinden KJVD'nin durumunu göz önünde bulundurmalıdır. Proleter gençliğin çoğunluğunu kazanma mücadelesi, parti örgütlerinin yalnızca KJVD'den kadro almasını değil, aynı zamanda parti örgütlerinin kendi paylarına KJVD'nin sağlamlaşmasına ve KJVD içinde de yeni kadroların gelişmesine katkıda bulunmalarını talep eder.

Almanya'nın bazı yerlerinde, devrimci çalışmaları sayesinde KPD'nin kadroları içine alınan önemli sayıda sosyal-demokratın KPD'ye gelmesi gerçeği, Komünist Partisine geçen eski sosyal-demokrat işçilerin kadroların oluşturulmasında hiç de küçümsenecek bir etmen olmadıklarını göstermektedir.

Birkaç örnek: Örneğin, bir yerde KPD örgütünün üye sayısı illegaliteden önce yaklaşık 200 idi. Burası daha önce "sol" SPD'nin kalesi idi. Şimdi illegalite sırasında KPD örgütünün yine 200 üyesi var. Ama aradaki fark, şimdiki 200 üyenin yaklaşık yüzde 50'sinin eski sosyal-demokrat işçiler olmasıdır. Hatta buradaki parti örgütünün başında da eski bir sosyal-demokrat işçi bulunmaktadır. Burada, hiç de az olmayan sayıda eski SPD'li işçileri bağrında barındıran tümüyle yeni bir parti kadrosu ile karşı karşıyayız.

...'de 1926'dan beri SPD üyesi olan yaklaşık 40 yaşındaki bir işçi KPD'ye geldi. Ama KPD'ye geçişini yalnız başına gerçekleştirmedi, aynı zamanda 30-40 yoldaşını birlikte getirdi. Onlardan aidat topladı, malzeme dağılımını sağladı ve dış bölgelerdeki diğer grupları toparladı. Ayrıca bir dizi eski iş arkadaşına KPD'nin yazılarını ulaştırdı.

Eski SPD'li işçilerin, uzun zamandan beri KPD içinde

olan komünistlerle birlikte KPD'nin sarsılmaz kadrosunu oluşturduğu sayısız yerler vardır. Açıktır ki, düşmanlarımız bu kanal yoluyla da KPD'ye sızmaya çalışıyorlar. KJVD MK'nin bir açık mektubunda, SAJ (SPD'nin gençlik örgütü "Sozialistische Arbeiterjugend" olsa gerek —ÇN) üyelerinin ayrım gözetmeksizin KJVD'ye alınmasının, eski SAJ fonksiyonerlerinin fraksiyonel gruplar oluşturmasına ve KJVD saflarına sosyal-demokrat düşünceleri taşımak için olanak sağladığı vurgulanmıştır. Doğaldır ki bu gerçek bütün komünistleri uyanık olmaya zorlamaktadır. Alt parti örgütlerinde eski sosyal-demokrat işçilerin KPD'de ve kadrolarında ancak yetersiz ölçüde görevlendirilmesi, sık sık rastlanan bir pratiktir. KPD daha 1920 yılında —USPD'nin (Almanya Bağımsız Sosyal-Demokrat Partisi —ÇN) büyük bölümünün KPD'ye geçişi sırasında—sadece bu işçileri kabul edecek ve onları değiştirecek durumda olmakla kalmadığını, aynı zamanda proletaryanın öncüsüne layık olmayan unsurları saflarından uzaklaştıracak durumda da olduğunu kanıtlamıştır. Ama bazı parti birimleri daha hala dürüst sosyal-demokrat işçileri "görmezlikten gelmekte" ve onlara "güvenmemektedir". Hatta bazı yoldaşlar, böylesi unsurların "çoğunluk olmasından"korkmaktadırlar. Dürüst eski sosyal-demokrat işçilere karşı bu politik akılsızlık, sekterlik kaybolmalıdır. Bunun yerini, devrimci ve mücadelede kararlı her sosyal-demokratın güçlü bir şekilde kazanılmaya çalışılması ve bunların içinden en aktif ve en deneyimlilerin KPD'nin kadroları içine çekilmesi almalıdır. Sosyal-demokrat işçi kitlesi, öyle kolaycacıktan KPD'ye gelmez.Halihazırda büyük ölçüde sarsılmış olsa da, bunlar daha hala önceki ideolojilerini tümüyle terk etmemişlerdir. Bundan dolayı sözkonusu olan, bunlar arasında örgütlü bir komünist propagandanın güçlü bir şekilde hayata geçmesini sağlamaktır.

Sosyal-demokrat ve daha önce reformist sendikalar içinde örgütlü işçilerin devrimci mücadeleye, KPD'ye kazanılması, devrimci kitle örgütleri tarafından da yerine getirilmelidir. En iyi işçiler, illegal sendikal örgütler, "Kızıl Yardım", "Kızıl Spor

Birliği" vb. kitle örgütleri yoluyla KPD'ye nakledilmelidir. Bundan dolayı, parti üyeleri arasında "kitle örgütlerinin yeniden inşası ve genişletilmesinin küçümsenmesine" karşı güçlü bir mücadele yürütülmelidir. "Kızıl Yardım"ın bir bölge örgütünün raporunda, özellikle sosyal-demokrat işçilerin bu örgüt vasıtasıyla kazanılması olanağı vurgulanmaktadır. Raporda diğer şeylerin yanında şöyle denmektedir: "Eski sosyal-demokrat işçilerin kazanılma şansı elverişlidir. Tam da örgütümüzün partilerüstü karakteri yoluyla eski SPD'li işçilere yanaşmaktayız."

Partiye almada özellikle *dönek oldukları için KPD'den atılan* unsurlara dikkat edilmelidir. Bazı örgüt birimlerinde, şimdiki durumda bütün "komünist"lerin birbirine ihtiyacı olduğu anlayışı yaygındı. Hatta bu döneklerden bazıları partiye sızmayı, mevki elde etmeyi ve bunu kendi grupçukları için istismar etmeyi başardılar. Bu anlayışa ve böylesi unsurların sızmasına karşı partide en keskin mücadele yürütülmelidir. Tam da bu durumda parti bu tür unsurlardan arındırılmalıdır: Bu, yalnızca bu unsurlar parti birliğini parçalamaya çalıştıkları için değil, aynı zamanda bunların arasında komünist fonksiyonerleri polisin eline veren unsurlar olduğu için de yapılmalıdır. Bunun hemen ardından, "eski bir parti üyesi" maskesi altında ne gizlendiğine dair bir örnek:...de 1933 Eylül'ünden Aralık'ına kadar bir alt örgüt ve bazı kitle örgütleri ortaya çıkarıldı. Bölgedeki çalışmayı güçlendirmek üzere gönderilen bir yoldaş da tutuklandı. Tutuklanmaların nedeninin, ortaya çıkan her fonksiyoneri polise ihbar eden, parti saflarına sızmış bir dönekler grubu olduğu saptandı.

Böylesi unsurlara karşı ideolojik mücadele ile gidilemez ve gidilmemelidir: Bunlar polis hafiyeleri ve provokatörlerdir ve bunlara buna göre davranılmalıdır. Tüm partinin hafiyelere ve provokatörlere karşı örgütlü mücadelesi, yukarı kademenin sürekli denetimi altında şimdiden artırılmıştır.Geniş işçi ve emekçi tabakalarının bu mücadeleye çekilmesi özellikle önemlidir. Geniş tabakaların provokatörlere, hafiyelere ve hainlere karşı olan ruh halinin kadrolarımızın ve örgütlerimizin korunması için kullanılabileceğine dair sayısız örnek vardır.

Tüm işletme personelinin komünist fonksiyonerlerin tutuklanmasına karşı çıktığı, nazi unsurların toplumsal olarak boykot edildiği, işletmelerde ve evlerde tecrit edildikleri durumları gösterebiliriz. Bu mücadelenin de daha geniş bir temele ve daha yüksek bir aşamaya çıkarılması gerektiğini vurgulamak gerekir.

Fonksiyonerlerin Eğitimi

Yeni bir fonksiyonerler kadrosunun oluşturulması ve eskilerin daha yüksek görevlerde kullanılması ile sıkı bir bağ içinde, önemli bir sorun olan fonksiyonerlerin illegalitede eğitilmesi durmaktadır.

KPD bu soruna başından beri büyük bir dikkat göstermiştir. Merkez organın, "RF"nin (Kızıl Bayrak—ÇN) yanısıra, bölge gazetelerinin ve bölgesel ajitasyon materyallerinin yanısıra, kadrolara teorik ve pratik yardımda bulunan MK'nın belli eğitim materyalleri ve bölgelerdeki fonksiyoner dergilerinin yayımlanması gerçeği büyük bir öneme sahiptir. Bu materyal, parti aktifine bilgi edinme olasılığı vermektedir. Hitler hafiyeleri tarafından gaspedilmeyen teorik literatürün toparlanmasıyla örgüt birimlerinin büyük bir bölümü, yoğun bir şekilde kullanılan gezici kitaplıklar oluşturmuştur. Keza, katılım az olsa da, politik eğitim kursları yürütülmüştür. Ama parti çalışmasının çıkarına ve kadroların büyümesinin çıkarına, KPD üye ve fonksiyonerlerinin eğitiminin güçlendirilmesinin ve eğitimin daha geniş bir temele yayılmasının zorunlu olduğunu vurgulamak gerekir. Sadece fonksiyonerlerin belli bir bölümünün elde ettiği yönergeler ve fonksiyonerler için ajitasyon materyalleri yayımlamakla kendini sınırlama şeklinde bazı örgüt birimlerinde egemen olan eğilimin yerine, komünist basının fonksiyonerlere, bütün parti üyelerine ve sempatizanlara mümkün olduğunca düzenli bir şekilde ulaşabilmesi için en geniş olanaklar yaratılmalıdır. Fonksiyonerler komünist basını üyeler ve sempatizanlarla birlikte yörelerindeki güncel olaylarla bağ içinde esaslı bir şekilde tartışmalı, sonuç çıkarmalı ve çalışmalarını buna göre ayarlamalıdır.

Yukarı ve orta kademeler, eğitim sorununda daha büyük bir dikkat göstermek zorundadırlar. Ülke içinde eğitimin mümkün olmadığı, tersine bu görevin göçmenliktekilere düştüğü şeklinde militanların bir bölümü arasındaki görüşe karşı güçlü bir mücadele yürütülmelidir. Bu görüş yalnızca ülke içindeki zorlukların önünden kaçma anlamına gelir. Eğitim çalışmasını, gerçek profesyonel devrimcilerin, bolşevik örgütçülerin ve grev önderlerinin yetiştirilebileceği bir şekilde yönetmek kademelerin görevidir. Bu eğitime eski, ve güçlü bir şekilde yeni kadrolar çekilmelidir. Eski sosyal-demokrat işçilere, Komünist Partisinin kapitalizmi devirmek için sürekli olarak tek doğru mücadeleyi yürüten, yürütmekte olan tek parti olduğu teori ve pratikte tekrar tekrar gösterilmelidir.

"Komünist Enternasyonal"
1934/13-14. sayı,s. 1486-1496

ALMANYA'DA İLLEGAL PARTİ ÇALIŞMASININ PRATİĞİNDEN

Albert Müller

I - Ajanlara ve Provokatörlere Karşı Örgütlü Kitle Mücadelesi

KPD, Hitler'in iktidarı ele geçirmesinden önceki son yıllarda güçlü bir üye artışı kaydetti. Kadroların, özellikle de alt kadroların hiç de az olmayan bir bölümünü bu yeni üyeler oluşturmaktadır. KPD'nin kadroların ve üyelerin eğitimine büyük önem vermesine rağmen, üyeler arasında henüz komünist dünya görüşü ile sağlam bir şekilde yoğrulmamış önemli bir bölüm vardı. Bu gerçeğe ve egemen iktidar aygıtının Çarlığın 1905 Rus devriminden sonraki terörünü aşan terörüne rağmen, faşist diktatörlük altındaki yaklaşık 1,5 yılın sonunda, yüzde olarak az "sabık parti üyesi"nin düşman kampına geçtiği ve bunlardan da yalnız çok az bir kesimin sınıf yoldaşlarına ihanet ettiği saptanabilir. Yine, faşistler tarafından iktidarın ele geçirilmesinden önce, düşmanın gözetlemek ve ihbar etmek için önemli sayıda ajanını KPD'nin içine sokamadığı saptanabilir.

Naziler, Hitler'in hükümete geçtikten sonraki ilk dönemde kudurmuşcasına tahrik ve tehditler yoluyla ve iyi örgütlenmiş bir hafiye aygıtıyla kendi taraftarları ve küçük-burjuva tabakalar içinde, komünist olarak bilinenlerin kitle halinde ihbar edilmesini başarmışlardır. Küçük-burjuva kitleler faşist polis aygıtını desteklediler, çünkü onlar Hitler'in programını rahatça gerçekleştirebilmesi için komünistlerin bastırılmasında polise yardım edilmesi gerektiği görüşündeydiler.

Teröre ve takibata rağmen komünistlerin cesaretle yürüttüğü propaganda ve ajitasyon çalışması ve geniş kitlelerin faşist sistemden duydukları huzursuzluğun giderek artması, kitlesel ihbarı azalttı. 30 Haziran'dan sonra faşist örgütlerde meydana gelen olaylar nasyonal-sosyalistlerin kitle tabanını daha daraltti ve kitlesel ihbarları daha da azaltı. Ve yalnız bu da değil. Daha önceleri hafiye rolü oynayan aktif nazilerin ve onlara sempati duyanların bir bölümü, —aktif ya da pasif olarak— devrimci çalışmanın destekleyici unsurları oldular.

Faşist Almanya'da kitlelerin ruh halinin ne denli değiştiğini, nasyonal-sosyalistlerin "ihbar seferine" karşı açtığı kampanya açıkça göstermektedir. Kurmark NSDAP bölge yöneticisi Wilhelm Kube, bu yılın 31 Temmuz tarihli "Völkischer Beobachter"de şunları saptamaktadır:

> "Devlet Bakanı (Reichsminister) Rudolf Hess, bu yılın 18 Nisan'ında Alman halkının her mensubunun, dürüst olarak önder partlii yoldaşların ve genel olarak parti kademelerindeki eksikliklerin ve hataların ikaz edilmesi gerektiğine inanıyorsa, şikayetleriyle bizzat kendisine başvurma hakları bulunduğuna kamuoyunda dikkat çekti. Bu emir, Almanya'da evvelden beri varolan profesyonel şikayetçiler tarafından NSDAP'nin birçok önderine karşı *en alçak türden, önü alınamaz bir kışkırtma* için kullanıldı. Bu yılın 29 ve 30 Haziran'ındaki olaylar, yer yer nasyonal-sosyalizme ve onun temsilcilerine karşı *tastamam alçakça* bir ihbar seferi sahnelemek için kullanıldı. Her bölge yöneticisi, Röhm darbesinden bu yana imzasız mektupların, zehirli iftiraların ve yalan ithamların sayısının *müthiş bir biçimde çoğaldığı* konusunda beni onaylayabilir. İlçe yöneticileri ve yerel yöneticiler de benzeri tespitler yapmaktadırlar."

Kube, bu "ihbarcıları" "alçak yaratıklar" olarak adlandırmakta ve korkutmak için, kendisine gelen "her tür ihbarcı saldırıyı" saldırıya uğrayana, "bu zehirli kurbağalara karşı III. Reich'in kanuni yollarıyla kendini savunabilmesi" için göndereceğini açıklamaktadır. Üçüncü Reich'in "kanuni yolları"nın

nasıl olduğu ise herkesin malumudur. Hatta Kube, "isimsiz ihbarcıların davranışının vatan hainliği olduğu"nu söylerken, "ihbarcılar" için cezanın ölçüsünü de vermektedir.

Devrimci işçilerin ihbar edilmesini sınırlayan yalnızca bu iki faktör değildi. KPD'nin hafiyelere ve provokatörlere karşı yürüttüğü örgütlü mücadele de büyük rol oynadı. Bu mücadele bireysel eylemlerle, KPD'nin belirli bir şubesiyle değil, aksine geniş kitlelerin seferber edilmesi ve çekilmesiyle, tüm partinin günlük çetin çalışmasıyla yürütülmüştür.

Tam da KPD, hafiyelere ve provokatörlere karşı bu kitle mücadelesini devrimci işçilerle birlikte yürüttüğü için, bu alanda büyük başarılar elde etmiştir. Kötü unsurları bizzat saflarından atan ve onlara karşı amansız bir şekilde mücadele eden KPD, devrimci işçiler arasında gittikçe artan bir güven kazanmıştır.

II — Örgütleyici Faktör Olarak KPD

Lenin yoldaş, Çarlık Rusya'sındaki bolşevik partinin önüne, salt o zaman ve o zamanki dava için geçerli olmayan, bugün de kapitalist ülkelerdeki komünist partilerinin dikkate alması gereken bir görev koymuştur. Lenin yoldaş şöyle yazmaktadır:

> "Hafiyeleri ortaya çıkararak ve takip altında tutarak onları zararsız hale getirmeye yetenekli bir örgüt yaratmaya çalışmak zorundayız. Hafiyelerin kökünü kurutmak mümkün değildir. Ama hafiyeleri gözetleyen ve işçi kitlelerini onlara karşı mücadeleye aktif bir şekilde katılmaları için eğiten bir örgüt yaratılabilir ve yaratılmalıdır." *(Lenin, Tüm Eserler, Alm., c. 5, s. 263)*

Görevin bu şekilde ortaya konulmasından, hafiyelere karşı mücadelenin özel bir bölümün görevi olmadığı, aksine tüm Komünist Partisinin ve tüm işçi sınıfının görevi olduğu ortaya çıkar. Komünist Partisi herşeyden önce devrimci proletaryanın bu düşmanlarına karşı mücadeleyi yöneten örgütleyici faktör olarak ortaya çıkmalıdır.

Almanya'daki faşist egemenlerin büyük baskı ve hafiye aygıtı, herşeyden önce geniş işçi kitlelerinin, Partiye sokulan ve

onun üyelerini sarsmaya ve ihbar etmeye çalışan Hitler ajanlarına karşı mücadeleye çekilmesini zorunlu kılmaktadır. Göring, sosyal-demokrat emniyet müdürünün elinden, komünistlere karşı mücadele için iyi örgütlenmiş muazzam bir polis aygıtı teslim almıştır. Bu aygıtı yeniden örgütlemiş, çok sayıda naziyi polis aygıtının içine almış ve böylelikle önceki sosyal-demokrat polis memurlarının bir bölümüyle birlikte, komünist olmalarından kuşkulanılanlara karşı SS ve SA ile birlikte gaddarca hareket eden "Gestapo"sunu kurmuştur.

Eldeki bilgilere göre, "Gestapo" bir yönetici daire ve beş şubeden oluşmaktadır. Yönetici daire, genel polis örgütü ve onun yan örgütleriyle, örneğin grev kırıcılar örgütü "Teno" (Teknik İlkyardım) ile uğraşmaktadır.

Tek tek şubelerin işlevleri ise şöyledir:

I. Şube: Demiryolları ve basının gözetlenmesi

II. Şube: KPD, devrimci sendikalar, KJVD (Almanya Komünist Gençlik Birliği —ÇN), spor kuruluşları, vs. gibi uluslararası kitle örgütlerini gözetlemek ve bunlara karşı önlemler almak.

III. Şube: Burjuva partilerinin gözetlenmesi

IV. Şube: Nasyonal-sosyalist hareketin gözetlenmesi

V. Şube: Vatana ihanet, askeri sırların açıklanması, casusluk, pasifizme karşı mücadele ve Almanya'daki ulusal azınlık sorunlarıyla uğraşır.

Bu şubelerin yanında, dışa göç, Yahudiler, yabancılar, polisteki çözülme belirtileri, edebi ihanet, dış ülkelerle ve ülke içindeki kuşkulu kişilerle mektuplaşma, telefon görüşmesi ve telgraflaşmanın gözetlenmesi gibi özel sorunlarla uğraşan yan şubeler de vardır. Bu son şube, özellikle iyi örgütlenmiştir; dikkatli tahminlere göre yurtdışı postanın en az yüzde 80'i kontrol edilmektedir. Bizzat nasyonal-sosyalistlerin saflarındaki kontrollerin ne dereceye vardığını, Almanya'da bu yılın 30 Haziran'ındaki olaylar göstermektedir. SA lideri Ernst'le öldürülmesinden önce telefonlaşan bir başka SA lideri, daha sonra "Gestapo" gözetleme servisinin konuşmayı kaydettiği kanısına varmıştır.

"Gestapo" ile sıkı bir şekilde çalışan ve en ufak bir komünist kımıldanmayı bile gözetleme amacında olan başka hafiye ve provokatör aygıtları da oluşturulmuştur. Bunlar şunlardır:

a) Reich Güvenlik Servisi

Reich Güvenlik Servisinde, SS'in blok bekçileri, SS'in Haberleşme Servisi ve Hava Koruma'nın blok bekçileri biraraya getirilmiştir. Bunlar basılı formüller almakta ve iki haftada bir çalışma alanları ile ilgili rapor vermek zorundadırlar. Bu raporlarda, blokta oturanların sayısı, icabında sayıdaki değişiklikler, ikinci kiracıların ("Untermieter") sayısı, ne kadarının çalıştığı ve ne iş yaptığı, oturanların nasıl hareket ettiği, çok ziyaretçi gelip gelmediği, bunların nasıl ziyaretçiler olduğu vs. üzerine bilgi verilmektedir. Ayrıca bunlar, oturanların bayrak asıp asmadığı, bağışlara katılıp katılmadığı, NS örgütlere ya da Reich Hava Koruma ve NSV'ye mensup olup olmadığı, politik geçmişlerinin ne olduğu konusunda rasgele yoklama ve gözetleme yapma yolunda direktif almışlardır. Blok bekçileri, rasgele yoklamalar, yani blokta oturanlara yaptıkları ziyaretler, ve blok sakinleri ve ziyaretçileri hakkında gözlemleri üzerine özel rapor vermek zorundadırlar.

b) SA İrtibat Servisi

Bu, herşeyden önce kitle tutuklamalarında harekete geçer. SA mensuplarının bölgelerindeki eski komünistleri iyi tanıdıkları bilinmektedir. Her SA irtibat görevlisi bu eski komünistler üzerine aylık bir rapor vermek zorundadır.

c) İşyeri hafiyeleri

İşyeri polisi, bütün büyük fabrikalarda, özellikle de silah fabrikalarında çok güçlü bölümlere sahiptir. Bunun içine fabrika polisinin eski üyelerinin büyük bölümü alınmıştır. Örneğin Berlin-Siemens'de 200 kişilik bir bölüm, IG-Farbenwerke'de bütün fabrikalara dağılmış 3000 kişilik bir bölüm bulunmaktadır. Bu hafiyelerin bir bölümüne fabrika polisi üniforması giydirilmiştir, büyük bir bölümü ise işçi ve hizmetli olarak dolaysız üretim sürecine sokulmaktadır. Bunlar salt askeri

bakımdan değil, aynı zamanda işletmede iyi ,bir "işçi fonksiyoneri" olarak gelişebilmeleri için politik bakımdan da sıkı bir şekilde eğitilmektedirler. Silah fabrikalarında bunlara Reichsmehr'in karşı-casusluk teşkilatının ajanları da eklenmektedir. Sayıları işletmenin önemine göre belirlenir ve oldukça yüksektir. Herşeyden önce büyük kahvehane ve otellerdeki otel ve kahvehane hizmetlileri de zaman zaman ziyaretçileri nasıl gözetlemeleri gerektiğine dair yazılı ve sözlü direktifler alırlar. Ayrıca pek çok kahvede, personelin gardrobunda, üzerlerinde "Ziyaretçilerin konuşmalarına dikkat edin ve bunları bildirin" yazılı afişler bulunmaktadır.

Küçümsenmemesi gereken bir hafiyelik örgütü de NSBO'dur. NSBO'da hafiyelik çalışmasını yöneten ve örgütleyen özel bir bölüm vardır.

Almanya'daki polis ve hafiye aygıtı üzerine bu kısa özet, faşist egemenlerin KPD'yi ve devrimci işçileri ezmek için nelere başvurmak zorunda olduklarını açıkça göstermektedir. Bu aynı zamanda, KPD'nin kendi örgütünü sürekli olarak etkili kalabilecek ve etkisini günden güne artıracak bir şekilde düzenlemesi ve koruması gerektiğini de göstermektedir. Bunun için en önemli koşullardan biri, Parti saflarının Hitler'in ajanlarından temiz tutulmaya çalışılmasıdır. Muhbirlerin ve provokatörlerin partiye sızmaları kaçınılmazdır. Proletarya ile burjuvazi arasında sınıf savaşı sürdükçe, burjuvazi komünist partisine hafiye ve provokatör sokmaya çalışacaktır. Önemli olan, bu unsurların sayısını ve etkisini en aza indirmektir. KPD, Almanya'da tek parti olarak bu asalaklara karşı amansız mücadele yürüttüğü için, faşist diktatörlüğün başlangıcına kadar, Partinin büyüklüğüne oranla az sayıda hafiye ve provokatör saflarına sızabildi; bunlar illegal partide de büyük zarar veremediler. Polis ajanlarının partiye girmesine karşı mücadelede önemli olan, yeni katılanların denetlenmesi ve partinin sürekli temizlenmesidir. KPD'nin illegalitedeki deneyimleri, henüz parti örgütlerinin, parti üyelerinin bileşimi konusunda yeterli uyanıklık ve anlayış göstermediklerini göstermiştir. Pratik, hainlerin ve bozguncuların öncelikle demoralize olmuş işsizlerden ve küçük-burjuva

unsurlardan toplandığını kanıtlamıştır. Fabrika işçilerinin daha güçlü bir şekilde parti çalışmasına çekilmesi halinde, hafiyelerin, hainlerin ve bozguncuların sayısı önemli ölçüde azalacaktır. Fabrika işcileri kolaylıkla parti ve tüm işçi kitlesi tarafından sınanabilir; diğer tabakalarda, bunların geçmişlerini ve gidişatlarını araştırmak daha zordur. Pratik, herkesin kabul edilmeden önce ve sonra sürekli bir şekilde sınanması gerektiğini öğretmektedir. Sınama, denetleme, gözetleme ve tüm parti üyeleri hakkındaki belgelerin toplanması yoluyla, hafiyeler, provokatörler, sahtekarlar vb. ortaya çıkarılır ve teşhir edilir. Bu zararlı unsurlara karşı mücadele, parti yönetimi tarafından merkezi olarak örgütlenmeli ve en küçük örgüt birimini bile kapsamalıdır. Parti üyeleri basın, özel yayın, kurslar vb. yoluyla bu alanda düzenli olarak bilgilendirilmelidir. Parti ve kitle örgütleri fonksiyonerlerinin, hangi üyelerin zararlı unsur olarak ortaya çıkarıldığı hakkında bilgisi olmalıdır. KPD bu alanda legal ve illegal dönemde büyük başarılar göstermiştir. 1919'dan bu yana Parti, düzenli olarak hafiye yıllıkları ve kara listeler yayımlamıştır. Hafiye yıllıklarının baskısı l'den 2000'e kadar ulaşırken, ayda bir ya da iki kez yayımlanan kara listeler daha fazla sayıda basılmıştır. Bu listeler hem merkezi yönetim, hem de bölge yönetimleri tarafından yayımlanmıştır. Partiye zarar veren bu unsurların faaliyetlerinin ne derecede önlendiğini, 1929-1931 yıllarının kara listeleri göstermektedir. Çok sayıda sahtekar, dolandırıcı, ufak muhbirin yanısıra, hafiyelerin ve provokatörlerin ortaya çıkarıldığı 150 önemli olay bildirilmektedir.

KPD içinde, hafiyelerin örgütten uzaklaştırılmaları gerektiği, ama bazı dürüst işçileri korkutacağından ve içinde hafiyelerin bulunduğu bir örgüte girmekten alıkoyacağından, bu konuda gürültü koparılmaması gerektiği şeklinde fikirler vardı ve vardır. KPD, parti içindeki bu yanlış anlayışa karşı mücadele yürütmüştür ve hala da yürütmektedir. KPD, örgüt içindeki bu provokatörler ve hafiyeler konusunda salt susmamakla kalmamak gerektiği, aynı zamanda devrimci işçilerin bu polis unsurlarına karşı mücadeleye çekilmeleri ve bu unsurları sindirmek için bunlara karşı bir kamuoyu, bir kitle mücadelesi örgütlen-

mesi gerektiği görüşündedir. Hafiyeler ve provokatörler yüzünden KPD'ye girmekten çekinen dürüst işçilere ve eski sosyal-demokrat işçilere, KPD'nin bu unsurlara karşı amansız bir mücadele yürüten tek örgüt olduğu, (SPD'nin—ÇN) önderleri, emniyet müdürleri polis aygıtını sağlamlaştırdıkları ve KPD'nin amansızca mücadele ettiği hafiyeleri ve provokatörleri bizzat yetiştirdikleri için SPD'nin bu mücadeleyi yürütemediğini söylemek gerekir.

III — Kitlelerin Mücadeleye Çekilmesi

Geniş işçi kitlelerini hafiyelere ve provokatörlere karşı mücadeleye seferber etmede KPD legal ve illegal dönemlerde büyük başarılar göstermiştir. O basın, yazın ve aleni teşhir yoluyla bu unsurlara karşı mücadeleyi popüler hale getirmeyi bilmiştir. İllegal dönemden bazı örneklerle, işçileri *seferber etme yöntemlerini* karakterize edelim. *N. Savaş işletmesinde* güçlü bir hafiye aygıtı kuruldu. Şu veya bu şekilde komünist yanlısı olarak bilinen tüm işçiler sıkı bir şekilde gözetlendi ve işten atıldı. Hafiyeler sürekli olarak bu işletmede kalmadılar; aksine ihtiyaca göre, faaliyetlerini sürdürmek üzere kardeş işletmelere geçtiler. İyi ilişkiler ve titiz bir araştırma sonucu, hafiye aygıtının büyük bir bölümü ortaya çıkarıldı. Parti örgütümüzün sözkonusu işletmedeki gazetesi yalnızca ana işletmenin değil, aynı zamanda tüm kardeş işletmelerin mensuplarının da kendilerini kimden sakınmaları ve kime karşı mücadele etmeleri gerektiğini öğrenmelerini sağladı.

X'de üç hafiyenin fotoğrafı elde edildi ve hepsi de kartpostallara geçirildi ve altlarına "Bu lümpenleri iyi tanıyın ve her yerde onlara hakettikleri şekilde davranın" yazılıp bunlar halk arasında çok sayıda dağıtıldı.

Hafiyelere ve provokatörlere karşı *mücadeleye kitlelerin* iyi örgütlenmiş bir *katılımının* hangi başarıya ulaştığını aşağıdaki iki örnek göstermektedir:

Y.'de tutuklu bir "komünist" ağır işkenceden sonra sınıf düşmanının safına geçti. Aralarında bir kitle örgütünün fonk-

siyoneri de olan bir dizi işçiyi ele verdi. Bu fonksiyoner daha sonra SA tarafından katledildi. Parti örgütü bu ihaneti öğrendiğinde şunları örgütledi:

1 - Hain üzerine bir makale ve resmi ile birlikte bir yerleşim bölgesi gazetesi.

2- Ev sakinlerine bir yazı.

3- Civar sokaklarda haine karşı sloganlar yazıldı.

4- Hainin adı ve özel belirtileri yapışkan pullarla açıklandı.

Sonuç şuydu:

1- Ev sakinlerinin protestosu sonucu haine çıkış verildi.

2- Çıkış verilmesi ve özellikle de bölgedeki işçilerin davranışı sonucu taşınmak zoruda kaldı.

3- Daha bir dizi yoldaşı tanımasına rağmen, diğer yoldaşları tutuklatmayı göze alamadı.

Hafiyelere ve provokatörlere karşı mücadeleye *kimlerin* çekilebileceğini şu ikinci örnek göstermektedir:

Z.'de, uzun zamandır bölgede ortada dolaşan ve yoldaşları yakalatan bir hafiye vardı. Tekrar Z.'ye geldiğinde, partili yoldaşlar sokakta peşine sürekli olarak "beş paralık delikanlı, lümpen" diye bağıran çocuk grupları örgütlediler. Hafiye, her tarafta boykot edildiği ve bir düşmanlıkla karşılaşmaksızın sokakta görünemediği için bölgeyi terketmek zorunda kaldı.

Verilen örneklerden *kitle mücadelesinin yöntemlerinin* ne denli çok çeşitli olduğu görülebilir. Bunu, parti örgütünün işçileri hafiyelere karşı mücadeleye nasıl seferber ettiğini gösteren, işletmeden bir örnekle tamamlayalım. Sık sık kullanılan kitle boykotu sonucu, hafiyeler sadece sözkonusu işletmede işe yaramaz hale gelmekle kalmaz, aynı zamanda kendilerini güvenlikli hissetmezler ve bundan dolayı "gönüllü" olarak faaliyet alanını terkederler.

A. işletmesinde bir partili yoldaş bir nasyonal-sosyalistle tartıştı. III. Reich'in "başbuğu" hakkında görüşlerini açıkça söyleyen yoldaş, bu nazi tarafından ihbar edildi. Bundan kısa bir

süre sonra yoldaş işletmeden atıldı ve tutuklandı. Bunun üzerine diğer partili yoldaşlar, nazinin çalıştığı bölümün işçilerini seferber ettiler. İşçiler onun iş aletlerini çaldılar, "kazara" demir düşürdüler, ıskarta malın sorumluluğunu ona yüklediler vs. Nazi birkaç gün sonra polise gitti ve yoldaşla tartışması üzerine söylediklerinin doğru olmadığını, o zaman bunu sadece kişisel öç almak için yaptığını açıkladı. Yoldaş bunun üzerine kısa bir süre sonra serbest bırakıldı ve yine aynı işletmede çalışmaktadır.

İşçi sınıfının faşist diktatörlüğe karşı keskinleşen sınıf mücadelesi ve iktidar mücadelesinin son safhasının yaklaşmasıyla, parti örgütünün yüksek uyanıklığı ve kitlelerin daha güçlü şekilde çalışmaya çekilmesi zorunludur.

Hafiyelere ve provokatörlere karşı kitle mücadelesinin pratiği, KPD'nin gösterebileceği iyi örneklere rağmen, kitleleri şimdiye kadar olduğundan daha çok çekmenin ve mücadeleyi daha yüksek bir aşamaya çıkarmanın zorunlu olduğunu göstermektedir. KPD, çalışmasıyla kitlelerin güvenini giderek daha fazla kazanmaktadır. Kitleler komünistlerin çalışmasını giderek artan ölçüde desteklemektedirler ve KPD bu çalışmayı yeterli derecede örgütlediğinde bu önemli cephede de yardım edeceklerdir.

"Komünist Enternasyonal"
1934/18. sayı,s. 1839-1847

İLLEGAL PARTİ ÇALIŞMASININ KURALLARI

1- Hiç bir şart altında parti çalışmasına ve parti işçilerine ihanet etme.

2- Eğer güvenilir şifreli yazı ile değilse, üstünde isim ve adres taşıma ve bulundurma.

3- Evinde seni tehlikeye düşürebilecek yazı ve (kitap) bulundurma.

4- Parti çalışması esnasında kendini gereksiz yere tehlikeye atma.

5- Tehlikeli olduğu için parti işinden kaçınma.

6- Parti için yapabileceğinle ya da yaptığınla övünme.

7- Gerekli olmadıkça parti ile ilişkilerini açığa vurma.

8- Parti çalışmasına ya da bir toplantıya giderken ispiyonculann seni izlememesine dikkat et.

9- Tehlike anında cesaretini yitirme.

10- Tutuklandığında gerek ön soruşturma gerekse de mahkeme önünde hiçbir soruya cevap verme.

1- Parti çalışmasına ve parti işçilerine ihanet etmek, parti işçisinin affedilemez suçudur. Hangi araçlarla ve işkencelerle yoldaştan bu bilgi alınmaya çalışılırsa çalışılsın, hükümete bu konuda bilgi vermek utanmazca ihanet etmek demektir. HAİN OLMA! Kendini iyi şartlandır! Her etkiye ve işkenceye karşı durabilmen için bırak bu kararlılık varlığının en derinlerine kadar işlesin. Hiçbir tekdir sözü bir hain için yetmez.

2- Tutuklanma sırasında, yoldaşların, parti işçilerinin ve

toplantı yerlerinin adlarını ve adreslerini herkesin anlayabileceği şekilde üzerinde bulundurmak, bunları hükümete bildirmekle hemen hemen aynı şeydir; en azından sonuç aynıdır. Böylesi isimler ve adresler bir an için bile herkesin anlayacağı biçimde yazılmamalıdır. Bunları mümkün olduğunca aklında tutmaya çalış. Tuttuğun notlar, sadece sana hatırlamanda yardımcı olsun. Mutlaka not etmen gereken şeyleri güvenilir şifrelerle yaz.

Her halükarda ama, yanında DOĞRU adresin olması ve (DOĞRU adresi —ÇN) tanıman gerektiğini bilmek zorundasın. Yoldan geçenlerden, hatta kapıcıdan ve ev sahiplerinden sormak tamamen yanlıştır. Partiye ait paketlerin ve mektupların gönderilmesinde adreste yanılmak oldukça tehlikelidir. Böylesi hatalar sonucu, yalnızca önemli paketler ve mektuplar kolaylıkla kaybolmakla kalmaz, hükümetin eline de geçebilir. Parti paketlerinin ve mektuplarının gizli ulaşım yolları böylelikle açığa çıkabilir. Doğru adresler ortaya çıkartılabilir ve sonuç olarak bu bizzat o adreste oturanların tutuklanmasına yolaçabilir. Bir parti adresini öğrendiğinde ya da verdiğinde hata yapmadığına emin olmak için SÜREKLİ OLARAK İKİ KEZ GÖZDEN GEÇİR.

Birşeyi kesinlikle yazman gerekiyorsa, bunu iyi şifreli bir şekilde yap. Sayılar için sürekli olarak kolay bir şifre kullanılabilir. Örneğin 10 harfli bir kelime ya da 5'er harften oluşan iki kelime al. (Kelimeler hiç bir anlam ifade etmemelidir. Çünkü o şeklide rahatlıkla şifre çözülebilir.) Örneğin "Verga Dschir" kelimelerini al, (Aynı harf iki kere tekrarlanmamalıdır) ve ondan sonra "1" yerine "V" harfini, "2" yerine "e" harfini, "3" yerine "r"yi vs. geçir. "O" yerine "w" kullan.

Mümkün olan yerde, parti paketleri ve haberleşmesi için DOLAYLI adresler kullanılabilir.

İHMALKARLIĞI sonucu parti isimlerinin ve adreslerinin hükümetin eline geçmesine yolaçan bir örgütleyicinin bir hainden hemen hemen farkı yoktur.

3- Evini sürekli olarak "temiz" tut. Bu konuda biraz dikkat, seni bir tutuklama ya da ev baskını anında şüpheden

kurtarabilir. Evinde gazete, bildiri, kitapların çok sayıda bulunmamasına çalış. Ki böylelikle bundan senin bunların dağıtımına katıldığın çıkarılmasın. Devrimci yazıları okuduğun için kimse sana birşey yapamaz, ama bunları dağıttığın için mutlaka hapsi boylarsın. Ve bundan başka, neden evine TESADÜFEN giren herkesin "arkadaşların", işportacıların, vergi memurlarının, dilencilerin vs. vs. senin komünist olduğunu öğrenmelerine yol açarak kendini tehlikeye atasın?

4- Yalnız kendin için değil, aynı zamanda partinin seni parti işçisi olarak saklayabilmesi amacıyla parti yararına da, kendini gereksiz yere tehlikeye düşürmekten kaçınmalısın. Yazılarımızı dağıtırken ve işyerlerinde ve sendikalarda ajitasyon ve propaganda yaparken en büyük dikkati göster.

Sana parti örgütlerinde sorumlu bir konum verilmişse iki kat daha dikkatli ol.

Bir bölge sorumlusunun ya da merkezi organın bir üyesinin tutuklanmasının örgütümüze hangi zararları verebileceğini kolayca tahmin edebilirsin.

Bu yoldaşların kendilerini, örneğin evlere ve binalara bildiri dağıtma yoluyla tehlikeye atmaları kesinlikle budalalık olur. Bunlar, partinin açık gösterilerinden kendilerini tamamıyla uzak tutmalıdır ve kendilerini asla iki ya da daha fazla kişilik gruplar halinde göstermemelidirler. Bunlardan birisi, önemli bir parti işçisi olmak şüphesi altındaysa, neden ispiyonculara şüphelerini diğer yoldaşların da üstüne çekmeleri için fırsat versin? Sözkonusu parti üyesinin konumu ne kadar önemli ise, içinde bulunduğu tehlike de o denli büyüktür ve o denli dikkatli ve tedbirli olması gerekir.

5- Parti çalışmasında en büyük tedbiri gösteren biri asla korkak olarak adlandırılamaz. Denektaşı bizzat yaptığı iştir. Sözkonusu olan onun bunu yapıp yapmadığıdır; onun kendisini illegal parti çalışması sırasında ortaya KAÇINILMAZ olarak çıkan tehlikeye atıp atmadığı ya da şu veya bu gerekçeyle parti çalışmasında tamamen uzak durarak tehlikeyi geçiştirmeye çalışıp çalışmadığıdır. Yoldaş kendi üzerine düşen görevi kendisini

ne derecede az tehlikeye atarak YAPIYORSA, kazanımı o denli büyüktür. Eğer işini YAPMIYORSA istediği kadar ağzı laf yapsın, cesaretiyle övünsün, bir korkak ve kaçkından öte birşey değildir.

Kural şudur: PARTİ İŞİ YAPILMAK ZORUNDAIR ve hem de mümkün olan en az tehlikeyle ya da hatta mümkünse tehlikesiz AMA YAPILMAK ZORUNDADIR.

6- Övünmek tamamen budalalıktır. Ama yaptığın parti işiyle övünmek ve böylelikle hem kendini hem de parti çalışmasını gereksiz yere tehlikeye atmak doğrudan doğruya cinayettir. Senin bildiğini ya da sana verilen parti işini, partide bilmesi gerekenlerden başka kimse bilmemelidir, bunların dışında en iyi dostun, karın, kocan, yürekten bağlı olduğun erkek ya da kız arkadaşın bile bunları bilmemelidir.

Parti sorunları üzerine konuşmak zorunda kaldığında, kimsenin seni dinlememesine dikkat et.

7- Parti çalışması, parti ajitasyonu ve propagandası ve hatta parti için para toplama ve yeni üye kazanma, parti üyesi olunduğu belirtilmeden yapılabilir ve yapılmalıdır.

Bazı hallerde parti programına sempati duyduğunu ve partiye desteklediğini, bazı hallerde de parti üyeleriyle bağın olduğunu belirtmen yeter. Yalnızca yeni bir üyeyi deneme amacıyla alınan üyelerin grubuna soktuğunda ona parti üyesi olduğunu söylemen gerekir.

Sen, çalıştığın işyerinde ya da kuruluşta, senin faaliyetin sonucu bir "kızıl" olarak nitelemeleri onca zararlı değildir. Çünkü bu mahkeme takibatı ve ceza için bir ipucu teşkil etmekten öte çok genel bir nitelemedir. Ama senin Komünist Partisi ÜYESİ olduğunu kimse asla bilmemelidir.

8- Hepimiz bilmekteyiz ki, binlerce ispiyoncu, gecegündüz bütün şehirlerde üyelerimizi, toplantılarımızı ve çalışma yerlerimizi ortaya çıkarmakla meşguldürler. Ama kaçımız bunu gözönüne almakta ve bir buluşmaya, bir toplantıya ve hatta çalışma yerlerimize giderken izlenip izlenmediklerine dikat etmektedir? Özellikle kuşku altında

bulunan, polis tarafından gözaltında bulundurulan, tutuklanan ya da ceza yiyen yoldaşlar bunu gözönünde bulundurmak zorundadırlar.

Bunların (Sözkonusu olan büyük ihtimalle daha önce tutuklananlar olsa gerek. Yazıda bu açıkça belirtilmemiş —ÇN) bazen kasıtlı bir şekilde yem olarak serbest bırakıldıklarını (ispiyoncuların bunların izlerini takip ederek üyelerimizi ve adreslerimizi ortaya çıkarmak için) biliyor musun?

Bu yoldaşların her türlü parti işini bir yana bırakmaları gerektiği anlamına gelmez; bu, bunların özellikle dikkatli ve uyanık olmaları gerektiği anlamına gelir.

Düşmanlarımızın parti çalışmamızı izleyebilmek için, mektuplarımızı açtığını, onların fotoğrafını çektiklerini veya aynen kopye ettiklerini ve daha sonra da tekrar temiz bir şekilde kapatarak adresimize gönderdiklerini de biliyor musun? Bu mektupların hepsini elde tutmuyorlar. Aksi taktirde hiç mektup göndermeyiz ve yoldaşlar uyanır.

Uzun süre tutuklama ve ev araması olmaması nedeniyle uyanıklığını yitirme. Bu büyük ihtimalle fırtınadan önceki sessizliktir. Büyük ihtimalle polis, yeni bilgiler toplamak, örgütün iplerini iyice eline geçirmek ve sonra da ansızın saldırmak ve Ocak saldırısında olduğu gibi güçlerimizi felce uğratmakla meşguldür. İkinci bir kez böylesi bir sonuç elde etmeyi başaramayacaklardır, ama yoldaşlarımız büyük dikkat göstermezlerse büyük zararlara katlanmak zorunda kalabiliriz.

9- İllegal parti çalışmasında, soğukkanlılık, kendine hakim olma, sakinlik ve her türlü tesadüfe karşı hazırlıklı olma son derece önemlidir. Bir işe giderken, önceden seni tehdit edebilecek tehlikeleri düşünmeli ve gerekli hazırlıkları yapmalısın. Tehlikeden nasıl kaçabileceğini ve bu mümkün değilse tehlikeyi nasıl atlatabileceğini düşünmelisin.

Parti işi yaptığında, üstünde seni zan altında bulundurabilecek işaretler ya da şeyler taşıma ya da evinde bulundurmama konusunda kendini önceden ikna et. "Burada ne yapıyorsun ya da ne arıyorsun?", "Nereye gidiyorsun?", "Nereden geliyorsun?" gibi sorulara önceden inandırıcı bir cevap hazırla.

Kendini beklenmeyen tehlikelere karşı hazırla. Bunlar üzerinde önceden düşün ve ortaya çıktıklarında soğukkanlılığını kaybetmemeye ve sakin kalmaya çalış. Şaşkınlık ve korku seni mahva sürükleyebilir, soğukkanlılık ve dış görünümündeki sakinlik çok kez sana yardımcı olabilir. Senin izinde olduklarını gördüğünde, mümkün olduğunca bütün delilleri sakla ya da yoket. Elbette ki bunu hiçbir şey olmaksızın, en ufak bir provokasyonda da yapma. Önce bunun beyhude bir telaş olup olmadığını anla.

MÜMKÜN OLDUĞUNCA BÜTÜN ARAÇLARLA TUTUKLANMANI ENGELLEMEYE ÇALIŞ.

10- Eğer buna rağmen tutuklanırsan, yani resmi makamların elinde senin komünist olduğuna dair şüphe için yeterli delil, ya da ipucu teşkil edebilecek bir neden varsa ve böyle biri olarak, olan düzenin can düşmanı olarak (gerek yasal temelde gerekse de yasal bir neden olmaksızın) cezalandırılman ve zindana atılman gerekiyorsa, senin (tutuklanmanı—ÇN) önce, diğer komünistleri ele geçirmek ve hatta tüm örgütü çökertmek için kullanmak isteyeceklerdir. Seni ilkönce sorguya çekmek, İsveç perdelerinin ardına oturtmak, senden mümkün olan ifadeleri almak ve sana işkence etmek isteyeceklerdir. Bu koşullar altında yapabileceğin en iyi şey, BÜTÜN SORULARA CEVAP VERMEYİ REDDETMEKTİR. (Sana bir avukat vermelerini talep et. Bu senin hakkındır. Sana yardımcı olsa da olmasa da sorulara cevap vermeyi reddetmek hakkın da vardır.)

Rus yoldaşlarımızın çarlığa karşı uzun yıllar süren ağır illegal mücadelelerinde elde ettiği deneyimler bize bunun en iyi davranış tarzı olduğunu göstermiştir. Bunun nedenlerini onlar "Sorguda nasıl davranmak gerekir" adlı kitapçıkta ortaya koymuşlardır ve kesinlikle HİÇBİR SORUYU YANITLAMAMAYI öğütlemektedirler.

Bizzat kendini kurtarmak ve sana karşı kuşkuları dağıtmak ve böylelikle seni serbest bırakmaları için soruları yanıtlasan da; diğer yoldaşları korumak için kendini fade etsen de ve takibatçıları inandırarak etkilemek istesen de, sonuç her zaman partimi-

zin çıkarlarıyla çelişecektir. İsteyerek ya da istemeyerek, bilinçli ya da bilinçsiz sonucu önceden tahmin etsen de etmesen de, onların eline belli bilgileri vermiş olacaksın. O anda ellerinde bulundurdukları bilgilerin onaylanması bile onlara son derece yarar sağlar, bununla ispiyoncularının ve örgütlerinin verdikleri bilgileri kontrol edebilirler, bu onlara diğer yoldaşların sorgulamasında yardımcı olabilir. Senin ifaden temelinde onlara karşı dava açabilirler.

Diğer yoldaşların itiraf ettiğini ve onlara çeşitli bilgiler verdiğini söylediklerinde onlara inanma; onların seni ifade vermeye ve soruları yanıtlamaya zorlamak için başvurdukları hilelerinden biridir. Bütün hapishanelerde de ispiyoncular ve örgütler bulundurduklarını unutma. Senin güvenine layık olup olmadığını iyice anlamadan, hapishanede hiçbir "dert ortağı"na güvenme.

Düşüncelere gelince, mahkeme salonunu kendi düşüncelerimizin propagandası için kullanmak mümkündür. Hakim senin düşüncelerini açıkça ifade etmeni engelleyecektir. Yalnızca seni şaşırtmaya ve tahrik etmeye çalışacaktır. Basın (sosyalist basın da dahil) açıklamalarını tahrif edecek ve yanlış bir şekilde sergileyecek, ya da tam bir suskunlukla geçiştirecektir. Sana yöneltilen sorulara yanıt vermeyi reddettiğinde, bunlarla (yani açıklamalarla —ÇN) kendi gazetelerimizde, belki de daha iyi bir başarıyla, ajitasyon ve propagandayı sürdürebiliriz.

Yoldaşlarını ele vermek ve partiye ihanet etmek korkunç tehlikesinin seni tehdit ettiğini unutma. Bilinçsiz de olsa, istemesen de, SORULARI YANITLADIĞINDA onları düşmanımızın saldırılarına hedef etmektesin. Keza HAİN OLMAMAYA kesin kararlı olduğun gibi hiçbir soruyu yanıtlamamaya kesin karar vermeyi unutma.

AMERİKA KOMÜNİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ

"Komünist Enternasyonal" Dergisi
2. Yıllık, 1921Sayı 16, s. 395'den.

AJAN-PROVOKATÖRLÜĞE KARŞI MÜCADELE

I

Savaş sonrası kapitalizmin tarihi, onun çöküşünün, bunalımının, ve burjuvazinin sınıf egemenliğini korumak için verdiği şiddetli mücadelenin tarihidir. Savaş sonrası ilk yıllarda egemen sınıflar, bolşevik devrimin yalnızca geçici bir ateş nöbeti olduğuyla kendilerini avuttularsa da, şimdi burjuvazinin ileri gelen politikacıları arasında tüm kapitalist ekonomik düzenin tehdit altında olduğu ve kendisini yeni, kitlelerin yiğitçe mücadelesi içinde yükselen toplum düzenine karşı koruyabilmek için kapitalizmin olağanüstü bir çabaya muhtaç olduğu anlayışı yaygınlaşmaya başlamıştır.

Egemen sınıfların bütün umutlarına, kapitalist düzenin sözcülerinin bütün teminatlarına rağmen, burjuvazinin "devlet adamları"nın kafasına bu anlayışı çekiçleyen, sürekli büyüyen bunalımdır. Burjuvazi bu bunalımdan tek çıkış yolunu, işçi sınıfına ve emekçi kitlelere karşı savaşta ve sömürgelerdeki devrimci hareketin zorla bastırılmasında görmektedir. Milyonlarca emekçi kitleyi en kötü sömürü boyunduruğuna bağlama çabasıyla, egemen sınıflar devlet aygıtlarını sürekli olarak güçlendirmektedirler. Bir dizi ülkede uzun zamandan beri zaten açık bir şekilde faşist diktatörlük hüküm sürmektedir. Onları büyük kapitalist güçler izlemekte ve giderek hızlanan bir şekilde faşist hükümet yöntemlerine geçmektedirler. KPD'nin illegaliteye zorlanması, yasadışı ilan edilen Kanada KP'nin takibat altında tutulması vb. çabalarını anmak yeter.

Dev gibi bir sınıf mücadelesi gelişiyor. Proleter ve yarı-

proleter unsurlar karşı-saldırıya geçiyor. Kapitalist ülkelerin emekçilerinin bakışı giderek artan sevgi ve umutla Sovyetler Birliği'ne, sosyalizm aşamasına giren, ne işşizlik ne de açlık tanıyan, üretici güçlerini fırtına hızıyla geliştiren, işçilerin ve emekçi köylülerin yaşam düzeylerini sürekli yükselten bu ülkeye yöneliyor.

Emekçi kitlelerin muzaffer sosyalizmin ülkesine olan sempatileri ne denli büyükse, emperyalist soyguncuların Sovyetler Birliği'ne karşı olan kinleri de o denli şiddetlidir. Kapitalist dünyayı kemiren çelişkilere rağmen emperyalist büyük güçler yorulmaksızın Sovyetler Birliği'ne karşı savaş için bütün burjuva devletlerin blokunu oluşturuyorlar.

Ama, Sovyetler Birliği'ne saldırının hazırlanması proletaryanın, köylü kitlelerin ve ezilen halkların devrimci mücadelesinin acımasızca bastırılmasını gerektiriyor. Tüm kapitalist dünyada beyaz terör dalgası giderek yükselmektedir. Avrupa'da şimdilik ilk sırayı, ateşli bir şekilde savaş için hazırlanan ve sayısız darağaçlarının kurulması yoluyla kitlelerin devrimci mücadelesini boğmaya çalışan faşist Pilsudski Polonya'sı almaktadır.

"Kim kimi?" sorusunun artık uluslararası çapta gündemde durduğu ve tayin edici sınıf mücadelelerinin daha aşikarca büyüdüğü bu tarihsel dönemde, egemen sınıflar daha inatçı bir şekilde çareyi, büyüyen devrimci harekete karşı en keskin mücadele yöntemlerinden birinde arıyorlar: Provokasyon.

Provokasyon, egemen sınıfların emekçi kitlelere karşı kullandıkları en eski mücadele yöntemlerinden biridir. Devrimci proleter hareketin daha ilk dönemlerinde, İngiliz ve bunu takiben Fransız burjuvazisi rafine bir ajan-provokatörlük sistemi uygulamışur. Rus çarlığı provokasyonu, ajan-provokatörlüğü sürekli bir şekilde en güvenilir bir silah olarak görmüştür. Rusya'da işçi sınıfının mücadele tarihi, hafiyeliğin ve provokasyonun ustaları olan Sudeykin ve Zubatov gibi "Okhrana" (gizli siyasi polis) şefleri ile Asev ve Malinovski gibi devrimci mücadelenin hainlerini kaydetmektedir.

Ama ajan-provokatörlük silahı, hiçbir zaman sınıflar arasındaki tayin edici mücadelenin giderek yaklaştığı bugün olduğu kadar geniş ölçüde ve rafine biçimlerde kullanılmamıştır. Bütün açıklığıyla söylemek gerekir ki partilerimiz bu tehlikeyi küçümsüyorlar ve *şimdiki tarihsel durum ile, burjuvazinin proletaryaya karşı sınıf mücadelesi yöntemlerinden biri olarak hızla yeşeren provokasyon arasındaki kopmaz bağı tam olarak hesaba katmıyorlar.*

Egemen sınıfların iktidarlarını sarsılmaz gördükleri ilk dönemlerde, provokatör faaliyetin sınırları nispeten dardı: Gizli polis esas olarak dikkatlerini, şu veya bu tehlikeli devrimciyi yakalamak, şu veya bu kampanyayı boşa çıkarmak, partinin şu veya bu eylemini engellemek noktalarında topluyordu. "Hakim sınıfların komünist devrim önünde titredikleri" şimdi ama, siyasi polisin "ukfu" genişlemiştir: O şimdi hareketi içten demoralize etme, devrimin güçlerini parçalama, Komünist Partisini illegaliteye zorlama ya da terör rejimini güçlendirme çabası içindedir. KP'nin çalışmasını yanlış yola kanalize etmeye, proleter öncünün güçlerini tayin edici anda felce uğratmaya çalışmaktadır.

II

Komünizme karşı mücadelede burjuvazi için hiçbir araç çok kötü, çok çirkin değildir. Geniş kitleleri KP'ye karşı kışkırtmak için gizli polisin en makbul hilelerinden, en etkili araçlarından biri, *daha sonra komünistlerin üstüne atılacak ve siyasi polisce girişilen tek tek terörist eylemler, tek tek "suikastler"dir.* Bu, bugün oldukça geniş ve şimdiye kadar kullanılmamış büyük boyutlarda kullanılan bir araçtır. Bunun için bir örnek geçen yıl Macaristan'da, Biatorbágy köprüsünde bir trene yapılan sabotaj, ve bundan önce Almanya'da Jüterbog'daki tren sabotajı vs.dir. İlk andan itibaren bu sabotajlar komünistlerin üzerine atıldı. Gerçi Biatorbágy'deki sabotajın, yalnızca Macar gizli polisiyle değil, aynı zamanda askeri çevrelerle ve bizzat doğrudan Macaristan'ın fiili diktatörü, savaş

bakanı Gömbös ile ilişkisi olan bir Macar subayı, beyaz muhafız faşist Matuska tarafından gerçekleştirildiği ortaya çıktı; ama bu rahatsız etmedi. KP'ye karşı, hepsinden önce de elbette sosyal-faşistler, şiddetli bir kışkırtma kampanyası başlattılar. "Moskova'nın kanlı elleri"ne küfürler yağdırılıyor; komünistlere karşı harp divanları kuruluyor. Provokatör eylemin doğrudan amacına ulaşılmıştır.

Örneğin, Macar Hükümeti'nin resmi yayın organı "Budapeşti Hirlap" (15 Eylül 1931) Biatorbágy sabotajı dolayısıyla şöyle yazıyor:

> "Moskova'nın kanlı eli Macaristan'a uzanmaktadır... Biatorbágy köprüsünde komünist bir saatli bomba patlamıştır... Bu cürüm cezasız kalmamalıdır."

Aynı günkü faşist gazete "Magyarág" şunları yazmaktadır:

> "Biatorbágy köprüsünde patlasa da, bu saatli bombanın ateşleme fitilinin Moskova'da tutuşturulduğuna kuşku yoktur... Öyleyse Avrupa'ya bu en yeni Sovyet ihracı, Rusya'yı uygar düzene, hıristiyan kültürüne karşı tek bir kızıl cephaneliğe çevirecek beş yıllık planın önemli bir parçasıdır... Yeni bir ihracatla, terör ihracı ile geliyorlar... Böylesi bir savaş kışkırtırlarsa, bunun cevabı, her dürüst yurttaşın, her akıllı işçinin kendi çıkarına, aile mensuplarının ve anavatanın çıkarına yükümlülüğünü yerine getirmek zorunda olduğu, son damla kana kadar savaştan başka birşey olamaz."

Alman burjuva gazeteleri de Jüterbog'daki tren felaketinden sonra aynı dili kullanmışlardı. Komünistlerin, Bolşeviklerin sürekli olarak devrimci kitle eylemlerinin yerine bireysel terör eylemlerinin geçirilmesine ilkesel olarak karşı olduklarını pekala bilmelerine rağmen, bu kışkırtmanın başında yine sosyal-demokratlar bulunmaktaydı. SPD Yönetim Kurulunun teorik organı "Özgür Söz"de sosyal-demokrat milyoner ve Barmat'ın dostu Ernst Heilmann şöyle yazıyordu:

"Son iki hafta içinde, iki sosyal-demokrat polis

memurunun öldürilmesinden sonra, aynı yerde, komünistlerin karargahının hemen yakınında iki polis memuru daha cinayete kurban gitti. Failler tanınmadan kaçmayı başardılar. Jüterbog'daki demiryolu faciasının, Almanya'da şimdiye kadar işlenen en alçakça cürüm olan, içinde Reich Başbakanı ve Dışişleri Bakanı olduğu sanılan Frankfurt-Berlin ekspresine karşı politik fanatizmin bu sabotajının da bununla ilişkisi vardır."

Açık faşistler de, sosyal-faşistler gibi aynı telden çalıyorlar. "Der Angriff" 12 Ağustos'da şunları yazdı:

"Sabotajın komünist bir terör grubu tarafından düzenlendiği şeklindeki hemen uyanan kuşku, doğrulanmıştır. İpler yalnızca Berlin'in kuzey mahallerine değil, aynı zamanda emri üzerine Avrupa'da birden fazla bombanın patladığı Rusya'ya da işaret ediyor."

11 Ağustos tarihli "Vorwäts"de SPD Yönetim Kurulu üyesi Otto Meier'in işte kinik bir şekilde yazdıkları:

"Olağanüstü hal yasaları ve zalimler üzerine yaygarayla, parçalanmış partiyi toparlamak ve kendi suçlarını örtmek için illegalliğin kurtarıcı karanlığı aranmakta ve partinin yasaklanması kışkırtılmaktadır. Bu, propaganda amacıyla kurbana ihtiyaçları olduğ için, kışkırtılan işçileri güvenlikli pusularından ateşe ve felakete gönderen komünist önderlerin ikiyüzlü taktiğidir."

Bundan kısa bir süre sonra, tüm burjuva çeteye, Komünist Partisine karşı kışkırtma yapmak için yeni bir fırsat doğdu. Almanya'nın birçok yerinde ortaya çıkarılan patlayıcı madde depoları komünistlere maledildi. Böylelikle ulumalara başlamak ve yeniden KPD'nin yasaklanmasını talep etmek için yeni bir neden ortaya çıktı. Polis raporları, KPD'ye doğal olarak Moskova'ya götüren ipler örmeye başladı. KPD, ortaya çıkarılan patlayıcı madde depoları ile bir ilgisi olmadığını ve düşmanlarının hiçbir provokasyonunun onu kapitalizmin devrilmesi için bolşevik kitle mücadelesi yolundan sapık terör yoluna sokmayı başaramayacağını açıkladığı halde, faşist ve

sosyal-faşist köpek sürüsü susmadı. Polis, Karl Liebknecht Haus'u işgal etti ve olmayan kanıtları bulmak için her köşeyi özenle aradı. Sayısız komünist milletvekilinin dokunulmazlığı kabaca zedelendi. Evleri arandı. En sonunda elbette ki komünist patlayıcı madde depoları, komünist terör grupları masalından vazgeçilmek zorunda kalındı. Ama buraya gelene kadar, bütün burjuva partilerinin KPD'ye karşı kampanyası en büyük şiddetiyle yürütüldü ve yeniden Almanya KP'yi illegaliteye itmek için çaba harcandı. Yalnızca, Alman proleter kitleleri Partilerini savunmak için ayağa kalktıklarında, burjuva köpek sürüsü bu kez geri çekilmeye zorlandı.

Bu dıştan örgütlenen provokatif eylemlerden daha tehlikesi ise, *iç provokasyondur, düşmanın parti saflarına sızmasıdır.*

Önceden de söylendiği gibi, gizli polis bugün yalnızca komünist partilerin içinde bulundukları durum üzerine mümkün olduğunca tam bilgi değil, aynı zamanda faaliyetlerini yanlış yola kanalize edebilmek için onun saflarını demoralize etme, onun politik çizgisi üzerinde belirli bir etki elde etme hedefi de gütmektedir.

Emperyalist kitle kıyımından hemen sonra Avrupa'da devrimci hareketin fırtınalı yükselişi döneminde, gizli polislerin en tecrübelilerinden birisi olan Fransız gizli polisi, Fransız işçilerinin devrimci öncüsünün saflarına sızma ve onun eylemini polisin istediği bir raya oturtma şeklindeki sistemli çabalara girişti. Böylelikle Anquetil adında bir gizli polis ajanı, işçilerin güvenini kazanmak için, 1919 yılında aşırı "devrimci" "Bolşevik" ve "Le Titre Censure" gazetelerini yayımlamaya başladı. Gerçi o kısa zamanda ortaya çıkarıldı ama, açıktır ki, siyasi polis devrimci hareketi demoralize etmek için yeni yollar ve araçlar aramaktan yorulmayacaktır. O bu arada işçiler arasında KP'ye karşı mücadeleyi kızıştırmak için tüm sağ ve "sol" Troçkist grupları kullanmaktadır. Oportünist "Minoritarier" grubu, bu alanda Fransız siyasi polisi tarafından sistemli olarak kullanıldı.

Partiyi parçalamak, faaliyetini felce uğratmak, yönetimini gözden düşürmek için, Partinin ve Komünist Enternasyonal'in

genel çizgisine karşı *her* fraksiyon mücadelesi siyasi polis tarafından kullanılmakta ve hatta bazen örgütlenmektedir. Komünist partileri, *siyasi polis tarafından kullanılmayan ya da kışkırtılmayan, ilkesiz, ya da genel olarak KE'in çizgisine yönelik hiçbir fraksiyon mücadelesi* olmadığını asla unutmamalıdırlar. Hatta dahası, fraksiyon mücadelesi, hafiyelerin partiye sızmasını doğrudan kolaylaştıran bir atmosfer yaratır. Örneğin, Macar gizli polisinin Macaristan KP içinde uzun yıllar süren fraksiyon mücadelesinin bir sonucu olarak bir dizi parti üyesini hafiyelik için kazanmayı ve partiye hafiyeler sokmayı başardığına hiçbir kuşku yoktur. Bu görevi kolaylaştırmak ve bütün ipleri birbirine dolamak için bizzat gizli polis, parti içindeki ajan-provokatör canavarı üzerine söylentiler yayar, tek tek yoldaşları provokatörlükle suçlar. Örneğin Kore ve Hindistan'da tek tek gruplar birbirlerini yıllar yılı provokatörlükle suçladılar.

Partiyi illegal hale getirmek ya da halihazırda illegal olan bir partiye karşı terör rejimini güçlendirmek amacıyla partiyi terörizm çıkmazına çekmek, gizli polisin sürekli olarak uyguladığı bir yöntemdir. Örneğin Polonya gizli polisi, parti içinde faaliyet gösteren ve daha sonra açığa çıkarılan ajanlarının yardımıyla 1925 yılındaki 1 Mayıs eylemine terörist bir nitelik vermeye çabalamıştır. Gizli polisin emriyle ajan-provokatörler tarafından bombalar imal edilmiştir; bereket versin ki polisin planı parti tarafından zamanında ortaya çıkarılmıştır.

Özellikle Amerikan polisi, eylemi bozguna uğratmak ve kitleleri demoralize etmek amacıyla, en uygunsuz anda proletaryanın grevlerini ve diğer eylemlerini provoke etmek şeklinde en ince yöntemlerle çalışmaktadır. Bu provokatif yöntem, patlamasını önleyemeyecekleri gelişen eylemleri dağıtmak için sosyal-faşist partiler tarafından sık sık kullanılmaktadır.

I V

Partinin içten çökertilmesi ve politik çizgisinin tahrif edilmesi şeklindeki bu yöntemler, parti içindeki polis ajanlarının faaliyetinin sadece bir yönüdür. Bundan hiç de daha az tehlikeli olmayan, partinin faaliyeti ve tek tek parti fonksiyonerleri-

nin rolü üzerine rapor vermekle görevli olan hafiyelerin çalışmasıdır. İllegal partiler için elbette ki bunun önemi büyüktü. Ama partilerimiz bu sorunda affedilmeyecek bir hafiflik göstermektedir.

Parti sık sık büyük çapta bir "uçuş"u (tutuklamayı—ÇN), —onyılların deneyimi böyle birşeyin hafiyelik olmadan meydana gelemeyeceğini göstermesine rağmen— tesadüf olarak görmektedir. Ama artık bütün partilerin bu cümleyi beyinlerine kazımalarının ve her ihanetin nedenlerini dikkatle araştırmayı öğrenmelerinin zamanı gelmiştir.

Yoldaşlar arasında sık sık, bu sorunların tamamen sessiz ve göze çarpmadan halledilmesi gerektiği görüşü egemendir. Bu hafiye ortaya çıkartıldığında —ve özellikle bu ajan-provokatör ileri parti kademelerinde ortaya çıkarılmışsa—, böyle birşey, düşmanın partiyi aldattığı gerekçesiyle partiye leke süreceğinden, gereğinden fazla büyütülmemelidir!!!

Böyle bir görüş kdaar yanlış birşey yoktur! Sürekli olarak ve tekrar tekrar provokasyonun, burjuvazinin proletaryaya karşı sınıf mücadelesinin bir yöntemi olduğu vurgulanmalıdır. Egemen sınıfın sınıf egemenliği aygıtını kullanarak, KP içine ajanlarını sokabilmek için araçlar ve yolları eninde sonunda daima bulabileceği açık değil midir? Bu soruyu sormak, hiçbir partinin bundan muaf olmadığını söylemektir. Sorun böyle ise, o zaman *partiye hafiyelerin açıkça teşhir edilmesiyle değil, aksine bunları ortaya çıkarmadaki* ve bu sorunu buna uygun bir ciddiyetle ele almadaki *yeteneksizliğinden ötürü* leke sürülür.

Kuşkusuz bugün kapitalist ülkelerde bir ajan-provokatörü ortaya çıkarmak, eskiden Çarlık Rusya'sında olduğundan daha zordur. Düşman çok şey öğrendi: Çarlık polisi devrimci harekete karşı en karmaşık manevraları kullandıysa, şimdiki (gizli polis—ÇN) tüm bir taktik sistem oluşturmuştur. Her zaman mutlaka polisin keşiflerini tutuklamalar izlemez. Burjuvazi ajanlarını gözbebeği gibi korur ve kuşkuları ajanı, provokatörü üzerine çekmemek için (bizzat önder illegal devrimcilerin) tutuklanmasından cayar. Siyasi polis için, partideki ajanlarının

yıllar boyu süren faaliyetinin büyük önemi vardır. Çünkü böylelikle parti sırlarını elde etmek ve hatta zaman zaman partinin faaliyetini etkilemek, onun çalışmasını bir yönden felç etmek ve bunun yerine başka bir yöne sokmak olanağı vardır.

Belki de tecrübesiz bir devrimci, durum buysa, bu musibete karşı mücadelenin nasıl olanaklı olduğunu soracaktır. Sorunun bu şekilde ortaya koyulmasından, provokasyonun belirli bir dereceye kadar kaçınılmaz bir olgu olduğu çıkmıyor mu? Özellikle ajan-provokatörlerin ortaya çıkarılmasının siyasi polisin şimdiki taktiği dolayısıyla son derece zor olduğu gözönüne alınırsa, bunun aşılması nasıl mümkündür?

Düşmanın çalışma yöntemini öğrendiği anda kollarını önüne sarkıtan bir devrimci, kötü bir devrimcidir. Provokasyon "kaçınılmaz" olduğundan teslim olmak isteyen biri, beyaz terörün ve burjuvazi tarafından emekçi kitlelerin sınıfsal ezilmesinin diğer tezahürlerinin de "kaçınılmaz" olduğunu unutmaktadır. Yalnızca en berbat oportünistlerin, döneklerin sınıf baskısının tezahürleri önünde teslim olabilecekleri ve bunlara karşı mücadeleden cayabilecekleri açıktır. Sınıf baskısının tek tek tezahürlerine karşı mücadele nasıl mümkünse, provokatörlüğe karşı mücadele de o şekilde mümkündür. Bunun başarısı bir tek önkoşula, *bunun tüm sınıfın mücadelesi, kitlelerin ve tüm partinin mücadelesi olmasına ve tek tek kişilerin mücadelesi olmamasına* bağlıdır. Buraya daha sonra tekrar döneceğiz.

V

Ajan-provokatörlerin devrimci bir örgüte sızma yöntemleri öyle çok çeşitlidir ki, bu konu kısa bir makalenin çerçevesi içinde tamamıyle işlenemez.

Parti üyeleri arasında ajan-provokatör elde etmek için siyasi polis çok çeşitli yöntemlere başvurmaktatır: hem kaba şiddet (siyasi polisin zindanlarındaki vahşi işkenceler) hem de işsizlerin açlığı, geri işçinin ulusal ve dinsel önyargıları, polis ajanlarının "temiz yürekli" sözleriyle ayartılan genç devrimcilerin deneyimsizlikleri. Polis ajanlarıyla "ilkeler", "dünya görüşü", vs. üzerine tartışmaya giren herkes, böyle

yapmakla yanlış bir yola saptığını, ihanete doğru bir adım attığını bilmek zorundadır. Parti yönetimleri, büyük bir özenle, devrimcilerin sorguda, hapiste ve mahkeme önünde davranışları ile ilgili yönergeleri hazırlamalıdır.

Komünist işletme hücrelerinin gelişmesine ket vurmakla görevli fabrika hafiyelerinin son derece büyük tehlikesini özellikle belirtmek gerekir. Burada da oldukça çok çeşitli biçimler vardır: İşçilerin gözetlenmesi için (özellikle ABD'de çok sayıda olan) işverenlerin "dedektif" ve hafiye örgütlerinden, işyerindeki ajanlar tarafından kurulan "komünist" hücrelere kadar. Bu açıdan Japon gizli polisi çok ustadır: Daha sonra "komünist" olarak sahneye çıkabilmeleri için ajanları için "Marksist kurslar" düzenlemektedir.

Komünist partilerine nispeten daha rahat giriş olanağı bulabilen çok sayıda provokatör, faşist ve sosyal-faşist partilerin saflarından gelmektedir. Hatta sosyal-demokrat partilerin bu durumda kendi yenilgilerini kullanmayı başardıkları açıktır. Kendisinden ayrılan ve KP'ye geçen her işçi grubuna, sosyal-faşist parti, daha sonra KP içinde provokatif çalışma yürütmek üzere "güvenilir" bir işçi verebilir. Bir yandan en özenli denetim, diğer yandan partiye gelen işçilerin asimilasyonu için yoğun çalışma, partiye, sınıfa yabancı ve doğrudan düşman unsurları saptama olanağını sağlar.

VI

Gizli polisin yöntemleri son derece çeşitli, olanakları ise sayısızdır. Ama buna rağmen, provokasyona karşı mücadele üstesinden gelinemez zorluklar göstermez.

Burada salt şu ya da bu ajan-provokatörün ortaya çıkarılmasının sözkonusu olmadığına dikkati çekmek gerekir. Elbette ki bunun büyük bir önemi vardır, ama buna rağmen esas sorun bu değildir. Nasıl ki siyasi polis için önemli olan yalnızca şu ya da bu devrimciyi tutuklamak değil de tüm partiyi parçalamak ve eylemini felce uğratmak ise, KP için de *yalnızca tek tek provokatörlerin ortaya çıkarılması, bir sistem olarak provokasyona karşı mücadeleden,* işçi sınıfının devrimci

mücadelesini yoketmek için kullanılan bu aracı burjuvazinin elinden almak için mücadeleden *daha önemli değildir.*

Böylece, *provokasyona karşı mücadele yalnızca kapitalizmin devrilmesi için genel devrimci mücadelenin bir parçası olarak* doğru bir şekilde örgütlenebilir. Ve de tersine: İşçi sınıfının parçalanmasının, burjuvazinin egemenliğinin aracı olarak provokasyona karşı uzlaşmaz mücadele onun parçalarından biri değilse, yalnız sözde değil aynı zamanda eylemde de kapitalizme karşı yürütülen gerçek bir devrimci sınıf mücadelesi sözkonusu olamaz.

Ama bu, provokasyona karşı mücadeleyi bir kereye mahsus olmak üzere sürdürülmesiyle iç rahatlığına ulaşılabilecek bir kampanya olarak görmenin temelden yanlış olduğu anlamına gelir. Partilerin önünde duran ama yeterli dikkat göstermedikleri görev, provokasyona karşı *kampanya* değil, tersine sistemli, çetin, *günbegün* kitle mücadelesidir.

Her partili yoldaş, her işçi, devrimci ordunun her basit savaşçısı bu görevin muazzam önemi üzerine açıklığa kavuşmalıdır. En geniş kitlelerin dikkatini provokasyon sorunlarına çekmek, onların bu alandaki uyanıklıklarını ve dikkatlerini büyük ölçüde yükseltmek, onların tüm devrimci enerjilerini hakim sınıfların provokatif eylemlerinin tüm görünümlerine karşı seferber etmek —işte komünist partilerinin yükümlülüğü budur.

Provokasyona karşı mücadele, herşeyden önce parti içinde gizlilik için mücadele etmektir. Bu alandaki ihmalkarlığa kararlı bir şekilde son verilmelidir. Gizlilik kurallarına uymayan, dikkatsizliği ile tüm örgütü tehlikeye düşüren, devrimci değildir.

Böylesi kuralları basitçe ezberlemekle olmaz. Elbetteki kuşaklar boyu devrimcilerin bize bu alanda bıraktıkları deneyimleri dikkatle incelemek gerekir. Ama bu yetmez. Ara verilmeden devrimci çalışmanın günlük pratiğinden gizlilik öğrenilmelidir. Burada karşılıklı sıkı denetim gerekir. Küçükburjuva duygusallığa parti yaşantısında yer yoktur: *Devrimci partide güven, yalızca ve yalnızca örgütlü denetime dayanır.*

Gizliliğin temel kurallarının zedelenmesi, aynen partinin

siyasi çizgisinden sapma gibi cezalandırılmalıdır. Ancak bu şekilde, gizlilik en yüksek noktaya ulaştırılabilir.

Gevezeliğe karşı amansız savaş! Hem sözde legal, hem de illegal partilerin tüm üyeleri *gevezeliğin devrimci dava açısından her an ihanete dönüşebilecek olan, doğrudan ve en kötü tahribat çalışmasıyla eşanlamlı olduğu* konusunda açık olmalıdır. İflah olmaz gevezelere devrimci partide yer yoktur.

Provokasyona karşı başarılı mücadelenin temel önkoşulu, örgütün doğru bir şekilde inşa edilmesi, yasal ve yasadışı çalışma arasındaki doğru bağlantıdır. Bu, yasadışı partiler için özel bir öneme sahiptir. Yasadışı örgütün amaca uygun inşası, parti çalışmasının tek tek işlevlerinin akılcı dağılımı ve bağlantısı, hafiyelerin çalışmasını önemli ölçüde zorlaştırır. Lenin, "'Sol' Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı"nda, provokatör Malinovski ile ilgili bölümde yasal ve yasadışı çalışma arasındaki bağın son derece büyük önemini vurgular. Şöyle der orada:

> "En iyi ve en sadık yoldaşlarımızdan düzinelercesini ele verdi... Eğer daha büyük zararlar veremediyse bunun nedeni, bizde yasal ve yasadışı çalışma arasında doğru bir ilişkinin varolmasıydı... Malinovski bizim güvenimizi kazanmak için, Çarlık altında da Menşevik oportünizme karşı mücadele yürütmeyi ve Bolşevizmin ilkelerinin propagandasını yapmayı bilen legal günlük gazeteleri yayımlamak için bize yardım etmek zorundaydı. Malinovski bir eliyle düzinelerle en iyi Bolşevik önderi sürgüne ve ölüme gönderirken, diğer eliyle yasal basın yoluyla onbinlerce yeni Bolşeviği eğitmek için bize yardım etmek zorunda kaldı." *("Sol" Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı, Sol Yayınları, s. 41)*

Tanınan provokatörlere karşı mücadeleye gelince, bununla ilgili her halükarda şu söylenmelidir: Her ajan provokatörün ortaya çıkarılması olayı geniş kamuoyuna getirilmelidir. Nispeten yasal bir Komünist Partisinde geçen aşağıdaki gibi bir olaya kesinlikle izin verilmemelidir: Bu partinin bir örgütünde bir hafiye ortaya çıkarıldı ve partiden uzaklaştırıldı, ama kamuoyunun bundan haberdar edilmesi ihmal edildi. Ortaya

çıkarılan hafiye başka bir parti örgütüne sızdı ve tesadüfen bu şehre gelen bir yoldaş tarafından tanınıncaya kadar çalışmasını sessizce yürüttü. Ancak bundan sonra yoldaşa, bu hafiyelik olayı parti kamuoyuna açıklanmış olsaydı, bunun zarar veremeyeceği düşüncesi geldi.

Ortaya çıkarılan hafiyelerin kamuoyu önünde teşhir edilmediği böylesi bir "mücadele"nin gerçekte bir mücadele değil, hafiyeliğin gizli tutulması olduğu açık olması gerekir. Ancak ortaya çıkarılan her provokasyon olayı konusunda en geniş neşriyat ve bundan salt kendi partisini değil, tüm Komünist Enternasyonal'i haberdar etmekle, bir yandan düşman ajanlarının suçlarını gerçekten kanıtlamak ve diğer yandan partilere bu alandaki genel deneyimleri değerlendirme olanağı vermek mümkündür.

Bütün partilerin ajan-provokatörlüğe karşı mücadeleyi tüm ciddiyetiyle ele almalarının zamanı gelmiştir. Burjuvazinin devrimci hareketi kanda boğmak, devrimci sınıfın öncüsünün elinden önderlerini almak için en umutsuzca çabalara giriştiği, kapitalist ülkelerde yüzlerce, binlerce devrimcinin sosyalizm için canlarını verdikleri bugün, provokasyona karşı vurdumduymazlık doğrudan doğruya cinayettir. Katledilen onbinlerce Çinli devrimciyi, faşist Polonya zindanlarında öldüresiye işkence edilen ya da darağaçlarına çekilen yüzlerce işçiyi ve köylüyü, Balkan ülkelerindeki siyasi polisin yüzlerce, binlerce kurbanını düşünmek, provokasyona karşı mücadelenin devrimci hareketin şu anki yakıcı bir sorunu olduğunu gözönüne getirmeye yeter.

Burjuvazinin bütün bu zalimlikleri, onu kaçınılmaz çöküşünden kurtaramayacaktır. Kapitalizmin azalan gücünü yeniden canlandırabilecek bir "mucize" yoktur.

Ama biz provokasyona karşı yorulmaz, çetin mücadele sorununu tüm boyutlarıyla ortaya koyar ve bunu emekçi kitlelerin kapitalizmin yıkılması için verdikleri tüm devrimci sınıf mücadelesine organik olarak bağlayabilirsek, burjuvazinin sınıf egemenliğinin çöküşünün tarihi saatini hızla yakınlaştırabiliriz.

"Komünist Enternasyonal" 1931/42, sayı,s. 1953-1962

